

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

f x /MadenMO

ig in /TMMOBMaden

4 ARALIK

DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

www.maden.org.tr

SAYI: 59 YIL: 2025

MADEN MÜHENDİSLERİNİN VE TÜM MADENCİLERİN
DÜNYA MADENCİLER GÜNÜNÜ KUTLARIZ

SAFFET DURAK

DÜZENLEME KOMİTESİ BAŞKANI

İş cinayetlerinin olmadığı, ham cevherden çok uç ürüne yöneldiğimiz, gayrisafi milli hasıla içindeki payı yükselmiş, aklın ve bilimin hâkim olduğu bir madencilik sektörü hayal ve umuduyla, başta meslektaşlarım olmak üzere tüm maden emekçilerinin Dünya Madenciler Gününü en içten dileklerle kutluyor, bu uğurda hayatını kaybetmiş tüm maden emekçilerini saygı ve minnetle anıyorum.

AYHAN YÜKSEL

**TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU BAŞKANI**

Her sabah evlerinden eş ve çocukları tarafından "hayırlı işler" diye uğurlanan ve her akşam "geçmiş olsun" diye karşılanan saygıdeğer meslek duayenlerimiz ve değerli aileleri 4 Aralık Dünya Madenciler Günümüz kutlu ve mutlu olsun.

MADENCİLİK BÜLTENİ ÖZEL SAYI

MADEN MÜHENDİSLERİNİN
VE
TÜM MADENCİLERİN
DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ
KUTLU OLSUN!

MADENCİLİK BÜLTENİ

ÖZEL SAYISI

TMMOB

Maden Mühendisleri Odası

Sahibi

Ayhan Yüksel

Yazı İşleri Müdürü

Veyis Sır

Yönetim Kurulu

Ayhan Yüksel

Bülent Toka

Veyis Sır

Mehmet Zaman

Pelin Kertmen Özer

Alper Entok

Fatih Tütüncü

Yayın Kurulu

Fatma Arpa

Elif Torun Bilgiç

Gözde Sezer

Veyis Sır

Dilan Olağan Tuna

Mutlu Yakıcı İçli

Necdet Yalçinkaya

Yayın Türü

Madencilik Bülteni Özel Sayısı

Yönetim Adresi

Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No: 40

Çankaya 06420 ANKARA

Tel: +90 312 425 10 80

Fax: +90 312 417 52 90

E-posta: maden@maden.org.tr

Baskı Yeri

Ziraat Gurup Matbaacılık A.Ş.

Tel: 0312 384 73 44 - 45

Baskı Tarihi ve Saati

27.11.2025 - 09:00

Baskı Adedi: 500

Sayı: 59

Yıl: 2025

İmzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

4 ARALIK DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN!

Her sabah evlerinden eş ve çocukları tarafından “hayırlı işler” diye uğurlanan ve her akşam “geçmiş olsun” diye karşılanan saygıdeğer meslek duayenlerimiz ve değerli aileleri 4 Aralık Dünya Madenciler Günümüz kutlu ve mutlu olsun.

Hepinizi TMMOB Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu adına sevgiyle, saygıyla selamlıyorum

Değerli Meslek Duayenlerimiz,

4 Aralık Dünya Madenciler Günü, mitolojik olarak madencilere miras kalmış güzel bir anlatıdır. Zor durumda kalan Santa Barbara kaçarak madencilere sığınmış, madencilerin dayanışması ile bu zor durumdan kurtulabilmiştir. Mitolojik bir anlatıda bile bu kadar özel görünen madencilik mesleğini siz değerli üyelerimiz 40, 50, ve 60 yıl başarıyla yürüttünüz. Şimdi bu onurlu görevi genç meslektaşlarımıza devrediyorsunuz. Bu yeni süreçte elde ettiğiniz mesleki ve toplumsal deneyimlerinizi genç mühendislerle paylaşmanız yeni kuşakların önünü açacak, onlar için çok değerli bilgiler sağlayacaktır. Bunun için Odamızın sizlere her türlü desteği sağlamaktan geri durmayacağının bilinmesini isteriz.

Bu yıl aramıza katılan genç meslektaşlarımıza da “hoş geldiniz” diyoruz.

Sevgili Genç Meslektaşlarımız,

Sizler de Santa Barbara'nın yardım istediği ve karşılığını bulduğu bu onurlu mesleğe hoş geldiniz. Öğrencilik döneminde “Genç Madenci” kimliğiniz ile kurduğumuz, kurmaya çalıştığımız ilişkilerimiz bundan sonra da artarak devam edecektir. Bu mesleğin başarıyla yürütülmesinde artık sizlerin de sorumluluğu olacaktır. Bu sorumluluğun layığıyla yerine getirilebilmesi için insani bir meslek yaptığımızı, toplum için ürettiğimizi, ülkemizin doğal zenginliklerini toplumun hizmetine sunmak üzere bizlere emanet edildiğini, binlerce işçinin yaşamlarından sorumlu olduğumuzun bir an olsun aklımızdan çıkartılmaması gerekmektedir.

İnsan ve meslek onuru her koşulda yüceltmeye çalışılmalıdır. Bu anlamda bilimin ve teknolojinin gerekleri yerine getirilip, geçmiş deneyimlerden yararlanılırken, mesleğimizin ilkesi olan insanın mutluluğunun, halkın refahının yükselmesi ve ülkemizin kalkınmasının en üste düzeyde tutulması için elimizden gelen yapılmalıdır.

Değerli Meslektaşlarımız,

Ülkemiz zor bir dönemden geçmekte, mevcut ekonomik krizin sonuçları her geçen gün ağırlaşarak devam etmektedir. Bu olumsuzluğa ek olarak İktidar laiklik, insan hakları, evrensel hukuk ve demokrasi normlarından hızla uzaklaşmakta, ülke içinde ve dışında yürüttüğü yanlış politikalar ile kit kaynaklarımızı tüketmekte, ülkemizi büyük bir ateşin içine sürüklemektedir.

Gerek ülkemizin, gerek toplumumuzun ve onun bir parçası olan biz maden mühendislerinin özlemi, barış içerisinde yaşayabileceğimiz, evrensel hukuk normlarını ilke edinmiş, insan haklarına ve hukuka saygılı mutlu demokratik bir ülkedir.

Bu özlemlerle;

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak savaşa karşı barışı, ölüme karşı yaşamı savunmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak bağımsızlığı, özgürlüğü, eşitliği, demokrasiyi, laikliği ve cumhuriyeti savunmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri olarak, bilimden, emekten ve halktan yana olmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri olarak, mesleğimize, emeğimize, ekmeğimize sahip çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak mücadeleye devam edeceğiz.

Her yerde, her zaman söyledik ve söylemeye devam edeceğiz çünkü bizler “...yüreğimizdeki insan sevgisi ve yurtseverliği baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde bilim ve teknoloji emperyalizmin ve sömürgelerin değil emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirme ve sürdürme yolunda inançlıyız, kararlıyız...”

Bu özlemin gerçekleşmesini diliyor, tüm meslektaşlarımızın 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nü kutluyoruz.

Saygularımızla;

Ayhan YÜKSEL

**TMMOB Maden Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı
4 Aralık 2025, Ankara**

Değerli meslektaşlarım,

Her yıl 4 Aralık'ta kutladığımız Dünya Madenciler Günü'nü bir kez daha kutlayabilmenin gururunu ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Ülkemizde son yıllarda yaşanan doğal afetler ve iş cinayetleri nedeniyle birçok kez bayramımızı kutlayamadık. İçimizden gelmedi açıkçası. Bugün bayramımızı kutlasak da, ülkemizde yaşanan antidemokratik uygulamalar ve iş cinayetlerinin yol açtığı ucuz ölümler nedeniyle içimiz buruk. Ama direncimiz ve umudumuz yüksek. İçinde bulunduğumuz karanlığın sonunun aydınlık olduğuna inancımız tam. Aynen madenciliğin hak ettiği değeri göreceğine olan inancımız gibi.

İnsanoğlunun var olduğu günden beri hayatımızda olan madencilik, en ilkel aletlerin yapımıyla başladığı uygarlık yolculuğuna, günümüzde, yüksek teknoloji ürünlerin hammaddesini sağlayarak devam etmektedir. Maden emekçilerinin hayatlarını ortaya koyarak, yerin binlerce metre altından çıkardığı madenlerden elde edilen ürünler, hayatımızın her alanında karşımıza çıkmakta, hayatımızı inanılmaz ölçüde kolaylaştırmaktadır. Günümüzde maden hayatın bizatihi kendisi haline gelmiştir.

Ancak son yıllarda ülkemizde uygulanan vahşi madenciliğinin de etkisiyle ne yazık ki hiç de hak etmediği biçimde toplumda olumsuz bir algıya maruz kalmaktadır. Biz maden mühendisleri ve maden emekçileri çok iyi biliyoruz ki; yeraltı kaynaklarımızı bilimsel ve teknik yöntemlerle ve toplumsal bir bakış açısıyla, çevreye ve insana saygılı olarak işletmek ve insanoğlunun kullanımına sunmak mümkündür. Yeter ki madenciliğin odak noktasına insan ve yaşam konulsun. Bu yöndeki mücadelemizi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız

İş cinayetlerinin olmadığı, ham cevherden çok uç ürüne yöneldiğimiz, gayrisafi milli hasıla içindeki payı yükselmiş, aklın ve bilimin hâkim olduğu bir madencilik sektörü hayal ve umuduyla, başta meslektaşlarım olmak üzere tüm maden emekçilerinin Dünya Madenciler Günü'nü en içten dileklerle kutluyor, bu uğurda hayatını kaybetmiş tüm maden emekçilerini saygı ve minnetle anıyorum.

Selam olsun önümüzdeki güzel günlere, barışa ve demokrasiye.

Saffet DURAK
Düzenleme Komitesi Başkanı

MESLEĞİMİZDE 70. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADNAN ERMAN
CAVİT ARAL
HAMDİ BOZKURT
İSA RUHİ BOLAY
MEHMET EKE
NİHAT KAFKASLI
SABRİ ERSUN
TAHİR MEHMET PARLAK

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ABDULLAH GÜŞER
ARSLAN ÖZTÜRK
ERDOĞAN VATAN
ERŞAN SÜĞÜDER
ESEN KIRIŞOĞLU
HASAN HÜSEYİN KAYA
HİLMİ CEBECİ
İBRAHİM AYDIN
İHSAN ERGEN
KALGAY URAL
MEHMET GÜNEY
MEHMET İRFAN GÜNER
MEHMET NİHAT SERTER
METİN EGÜZ
MEVLÜT KEMAL
MUSTAFA NACİ CISTAK
NECATİ BEYCAN
ORHAN ÇAKIR
SEDAT KÜLÇELER
ŞENER BAYYURT
TEOMAN TANSEL
TURAN ARDALI
TURGUT ÖZYURT

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ABDULAZİZ TATAR
ABDULKADİR GÖRKEN
AHMET ALİ KARA
AHMET DEMİRCİ
AHMET TEZCAN
AHMET SIRRI ERGUN
ALİ BİRTAN ALTAN
ALİ LÜLECİ
ALİ SARAN
ALİ ŞÜKRÜ ALPARSLAN
ATİLLA YURDAŞEN
BEKİR SAMİ ERDİREN
BEKİR SITKI HALICIOĞLU
BURHAN AYDOĞDU
BÜLENT HANER
BÜLENT TUNÇAY
CELAL KARPUZ
CEVAT İNCE
COŞKUN KARABEL
ERKAN HACIOĞLU
FARUK YILMAZ
FERİT AVAR
GÜHER ERBİL
HACİ BAYRAM BABACAN
HAKAN DURUÇAY
HALİL ERSİN
HALİL KÖSE
HALİL SAVCI
HAMZA SARIOĞLU
HASAN GERÇEK
HAŞİM BAYTEKİN
HAYRULLAH KAŞIKÇI
HÜSEYİN AKARSU
HÜSEYİN CEYHAN
HÜSEYİN ÇAVA
HÜSEYİN NADİR ERBİL
İBRAHİM ALAKAVUK
İBRAHİM DOĞRUEL
İBRAHİM TİMURKUTLUĞ
İHSAN MAHMUT AYDINAK
KAZIM KELEŞ
KEMAL TAN
KENAN SAVAŞ
MAHMUT KİRİŞ

MAHMUT ÖZBAKIR
MEHMET ALİ CANBOLAT
MEHMET RİZA ŞAHİN
MEHMET SALİH AZUN
MEHMET SİNGEÇ
MEHMET TUĞRAN
MESUT ÇANKAYA
MESUT GEZGİN
METİN BALIBEY
METİN ÇİFTÇİOĞLU
MUSTAFA AYNACI
MUSTAFA CİVELEK
MUSTAFA GÜZEL
MUSTAFA HACARLIOĞLU
MUSTAFA ÖZTÜRK
MUSTAFA UZBAŞ
MUZAFFER ÇAKMAKLI
NAİL DELİGÖZ
NECATİ ÇOLAK
NECATİ YILDIZ
NEVZAT BOZKURT
NEVZAT SEZER
NİHAT ÖZÇELİK
NURDOĞAN NAS
NURETTİN ÖZTÜRK
NURİ ALİ AKÇİN
ÖMER GÜCÜK
RASİM METE GÖKTAN
RAŞİT AKASLAN
RECEP AYDINLI
SABRİ ALTINOLUK
SALİH ÖZASLAN
ŞEVKET ACAR
ŞEVKET ALAGÖK
ŞÜKRÜ ALİOĞLU
TARIK DOĞRU
TEMEL TAMER DEMİRCİ
TOLUN CADOĞLU
TUĞRUL BÜYÜKTÜRK
YILDIRIM ÖZCAN
YILMAZ DEMİROCAK
YUSUF ŞİRİN
ZAHİDE ÖĞÜT

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADEM AKÇAY
AHMET HAKAN ONUR
AHMET HAŞİM DEMİRLER
AHMET KENAN ÖZBEK
AHMET NEZİHİ ÖZDEMİR
AHMET SALİH ŞATIR
AHMET SARDAR
ALAATTİN UZALDI
ALİ BALCI
ALİ ÇETİNKAYA
ALİ KADRİ DENİZCİOĞULLARI
ALİ MURAT BOZDEMİR
ALİ MURAT ERTUĞRUL
ALİ ONARAN
ALİ RIZA ASLAN
ALİ SAFDER İPLİKÇİOĞLU
ALPARSLAN YÜKSEL
ALPASLAN KÜÇÜKBEYDAĞ
ALPAY ERGİDEN
ALPTEKİN ÇALTIK
ARİF ATİK
AYHAN BİLGİLİ
AYHAN BİRCAN
AYHAN TALAS
AYKUT EYİLMEZ
BAHTİYAR GÜNDÜZ
BARBAROS ONULAY
BİRCAN ERKAN
BİROL SEMERCİ
BURHAN BAKAN
CAN BAŞIBEK
CENGİZ ESEN
CENGİZ KAYMAZ
CENGİZ MUTLU
CENGİZ TEMİZYÜREK
CESUR HAKKATAPAN
COŞKUN OFLUOĞLU
CUMA ÖZTÜRK
CUMA TOPRAK
CUMALİ KALEM
CÜNEYT KARASIKI
DAVUT SAĞIR
DERVİŞ GÜLTEKİN
DERYA KADİRHAN(SAYGI)
DOĞAN ŞAHİNOĞLU
DURSUN ALİ NAZİK
ENDER BATUKAN
ERCAN ALTİNOVA
ERCAN GÜRGÖZE
ERDEM İNCE
ERDOĞAN CİHANGİROĞLU
ERDOĞAN İNCİ
ERDOĞAN ÖZKAYIHAN
ERHAN AYDOĞAN
ERTAN BAHADIR
EYÜP OKTAR
FARUK TEZEL
FATİH BAŞKURT
FERAT ÖZYURT
FERİHAN GÖKTEPE
GÖKHAN SERTÇELİK
GÜLDEN BİLGİÇ
GÜLİZAR SERDAR
GÜRBÜZ DEMİR
GÜROL BAŞARAN
GÜRSEL GÖRKEM
GÜVEN AKDOĞAN
HACI BAYRAM KAYA
HAKAN İÇLİ
HAKAN TUĞRAN

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

HAKKI KIRIKKAYA

HALDUN KURAMA

HALİL ABİDİN ARVAS

HALİL DOĞAN

HALİS KORAMAZ

HALİT KALAYCI

HAMDİ AKÇAKOCA

HAMDİ TUNÇ

HANİFE MEFTUN ERDEMİR

HASAN YILDIZ

HAŞMET GÖKIRMAK

HAVVA HALDENBİLEN

HAYATİ KAYA

HAYRETTİN YÜKSEL

HAYRULLAH CÜNEYT DEMİREL

HERGÜL ÖNCÜ

HÜSEYİN ANKARA

HÜSEYİN NAİL BAYDAR

HÜSNÜ MEYDAN

İBRAHİM CENGİZ KIRMANLI

İBRAHİM DURGUT

İBRAHİM SEVİN

İHSAN ORHAN ATALAY

İHSAN ÖZKAN

İSMAİL HAKKI ŞAHİN

İSMAİL SÖZER

İZZET BESİ

KADİR ERGÜN ATAKÖY

KAZIM EROĞLU

KEMAL AYDOĞDUOĞLU

KEMAL GÜLER

KEMALETTİN KANCA

KENAN ÇELİK

KENAN ÇOLAK

KENAN DİKBİYİK

KÜRŞAD CEYLAN

KÜRŞAT AVNİ AKGÜL

MAHMUT KÜPELİ

MEFTUNİ YEKELER

MEHMET BÜLENT KARAIMER

MEHMET EŞREF KURTOĞLU

MEHMET İZMİR

MEHMET KEMAL GÖKAY

MEHMET KIRCAN

MEHMET REŞAT BİLGİN

MEHMET SABRİ TALAY

MEHMET SONUÇ

MEHMET SÜER

MEHMET ŞAHİN

MEHMET ŞAHİN

MESUT EROĞLU

MESUT KÖKEN

METE GÜNDOĞAN

METİN AŞKIN

METİN ONAN

MEVLÜT GÖKSEL PAZARCI

MUAMMER ALTIPARMAK

MUKADDES SARI

MURAT BAŞTÜRK

MUSTAFA AKYEL

MUSTAFA KAMBUR

MUSTAFA MENEKŞE

MUSTAFA SAĞLAM

MÜNİR YAŞI

MÜRVEK KASAPOĞLU

NECATİ ARTUN

NECATİ BAYRAKOĞLU

NECATİ TOPALAN

NECDET POLAT

NİL DENİZCİOĞULLARI

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

NURETTİN EREN

OKTAY KOŞUCU

ÖMER KILIÇLAR

ÖMER SEZGİN

ÖMER YAYLA

ÖZGÜR YAŞAR

RAMAZAN KARAASLAN

REFİK KOCAMAN

REHA ÖZBAY

REHA ÖZEL

REŞİT VATAN

RUŞEN BÜYÜKGÜNGÖR

SABRİ BAYAZIT

SACİT ÖZKAN

SADIK CEYLAN

SADIK SÜTLÜOĞLU

SALİH AKBOĞA

SALİH AYMAK

SEFA YAHŞİ

SELAHATTİN CÜCE

SELAHATTİN ÇİMEN

SELAHATTİN TÜRKMEN

SELAMİ ÖZDEMİR

SELÇUK ERBAKAN

SEMRA ONUR

SERDAL ÖZBEK

SERDAR AKTAŞ

SEYFETTİN ATASOY

SEYİT ÇOBANER

SEZAİ KARACA

SITKI OLGUN

SİNAN DİNLER

SUAT BOZTAŞ

SUAT ŞAHİN

SÜLEYMAN AKSU

SÜLEYMAN KESKİNKILIÇ

ŞAFAK TAŞKIN

ŞAHAB YASAN

ŞAHİN YILMAZ

ŞENİZ KIZILDAĞ

ŞEREF AKGÜN

ŞİNASI ULUCAN

ŞÜKRÜ GÖKMEN

ŞÜKRÜ TOPAL

TALAT DEVRİM VURAL

TAMER HALDENBİLEN

TAMER YAMANER

TANER GÖNEN

TAYFUN KOÇAK

TUĞRUL ÜNLÜ

TÜLİN TOPTAN

UFUK ŞİMŞEK

UYGUR ERBİL

ÜMİT AVNİ ARSLAN

ÜMİT CANBULAT

ÜMİT DEVRAN

VEDAT SİCİMOĞLU

YAKUP KAYGUSUZ

YAKUP ÖZDOĞAN

YAŞAR KÖKLÜK

YAŞAR SAVAŞ TANER

YAŞAR TAŞCAN

YILDIRIM İSMAİL TOSUN

YUSUF ZİYA AKGÖK

ZEKİ GÖKÇE

ZEKİ SERDAR YAPRAK

ZEKİ YANIK

ZEYNEL ATEŞ

MESLEĞİMİZDE 70. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Tahir M. Parlak (334)

ÖĞRENİM DURUMUM:

Lisans: 4 yıl öğrenim süreli Zonguldak Maden Teknik Okulu. Diploma 1955.

Yüksek Lisans: Clausthal Maden Akademisi, Almanya. Markscheidewesen Maden ve Maden Topoğrafyası, Dipl. Ing. (1961). İTÜ. Ruhsatı: Y.Müh.

Maden Doktorası: İstanbul Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. Diploma Konusu: Bir termik santral besleyecek kömür sahasının açık işletme dizayn ve planlaması. (19.09.1995).

Doçentlik Sınav Hazırlığı: KPSS Y. Dil sınav notum (Almanca) 68 dir. Üç adet meslek kitabım, TKİ tarafından yayımlanmıştır.

Hizmetlerim: TKİ Kurumu G.L.İ. Tavşanlı ve M.L.İ Bursa Müesseselerinde 37 yıl. (1994 de emekli oldum). İstanbul Üniversitesi Maden Müh. Bölümü Öğretim Görevlisi olarak 6 farklı ders programında, 10 sömestr, 5,5 yıl (1993-1998) ders verdim.

Anılarım: MMO. İst. Şubesi İlkler Yarışmasında iki birincilik ödülüm:

a) Kömür Madenciliğimize Dragline Örtükazı Yönteminin Kazandırılması.

Tunçbilek'te Page Dragline uygulaması başarılı olunca TKİ'de Dragline sayısı 9 adede yükselmiştir.

b) G.L.İ. Tunçbilek'te, KOCASU mevkinde ve akıntı bazaltı altında MİOSEN varlığının saptanması ve yaklaşık 18 milyon ton civarında yeraltı işletme rezervinin bulunması.

Saygılarımla,

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Orhan Çakır (1042)

1941 Muş doğumlu, evli ve iki çocuklu.

Muş Varto, Bulanık ve Malazgirt ilçelerinde ilk okulu okudu. Erzurum Lisesi mezunu. İTÜ Maden Fakültesi Mezunu. TKİ Garp Linyitleri Tunçbilek bölgesinde göreve başladım. Askerlik görevini tamamladıktan sonra TKİ Garp Linyitlerinde göreve başladım. Yer altı ve yer üstü servislerinde çalıştım. 1972'de Karadeniz Bakır İşletmeleri Artvin-Murgul işletmesinde Etüt Proje bölümünde çalıştım. 1979 Yılında Tunçbilek Bölge Müdürü görevine atandım. Müessese Müdür Yardımcısı ve Müessese Müdürü ve TKİ Baş Müfettişi ve ETİ Bor A.Ş Genel Müdürü ve Türkiye Maden İşçileri Sendikası Danışmanlığı yaptım. Çok kısa özel sektör deneyimi var. Saygılar.

Sedat Külçeler (1085)

01.02.1940 tarihinde Denizli'de doğdum. İstanbul Teknik Üniversitesi Maçka Teknik Okulu Maden Mühendisliğini bitirdim. 2 oğlum, 4 torunum var.

Zonguldak Kozlu bölgesinde göreve başladım. Askerden sonra Etibank'ta çeşitli işletmelerinde Teknik Müdürlük yaptım.

1981 yılından beri İzmir Bostanlı' da ikamet etmekteyim.

İletişim:

Cep : 0 544 891 09 25

e-posta: secilcicekcilik@hotmail.com

İbrahim Aydın (1088)

10.01.1938 de Denizli'nin Sarayköy Kazasının Ahmetli Köyü'nde doğdum. O yıllarda kazamızla irtibat çok zordu, doğru dürüst yol, okul, elektrik ve içme suyu yok. Yaşım 7-8 olduğunda köy imamına gidip dini bilgilerin yanında okuyup yazmayı öğrendim. Aileme okumak istediğimde lütfedip ilçemize de bir oda tutup yokluklar içinde ilkokulu bitirdiğim yıl kazamıza da bir ortaokul açıldı, kayıt olup 1954-56 yılında orası da bitince Denizli'deki ESE (Erkek Sanat Enstitüsü)'nin özel bölümü olan torna tesviye bölümünü sonlandırınca 1959 yılında Zonguldak Teknik Okulunda buldum kendimi. Bu okulun 2. yılında İTÜ Maden Bölümüne başladım. Maddi yönden zorlandığımda; 2. sınıfta DSİ'den aldığım bursla biraz rahatladım.

1965 yılında mezun olduğumda aynı yıl eşim Hikmet ile evlendim. İlk tayinlerim sırasıyla Balıkesir ve Eskişehir'e çıktı. Sondaj şubelerinde şantiye şefi olarak meslek hayatıma devam ettim. 1966 yılında askerlik için İzmir Gazimir'de ulaştırma yedek subay okulundan asteğmen olarak bitirdim. Askerlik biti-

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

minde Konya-Afyon DSİ sondaj şubelerinde yer aldım.

Bilahare Antalya Manavgat Oymapınar barajında ilk sondaj şubesini kurdum. 1983 yılında kızımın İTÜ'yü kazanmasıyla birlikte ona yakın olmak adına isteğim üzerine DSİ Lüleburgaz Sondaj Şubesine geçişimi yaptım. Burada 17 yıl çalıştıktan sonra 2000 yılında emekli oldum.

Toplam çalışmalarım 36 yıl oldu. Bu arada bir kızım Rukiye bir oğlum Serdar ve bunlardan 3 torunum Emre, Demir ve Bora oldu.

Anı: Çalışma dönemimde o kadar çok anım var ki neyse aklıma kazınmış olanlardan bir ikisini sunayım.

1-Geçici olarak İstanbul Alibeyköy'ü barajının temel etütlerini yaptırırken bir kış günü sondaj ekibi çalışırken yollarının kılması için derenin en haşın olduğu bir zamanda dere üzerinde 2 adet büyük bidonu birleştirerek halatla 2 tarafa bağladık. İşçilere "hadi bakalım atlayın" dediğimde kimse oralı olmadı. O gün için birlikte çalıştığımız rahmetli Turgut Aslan'da vardı. Ben birazda yiğitlik yapmak için işçilerin gözü önünde atlardım bidonların üstüne, tam derenin ortasına gelince tuttuğum halat uzayında dereye düştüm. Akıntı müthiş. Tahminen 70-80 metre sürükledikten sonra otlara yapışarak Turgut Beyin de yardımıyla çıkabildim.

2-Hatırımda kaldığıma göre 1975-76 yıllarında Manavgat Oymapınar barajında çalışırken bir öğle vakti saat 12 civarında bütün çalışma arkadaşlarım tahminen 70-80 metre mesafedeki yemekhaneye gittiler. Ben de gitmek için hazırlığımı yaparken birdenbire büyük bir çatırtı koptu. Pencereden baktığımda müthiş büyük bir hortum şalt sahasındaki bütün telleri kopardı. Döne döne prefabrik büroları uçurarak içindeki çelik masaları ve dolapları alarak metrelerde uzağa fırlattı. Garajdaki 4 arabayı dereye fırlattı, döne döne sıra içinde bekçi olan kulübe-

yi alarak 200-300 metreye fırlattı. Maalesef bekçi öldü. (Allah rahmet eylesin) Yaşamın boyunca etkilendiğim en çok etkilendiğim korkunç bir olaydı. 13 yıl kaldığım Antalya havalesinde bilhassa denizde böyle hortumlarla çok karşılaştım.

İletişim:

Tel: 0542 265 4465

Deryadil Sok. Seda Apt. No:85

Teşvikiye / Şişli / İstanbul

Mevlüt Kemal (1089)

Mevlüt Kemal, 1940 yılında Giresun'un Eynesil ilçesinde doğdu. 1958 yılında Trabzon Lisesi'nden mezun olduktan sonra, MTA bursiyeri olarak, maden mühendisliği tahsili yapmak üzere Almanya'ya gitti. Clausthal Teknik Üniversitesi'nde gördüğü eğitim sonunda, 1965 yılında maden yüksek mühendisi oldu.

Yurda dönerek, MTA demir arama projesinde sondaj kamp şefliği yaptı. Ekim 1967'de askerlik hizmetini yerine getirmek üzere askere gitti. Askerlik süresinin son senesini, MTA'da petrol sondajı kamp şefliği görevi yaparak tamamladı. 1969 yılı sonunda tekrar Almanya'ya döndü.

Almanya'da 1,5 yıl kadar Ruhr havzası kömür ocaklarında bölüm mühendisi olarak çalıştı ve sonra doktora öğrenimi için tekrar Clausthal Teknik Üniversitesi'ne geçti. Kömürden kok elde edilmesi alanındaki tez çalışmasını tamamlayarak, 1974 yılında doktor mühendis oldu.

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Aynı yıl içinde, yurda dönerek MTA Teknoloji Dairesi'nde göreve başladı. Orada bulunduğu 5 yıl içinde, ülkemizin çeşitli kömürlerinin teknolojik özelliklerinin ve değerlendirilme olanaklarının tespitine yönelik araştırmaları yönetti ve bizzat araştırmacı olarak çalıştı.

1979 yılı sonunda, kömür hazırlama ve teknolojisi konularında ders vermek üzere, Ege Üniversitesi Makine Fakültesine bağlı Maden Mühendisliği Bölümü'ne öğretim görevlisi olarak atandı. 1981 yılında doçent ve 1989 yılında da profesör oldu.

Sonradan Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik Fakültesine bağlanan Maden Mühendisliği Bölümünde uzun süre Bölüm Başkanlığı ve Cevher Hazırlama Anabilim Dalı Başkanlığı görevlerinde bulundu. 2007 yılı Şubat ayında emekli olan Mevlüt Kemal'in özellikle kömür hazırlama ve değerlendirme konularında birçok araştırma, bildiri ve makaleleri vardır.

Mevlüt Kemal evli ve bir çocuk babasıdır.

Anı: Yıl 1968, Malatya Havaalanı'nın yanında yükselen dağın tepesinde sondaj yapmak üzere çalışmaya başladık. Barınma için merkezden gelen kalıcı bina yapmayın talimatına uygun olarak önce tahta barakalar yaptık. Orada yaşayan yerel halktan kişiler, kışın çok sert geçtiğini, tahta baraka değil kerpiçten baraka yapmamız gerektiğini söylediler. Bunun üzerine sorumluluğu üzerime alarak 2 adet kerpiç baraka yaptık. Kış gelmeden MTA'dan ayrılarak Almanya'ya doktora için geri döndüm. Sonradan duyduğuma göre kerpiç baraka yaptırdığım için hakkımda soruşturma açılması düşünülmüş, ancak kış geldiğinde kerpiç barakanın gerekliliği anlaşılınca bundan vazgeçilmiş.

İletişim:

Cep : 0 532 346 11 82

e-posta: mevlut.kemal@deu.edu.tr

Mehmet Nihat Serter (1232)

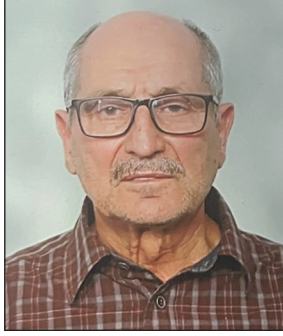

1942 yılı Kilis doğumluyum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Kilis de tamamladım. Kilis Endüstri Meslek Lisesi'nden mezun olduktan sonra girdiğim yüksekokul sınavında Yıldız Teknik Okulu Maden Mühendisliği bölümünü kazandım. Okulumun bölümü Zonguldak'ta olduğu için önce Zonguldak'a geldim daha sonra o yıl okulumuz İ.T.Ü Maçka Teknik'e devredilince İstanbul'a gelerek öğrenimime burada devam ettim. 1965 yılında Maden mühendisi olarak İTÜ'den mezun oldum.

2 yıllık askerlik görevimi tamamladıktan sonra Zonguldak Ereğli Kömür İşletmesi'nde çalışma hayatıma başladım. Bir müddet sonra çeşitli özel nedenlerden dolayı Zonguldak'tan ayrılarak özel linyit işletmelerinde çalıştıktan sonra tekrar Zonguldak Taş Kömürü İşletmesine döndüm. Burada çalışırken Ocak Mühendisi ve Baş Mühendis olarak Kozlu, Karadon ve Gelik ana istihsal kuyularının kazılıp devreye sokulmasında görev aldım. Kozlu da görev yaptığım sürede Polonya ekibi ile Karadon da görev yaptığım süre de ise Çin ekibiyle çalıştıktan sonra Gelik kuyusunda kendi Türk ekibim olarak Türk Mühendisleri ve işçileri ile çalıştım.2007 yılı sonunda 65 yaş nedeniyle emekli oldum.

2008 yılından beri İstanbul'da ikamet etmekteyim. Evli ve 3 çocuk babasıyım.

Çalıştığım süre boyunca kendi çalıştığım ekiplerim içinde çok şükür ölümlü bir kaza olmadı. Özellikle açık ocak ve kuyu kazı işlerinde çalıştığım süre içinde başarılı olarak zevkle çalıştığımı inanıyorum.

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ**Metin Egüz (1316)**

1943 yılı Haziran ayında Sivas'ın Gürün ilçesinde doğdum. İl ve ortaokulu Gürün'de bitirdim. Kayseri ESE elektrik bölümünde başlayan eğitimimi Adana'da tamamladım.

Aynı yıl girmiş olduğum teknik okul imtihanında Zonguldak Maden Teknik Okulu giriş hakkını kazanarak, madencilik eğitimine başladım. Başlar başlamaz da, kendimi okulun İstanbul'a taşınması için eylemlerin içinde buldum. Eylemler sonucu okulumuz Maçka Teknik Okulu bünyesinde Maden Şubesi olarak katıldı.

1965 Haziran döneminde mezun olduktan sonra 1 yıl Almanya'da kömür ocaklarında çalışıp, mesleki tecrübe kazanarak Türkiye'ye döndüm.

2 yıl yedek subay olarak askerlik yaptık-tan sonra, 1 yıl EKİ' de, 3 yıl da Erdemir'de önce Hekimhan ardından Divriği Kontrol Mühendisliği görevinde bulundum.

1970 yılında, henüz Hekimhan'da görev yaparken, eşim Sema Egüz'le evlendim.

1972 yılı sonu itibari ile maden mühendisliğini bırakarak, ticari hayata atıldım. 01/01/1973 günü Kadirli'de Pirelli bayisi olarak başladığım ticari hayatımı, 1977 Mayıs ayı itibari ile Adana'da devam ettirdim.

1974 yılında kızımız Asude , 1976 yılında da oğlumuz İskender'in doğumları ile çekirdek ailemizi genişlettik.

2014 yılı sonu itibari ile şirketimi tasfiye ederek İstanbul'a taşındım. Kalan hayatımızı Kadıköy'de devam ettirmekteyiz. Kızımdan iki oğlumdan ikişer erkek torunum var. Büyükle-ri üniversite küçükleri lise eğitimindedir.

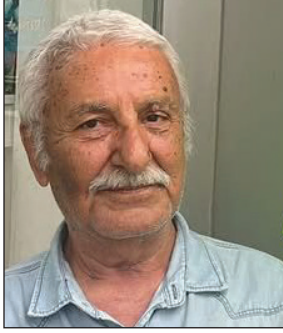
Madencilik hayatım uzun sürmedi ancak çok güzel dostlar ve anılarla geçen günlerimizi hiç unutamam. Arkadaşlarımızın çoğu aramızdan ayrıldı, kalanlarına sağlık ve mutlu yaşantılar diler ahirete intikal edenlere tanrıdan rahmet dilerim.

Mesleğimizin fedakâr ve cefakâr mensuplarına sağlık, mutluluk ve başarılar dilek-lerimle...

İTÜ camiasının tümünü en derin sevgi ve saygılarımla selamlarım.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Ali Lüleci (2206)

14 Eylül 1951 de Manisa ili Turgutlu ilçesi Urganlı Köyü doğumum.

İlkokulu, 'Urganlı İlkokulu'nda bitirdim.1958/1962

Orta eğitimi -orta okul /lise yi 'Turgutlu Lisesi'nde bitirdim.1962/1969

Üniversiteyi,' Hacettepe Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi,Yer Bilimleri Enstitüsü ,Maden Yüksek Mühendisliği Bölümü 'n de tamamladım.1969/1975

Çalışma hayatım;

1975/1977 MTA Fiziblite Dairesi

1977/1979 Asteğmen askeriliğim-Gebze/Kocaeli

1979/ 2004 TKİ Genel Müdürlüğü ELİ Müessesesi SOMA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ. Bu dönemde;

1979/1980 Eli Soma vardiya müh. Yeraltı. -Merkez Yer altı ocağı

1980/1981 Eli Aydın Bölge Vardiya müh. Şahnalı açık ve yeraltı ocakları (Sürgün)

1981/1982 Eli Soma vardiya müh. Merkez yer altı

1982/1984 Eli Soma Bölüm müh. Darkale yer altı ocağı.

1984/1987 Eli Soma Etüd tesis başmüh.

1987/1988 Eli Soma Açık ocaklar baş müh.

1988/1989 Eli Soma Soma Bölge Müdür Yardımcısı

1989/1996 Eli Soma SOMA Bölge Müdürü

1996/ 2004 Eli Baş uzman(Yerinde sürgün) Not; O Yıllarda 1980 Öncesi üniversite bitiren ve gelecekte TKİ üst kadrolara aday olan çeşitli mesleklerden pek çok arkadaşımız çalıştıkları TKİ işyerlerinde bu şekilde etkisizleştirilmişlerdir.) 2004 emekli.

Anı: O gün bölüm mühendisi olduğum ocağımdan üçüncü vardiyanın (paşa) saat 16,00 da tertibini yapıp 17,00 de ayrılmıştım. O yıllarda işçi ve mühendislerin ailelerinin kaldıkları lojmanda kalıyorduk ailecek. Lojmanlar 800 rakımında (kotunda)dağ başındaydı. O dağ başında 200 kadar lojman vardı. Neredeyse irice bir köy gibiydi. Ekonoması,-camisi, lokalleri,bekar işçi yatakhaneleri (işçi pavyonları), okulu, sineması,kasabı, bakkalı, PTT si, Fırını, bandosu. Her şeyiyle sosyal bir çevreydi.

Burada açıklanması gereken sözcüklere takıldım.

Ocak; yer altı veya açık işletme biçiminde maden işletmesine denir. Yukarıda sözünü ettiğim ise bir yer altı kömür işletmesidir. O yıllarda S. kentinde kamuya ait üç büyük yer altı kömür işletmesi vardı ve birisinin (bölüm) sorumlusuydum.

Ekonoması; işletmede çalışanların ve ailelerinin daha elverişli fiyatlarla gereksinimlerini karşıladıkları ve muhasebesinin idare eliyle yürütüldüğü bugünkü anlamına yakın AVM'lerdir. Gerekli her mal aracısız olarak temin edilirdi.

Çalıştığım bölüm-ocak- lojmanlara hayli uzak. Saat 18,00 e doğru evime ulaşabildim. Eşimle çocuğumla bugün de sağlıklı buluştuk anlamında sarıldık. Çalışma saatleri dışında ailelerin de yararlandıkları lokaller vardı. Mayıs ayıydı.Her yan-yer tomurlanmıştı.800 kotunun yüksekliğinin hafif ayazıyla serin bir ilkyaz akşam üstüsüydü. Lokale gideyim

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

dedim. Lokale çıkmaktı asıl söylemi. Lokale çıktım. Görevli Kaşif orada ve düşünceli. Bir masaya oturdum. Günlük gazeteleri karıştırıyorum. Ama kimse yok. Oysa o saatlerde işçiler mühendisler doluşurlardı. “Kaşif” dedim. Neredeler, neden kimse yok bugün. Kaşif bey, şark nefesliğinde yangın başlamış, gaz da varmış (CO,CO₂) Herkes oraya gitti.”

Nefeslik; yer altı ocaklarında, yasa gereği en az bir giriş bir çıkış bulundurma zorunludur.hava çıkışa (emici havalandırmada hava girişe) nefeslik denir. Yeraltında çalışanların temiz hava alabilmesi için büyük vantilatörlerle ocak içine temiz hava verilir. Ve bu işlem hiç aksatılmamalıdır. Genel elektrik sistemine yedek bağlı vantilatörler için güvenlik olarak jeneratörler de anında devreye girecek biçimde hazır bulundurulur. Hatta çift vantilatör çift jeneratör bulunma durumları da söz konusudur. Ocak ta bulunan her insan için dakikada 6 metre küp temiz havanın verilmesi şarttır. Özellikle kendiliğinden (spantone) yanma özelliği olan kömür damarlarındaki ocaklarda CO ve CO₂ gazlarının eser oranda bulunması bile olağanüstü önlemler gerektirir.

Bir an önümdeki gazetede bilinçsizce dönüp kalan gözlerim... Ne yapmalıyım. Ne yapmalıydım?

Sorumlu olduğum ocağım da vardiyamı salimen göndermiş, vuracakları her kazma ucunun yerini bile o günkü ocak incelemelerimde kararlaştırmıştım. Yine de kulağım telefonda, aklım sanki ocak içinde işleri izliyordum. ocağım da işler yolundaydı... Ama...

Şark nefesliği; Önceki yıllarda vardiya mühendisi olarak çalıştığım ocağın(merkez yer altı) pis havasının çıktığı bir yerdir.O zamanlarda, ocak görevimin bitimlerinde, birkaç kez o nefeslikten yukarıya yer üstüne çıkmıştım. Eksik anımsamıyorsam 400 m oldukça dik bir uzunlukta ydı.. eğimi 37 dereceyi.Uzunluğu belki o kadar önemli değildi. Ancak 37 derece çok çok önemliydi. Alttan dışarıya çıkıncaya kadar birkaç kez soluklan-

makla ancak mümkün oluyordu. Hani ceketini düşürsen aşağıya kayıp gidecek kadar dik bir eğimdeydi. Nefeslik olması nedeniyle her zaman pis hava ile dolu olurdu.2000 metre öteki ucunda yenilen bir lokma soğanın kokusu ve içeride çalışan yüzlerce işçinin terlerine bulanmış havası hiç bitmezdi. Ve kömür damarına kadar tüm jeolojik birimlerden geçtiğinden tahkimatı (açıklığın tutulması)her zaman ıslak,pis ve kaygan olurdu. Küçük maden vagonları için dar bir demiryolu ve yanında yer yer kırıklarla örselelenmiş ahşap tırmanma merdiveni,şark nefesliği böyle bir yerdi. Artı 550 seviyesinden artı 900 seviyesine, yerüstüne çıkılma ve hava çıkış başyukarısıydı.

Umumi(genel)nakliye birimini aradım. Ertuğrul a “lokaldeyim” bir araba gönderin dedim. Az sonra geldi araba “şark nefesliğine gideceğiz”sürücü ve hemen herkes madenin önemli noktalarını bilirlerdi.. “Tamam” dedi şoför Mehmet Tepeyi aştık,Elmalı dan Domuz alanına geçtik. Yılık Atlarının barındığı düzlüğün ötesindeki komprasör tesislerinden sonra şark nefesliği ağızındaydık 15/20 dakika sonrasında.

Bir mahşerdi her yan.Güneş tepelerin ardına ağmıştı. Ya, doğudaki Doruk tepenin çıplak yüksek kalker kayalıklarında sarı altın ışıklarıyla şavkıyordu. Nefeslik ağzı ve düzlük ilk yazın coşkusunu yaşıyordu çiçeği, çimeni, arısı, kuşları ve böceğiyle. Ama arkadaşlarım ateşe düşmüşcesine panikle koşuyorlardı.

37 Derece eğimli 400 metre uzunluğundaki nefeslik başyukarısının hemen tam ortalarında, yani yüzeyden 200 metre aşağısında yangın çıkmıştı ve yangın alevleri tahkimatın ağaçlarını tutuşturmuş ve göçertmişti. Ocağın kirli havasının çıkışı nedeysel kapanmıştı. Çok az sızıntılar oluyor ve yoğun zehirli gazlar ve yoğun duman geliyordu aşağıdan. İçeri de çalışanlar büyük bir tehlike altındaydılar. Yangının söndürülmesi, göçen tahkimatın yenilenmesi ve havalandırmanın yeniden sağlanması gerekiyordu. Öncelikle de yangının söndürülmesi...

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Kaygan bir zeminde ve 37 derece dik bir meyille 200 metre aşağıya inilip yangına müdahale edilmeliydi. CO VE CO₂ gazları sınır değerlerin on kat fazlasıyla ölçülüyordu.

CO, karbonmonoksit.Onbinde yarım sınırdır. Ve çok zehirleyici bir gazdır. Daha yüksek oranlarda bir nefes alınması bile ölüm demektir.

CO², karbondioksit,yüzde bir sınırdır. Boğucu bir gazdır. Yüksek oranlarda terleme, halsizlik ve ölüm nedenidir.

Şark nefesliği ağzına ulaştığımda durum böyleydi. Vantüp denilen 40 cm. çaplı bez hortumlar vardır madenlerde. Bu hortumlar uç uca çelik kasnaklarla eklenir ve içine temiz hava verilir. Böylece 100--200--500 metreye kadar temiz hava ulaştırmak mümkün olur. O yıllarda işletme bu bez hortumlardan nendense alamıyordu. (özelleştirmelerin ilk tuğlaları döşeniyormuş ne yazık ki). Bunların yerine tarım ürünleri dükkanlarında satılan 30 cm. çaplı plastik (naylon) hortumlar getirilmişti ocak ambarlarına. Bu plastiklerin çelik kasnaklarla eklenmesi mümkün değildi. Ancak havanın gidiş yönü içeri kalacak biçimde iç içe (2 metre kadar)geçirilerek kullanılıyordu. Bu,iç içe geçerek kullanma düz ya da az meyilli yerlerde sorun değildi. Ama 37 derece eğimde büyük bir tehlikeydi.

Nefeslik ağzına ulaştığımda,ocak sorumlu mühendisi Cemal, güvenlik mühendisi Fahri, elektrik mühendisi Suat, başmühendis Coşkun, işçilerden Kocabıyık, Aşuk ve diğerleri oradaydılar...

Plastik hortumlar---vantüpler---iç içe geçirilerek aşağıdaki yangına doğru serilmeye başlandı. Nefesliğin ağzının sol kıyasındaydım o anlarda. Tüm hortum yangına kadar bir defada döşenemiyordu. Ortam ölümcül gazlarla dolu. 20 Metre Serilip temiz hava veriliyor ve çalışanlar rahatlatılıyor.Sonra 20 metre daha.... Ve böyle işleme devam ediliyordu. O yıllarda telsiz telefon vs. yok. Haberleşme için telefon hattı da çekilmemiş nedense!! Ancak

yüksek sesle bağırırsanız belki duyulursunuz. Marangoz Harun dahil 5 kişi indi hortum döşemek amacıyla karanlık aşağılara doğru. Ocak aydınlatma lambalarının ışığı inenleri gösteremiyordu.Ve bol oksijenli temiz havayı gören yangın herhalde daha da harelendi. Ağaç dumanı geliyordu artık nefeslikten.

Nefeslik ağzından (baca) ışısız dumanlı karanlığa doğru bakıyorum. Elimdeki ocak aydınlatma lambasını tutuyorum aşağılara doğru. Gidenler nerede? ne oldular? nasıllar???

Bir an gözüm hortumların-naylon vantüplerin- 20 metre deki ilk ek yerine takıldı kaldı. İç içe 2 metre geçen hortumların dışındakalanı hafifçe kayıyordu,sıyrılıyordu.Eğer tamamı kayıp ayrılırlarsa aşağıya temiz hava gidemeyecekti. düşündüm mü? Söylendim mi? anımsamıyorum. Fırladım indim 20 metre aşağıya. Temizce giyinmişim evimden çıkarken. Çamurlu ve kaygan zeminde koşarak inerken çamurlara bulandım. Kayan hortumun ucuna vardım. Bakıyorum. Milim milim kayıyordu. Aşağıda hava dolu en az 180 metre hortumun ağırlığı ile tutamıyordu birbirini. Çelik kasnaklar da olmadığından bir felaket milim milim geliyordu.

Önce hortumların yanlarından sıkıştırarak tutmaya kayıp sıyrılmalarını engellemeye çalıştım. Kayma sıyrıлма devam ediyordu. Sonra tırnaklarımı geçirdim plastiğe. Ama çok ağırdı. Aşağıya bağırıyordum vargücümle.... kocabıyık... Hiçbir ses hiçbir ışık yoktu. Gücüm yetmiyordu. Aşuk... yukarıda baca ağzındaydı. Görebiliyordum. O na işaret le "gel" diyebildim o anda.Koşarak inip geldi. Tut dedim. Tırnaklarını geçir şu kahrolası plastiğe... bağır, bağırır, aşağıya bağırırır Aşuk Hortum giderek ek yerinden sıyrılıyordu. Uç ucuna geldi bir an. Artık aşağıya,aşağıdakilere temiz hava gitmiyordu. Ve o an mucizesine, aşağıdan zor nefeslenerek gelenlerin ışığı göründü. Gelen ocak sorumlusu arkadaşımı ve diğerleri peşinde. Hepsi zorlukla soluyorlardı. Aşuk la benim yanımdan geçip yukarı tırmandılar son gayretleriyle. Aşuk ve ben. Yoğun duman,

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

gaz içindeydik. Onlar geçince hortumun ikinci kayan ucunu bırakıverdik. Mermi hızıyla kayıp gitti hortum, karanlığa doğru. Şimdi biz iki kişi 20 metrenin ucunda gaz ve dumanın ortasındaydık..

Aşuk a “kafanı plastiğin içine sok nefes al” dedim. Ben de öyle yaptım. çaresiz kalmıştık. Birkaç dakika temiz hava ile soluduk. “Aşuk,tüm nefesini içine çek ve vargücünle yukarıya koş” dedim. Yaptı, fırladı çıktı ve şark nefesliği düzüne eriştiğinde yığılıp kaldığını gördüm. Artık yalnızdım o cehennemde. Sıra bendeydi. Hortuma kafamı soktum. Biraç kez nefes aldım. Ciğerimi temiz hava ile doldurdum ve yukarıya koşmaya başladım. 37 derece meyilde o 20 metre.... Son birkaç adım nasıldı bilemiyorum. Son basamakta Suat tuttu sağ kolumdan, dizlerim taşıyordu bedenimi. Sürüklediler diğerleriyle. Sonrasında; ilkyazın çiçek kokulu çimlerine yatırmışlar beni. Sirtüstüydüm, her yanım karanlıklardaydı. Güvenlik mühendisi Fahri, yapay solunum cihazını (pulmatör) dayadı ağızıma burnuma. İki cihaz vardı. Gazla zehirlenmiş dört kişiymişsiniz. Cihazlar yetmiyor. Sırayla ve bir nefes, bir nefes, bir o na, bir o na cihaz veriliyor. Fahri dayadı ağızıma burnuma cihazı. Azıcık kalan nefesimi de alamıyorummm... Boğulaçağım neredeyse.. Son gayetim can havlimle savurdum kolumu. Cihaz uçtu savruldu gitti çayıra.Arızalıymış. Öteki cihazı getirdiler.. Ve ilk nefes. Yeniden doğmuşcasına ilk nefesimi alıyordum. Doruk Tepenin sönükleşen altın sarısı ışıklarıyla döndüm yeni hayata o gün...

Eşim Sevinç ve torunum Arın Tuna.. Geçen yıl....

Halil Savcı (2208)

1948 yılında Çorum ili, Osmancık Kasabası, Çampınar Köyü'nde doğdum. İlkokulu köyümde, ortaokulu Amasya Gümüşhacıköy'de, liseyi Ankara Atatürk Lisesi'nde tamamladım.

1968-1969 yıllarında kendi köyümde bir yıl vekil öğretmenlik yaptım.

1969-1970 yıllarında Hacettepe Üniversitesi Matematik Bölümünü kazanarak bu bünyede İngilizce hazırlık ve FKB derslerini aldım. Yıl sonunda yatay geçiş yaparak aynı üniversitenin yer bilimleri Enstitüsü Maden Yüksek Mühendisliği bölümüne geçiş yaptım.

Haziran 1975 döneminde, Hacettepe Üniversitesi Yer Bilimleri Enstitüsü Maden Yüksek Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum.

Sonrasında, Etibank Mardin-Mazıdağı Fosfat tesislerinde iki yıl zorunlu görev yaptım.

1976 yılında vatani görevimi yapmak üzere Polatlı Topçu Okulunda 144.Dönem Yedek Subay okulunu bitirdim. Okul döneminde Milli Savunma Bakanlığının açmış olduğu sınavı kazanarak Ankara Harita Genel Müdürlüğü Bilgi İşlem Merkezinde askerlik görevimi 1978 yılında tamamladım.

Askerlikten sonra Mardin-Mazıdağı Fosfat Tesislerinin bağlı olduğu Ankara Fosfat Grup Başkanlığında görevime devam ettim.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

1979 yılında öğretmen olan eşim Gülten Savcı ile evlendim. Burç ve Selen adında iki çocuğum vardır.

1982 yılında mesleğimden istifa ederek Bursa'ya taşındım.

Uni-teks Tekstil Sanayi İnşaat Sanayi Tic. Limited Şirketi'ni kurdum. Tekstil işlerine paralel olarak inşaat-taahhüt işleri de yaptım.

2009 yılında emekli oldum. Bursa'da yaşıyorum.

İletişim:

Çamlıca Mah. Begüm Sok.
No: 54 Nilüfer / BURSA
Tel: 0532 211 23 89
halilsavci1948@gmail.co

Muzaffer Çakmaklı (2210)

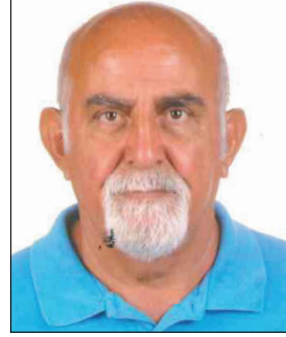

1952 yılında Şanlıurfa'nın Hilvan ilçesinde doğdum. İlk, orta ve lise tahsilini Şanlıurfa'da yaptım. İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi mezunuyum. 3 yıl YSE pilot bölge müdürlüğünde sona şefliği görevinde bulundum. 1975 yılında Şanlıurfa Ülkü Ocakları Başkanlığı yaptım. 1978 yılında Şanlıurfa MHP İl Başkanlığı görevinde bulundum. 1997 yılında MHP MYK üyesi oldum. 21. Dönem Şanlıurfa milletvekilliği yaptım.

8 Kasım 2009 tarihli MHP 9.Olağan Büyük Kurultayında MYK üyeliğine seçildim. MHP İdari, Mali ve Teknik İşlerden Sorumlu, Genel Sekreter Yardımcısı seçildim. Başkanlık Divanı'nda görev aldım.

Şimdi ise 8 ilde TÜVTÜRK araç muayene istasyonumuz, 2 ilde D-expert araç ekspertiz istasyonumuz, Şanlıurfa TED kolejimiz ve tarım işlerimiz bulunmaktadır. Evli ve 3 çocuk babasıyım.

Mustafa Güzel (2211)

30.11.1952 Doğumlu, 1975 İstanbul Teknik Üniversitesi Mezunudur. 24. Dönem Yönetim Kurulunda Sayman Olarak Görev Almıştır.

Nuri Ali Akçın (2213)

26 Ekim 1954'de Karamanlı'da doğdum. İlk ve orta öğrenimimi burada tamamladım. 1971 yılında İstanbul Pertevniyal Lisesi'ni bitirdikten sonra İTÜ Mühendislik Mimarlık Fakültesi (MMF) Maden Mühendisliği Bölümüne girdim. 1975 yılında Maden mühendisi olarak mezun oldum ve Temmuz 1977'de Maden Yüksek Mühendisi unvanımı aldım.

Sümerbank'tan burs aldığım için 26 Ağustos 1977'de Sümerbank Filyos Ateş

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Tuğlası Müessesesi Tarlaağzı Şiferton İşletmesi'nde işletme mühendisi olarak göreve başladım.

2 Ekim 1978'de Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi (ZDMMA) Maden Mühendisliği Bölümü'ne asistan olarak geçiş yaptım. 1986 yılında İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Maden İşletme Anabilim Dalında Doktor unvanını aldım.

1987 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi (HÜZMF) Maden Mühendisliği Bölümü, Maden İşletme Anabilim Dalı'na "Yardımcı Doçent" olarak atandım. 05.10.1994 tarihinde Doçent ve 24.05.2000 tarihinde Profesör olarak Zonguldak Karaelmas Üniversitesi (ZKÜ) Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü, Maden Mekanizasyonu ve Teknolojisi Anabilim Dalına Profesör olarak atandım..

2001-2007 yılları arasında ZKÜ İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Araştırma Merkezi Müdürlüğü ve 2010-2013 yılları arasında da Maden Mühendisliği Bölümü Başkanlığı görevlerini üstlendim.

43 yıl 3 ay hizmet ettikten sonra 3 Ekim 2020 tarihinde Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden emekli oldum ve bir sahil kenti olan Sığacık'a (Seferihisar/İzmir) yerleştim.

Evlü ve iki çocuk babasıyım. Deniz (kız) ve Aksel adlarında iki de torunum bulunmaktadır.

Anı -1: Madencilik Bayramı Bülteni'nde 50.Meslek Anısı olarak bir yazı kaleme almıştım (Anı 2.). Ancak, MMO İzmir Şubesi'ndeki bir Danışma Kurulu Toplantısı gittiğimde masanın üzerinde "Çetin Uygur Kitabı" nı gördüm ve hemen satın alıp okumaya başladım. Zira meslek büyüğüm Çetin Uygur'u yakından tanıyor ve maden işkolundaki sendikal mücadelesini biliyordum. Çeşitli ortamlarda, kongre ve sempozyumlarda birlikte olmuş ve özellikle Zonguldak'taki büyük direniş ve Büyük

Yürüyüş'te MMO Zonguldak Şubesinde aynı ortamda bulunma şerefine nail olmuşum.

Kitabı hızla okumaya başladım ve 120.s ayfaya geldiğimde "4.Amasra " diye bir başlıkla karşılaştım. Başlığın altındaki bölümü bir solukta okudum ve bende birçok anıyı çağrıştırdı. Sümerbank Filyos Ateş Tuğlası Müessesesi'nin Tarlaağzı'nda (Amasra/Bartın) bir yeraltı şiferton ocağı vardı ve ben 1977-78 yıllarında bu ocağın işletme şefiydim. Mayıs-1978'de Müessese Müdürlüğü'nden arayarak toplu sözleşme toplantılarına katılmak üzere Ankara'ya Sümerbank Genel Müdürlüğü'ne gitmem gerektiğini iletiler.

Müessese Müdür Yrd. Şevki Öztin ve Personel Müdürü Muzafettin Sofuoğlu ile toplantılara katıldım. Sendikanın talep ettiği sosyal haklar vb. üzerinde mutabık kalındı. İş ücret konusuna gelince bu konu Genel Müdür ile konuşulacak denildi ve tüm heyet olarak ulustaki Sümerbank Genel Müdürlüğü'ne gittik.

İktidarda CHP-MSP koalisyonu vardı ve Genel Müdür Doç. Dr. Öztin Akgüç'tü. Çay, kahve faslından sonra sendika yetkilileri ücretlerle ilgili taleplerini sundular kısa bir değerlendirme oldu. Ben de talepleri ilk defa orada görmüştüm ve seyyanen istenen ücret artışlarını garipsemiştir. Kısaca göz attım ve içime sinmedi nezaretçi grubu ve direk üretim hattında çalışan yeraltı çalışanları için ek bir ücret takdir edilmesi gerektiğini düşünerek ve birazda toyluk veya acemiliğin verdiği cesaretle söz aldım ve yukarıda saydığım gruplar için ek bir ücret takdir edilmesinin gerektiğini söyledim. Lafım ağzımda kaldı genel müdür beni sert bir üslupla susturdu. Siz bu işe karışmayın dedi ve sendika heyetini dışarıya davet edip biz kendi aramızda bir değerlendirme yapalım dedi.

Sendikacılar çıkar çıkmaz genel müdür genç mühendis bu tür şeyler ulu orta konuşulmaz sen deminki çıkışınla sendikacıları işçilerin gözünden düşürdün dedi sert çıkışı için gönlümü aldı ve ücretler konusundaki fikrimi

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

söylememi istedi. Bende; nezaretçi grubuna, kazmacı domuzdamcı, lağımca, barutçu ve mekanik servisteki çalışanların ücretlerine birkaç lira fazla verilebileceğini söyledim. Kısa bir değerlendirmeden sonra tamam dedi. Sendikacılar içeri alındı genel müdür sendikanın talepleri ve benim isteklerim doğrultusunda bir düzenleme yapıldığını ve işveren kurum olarak toplu sözleşmeyi bağlatmak istediğini söyledi. Sendikacılar da tamam deyinde sözleşme iki yıl için imzalandı.

Genel müdürün odasından çıkınca toplu görüşme için heyette olan işçilerim beni kucaklayıp bizim mühendis bizim sendika yöneticilerinden daha fazla bizim haklarımızı koruyor diye yakındaki Gençlik Parkı'na götürdüler. Yenildi, içildi herkes Amasra'ya döndü. Dönüşte ben Filyos'daki fabrikaya uğradım bazı görüşmeler yaptım - aslında işler bahaneydi yeni tanıştığım ve daha sonra eşim olacak bir kıızı görmeyi umut ediyordum- bir iki gün sonra işletmeye gittim. Ortalık kaynıyordu. Biraz sonra aşçımız ve aynı zamanda imamımız olan Zihni ustaya (ki söz konusu kitapta imam bile bizim sendikaya katıldı denilen kişidir) sordum "hayrola ne oluyor Zihni", bey Ankara'da fitili ateşlediniz biz "Yeraltı Maden-İş Sendikası"na geçiyoruz dedi. Bizim işçiler merkezi Zonguldak'da olan yerel bir sendikaya üye idiler. O zaman yerel ve iş yeri bazlı sendika örgütlenmesi olabiliyordu.

Tarlaağzı'nda çalışmaya başladığımdan beri çalışma ofisimin penceresinden bakınca karşıdaki baraka görünümlü binanın ikinci katında "Yeraltı Maden-İş" tabelasını görüyordum ama bir işlevi yoktu. Yeraltı Maden-İş, Amasra'da örgütlenmeye çalışıyordu.EKİ'den ziyade daha küçük bir işletme olan TarlaağzıŞiferton İşletmesi hedef seçilmişti ve o dönem ve halen çok yakın arkadaşım olan Sabri Cebecik örgütlenme işini koordine ediyordu ve zaman zaman görüşüyorduk da. Kısa süre içinde bizim işçiler Yeraltı Maden-İş'e geçtiler. Müessese müdürü arayıp sen ne yaptın bu işlere neden bulaştın diye hafif yollu azarla-

di ben de olanları anlattım. Sendika başkanı beni şikayet etmişti.

Ben bu olaydan birkaç ay sonra Ekim-78'de o zamanki adıyla ZDMM Maden Mühendisliği Bölümü'ne asistan olarak geçtim. Bir akşamüstü limandaki Oda Şubesi'ne doğru yürürken karşımdan önceki sendikanın başkanı Halit Atabay'la karşılaştım selam verdim. Genç mühendis benim işçilerimin sendika değiştirmesine sebep oldun sana kızgının dedi. Biraz sohbet edip ayrıldık. Üniversitede İş Hukuku dersleri verirken; sendikalara, toplu sözleşme, grev ve lokavtla ilgili bölümde bu anımdan hep bahsederdim.

Anı-2 : Uzun bir Anı 1. Yazısından sonra ikinci bir anı yazısına gerek var mıydı? Yukarıda da belirttiğim gibi öncelik bu anımdı. Anılardan birisi bekleyebilirdi belki ama ben 60. Yılı görebilecek miyim? O nedenle iki anımı da yamak istedim. 60. Yıla çıkarsam söz daha kısa bir anımı yazacağım.

TTK, Üzülmez Müessesesi'nde kullanmak üzere Alman menşeli iki adet dalgıç tulumbalar almış ve bu tulumbalar Kozlu Müessesesi'ndeki grizu patlamasından sonra ocağa basılan suyun boşaltılmasında da kullanılmıştı. Bir müddet sonra tulumbalarda çıkan bazı arızaların giderilmesi konusunda tedarikçi firma ile bir anlaşma yapılmış ve işin bitiminde tulumbalar teslim edilmiştir. Ancak, kurum yapılan işlemin usulüne ve tekniğine uygun yapılıp yapılmadığının tespiti için ilgili şirket aleyhine dava açmıştır.

Dava sürecinde aralarında benimde bulunduğum, Makine Mühendisliği Bölümü'nden Yrd. Doç. Dr. Mustafa Eyriboyun ve Zonguldak Barosundan bir avukattan oluşan bilirkişi heyeti ile dava kapsamında üç kez keşif yaptık.

İlk keşifte durum tespiti yaptık. Tulumbalar üzerinde yapılan tamir-bakım işlerinin yapılıp yapılmadığına ve sistemin yol verici sistemlerine baktık. Ancak, tulumbaların performansını görmek için yeratında kulla-

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

nılacağı yere taşınıp montajı yapılması ve yol vericilerinin bağlanması gerektiğini belirttik. Ayrıca, iki tarafın mutabık kalacağı bit ortamda test işleminin yapılabileceğini önerdik.

İkinci keşifte tulumbalardan birinin Üzülmüş Ocağı -170 katında bulunan 2 nolu havuzdaki tulumba dairesinde kurulu olduğunu ve yol vericisinin de bağlanmaya hazır olduğunu gördük. Taraflar tulumabaya enerji verilip çalıştırılması konusunda sorumluluk üstlenemeyeceklerini belirtmeleri üzerine gerekli tutanaklar tutulup ocak dışına çıkıldı.

2.10.2009 tarihinde yapılan üçüncü keşifte ise taraflar -170 kotunda bulunan tulumabaya yol verilmesi konusunda mutabık olduklarını beyan ettiler. Yol verici bağlandı bazı önlemler alındı tulumabaya yol verildi. Tulumba çalışmaya başladı ancak tulumbadan gelen vınlama sesinden enerji kablolarının ters bağlandığı fark edildi. Bağlantılar değiştirildi ve tulumabaya yeniden yol verildi.

Bu deneme sırasında tulumba motoru çalışmaya başlar gibi oldu (çok kısa bir süre 3-4 sn), bağlı olduğu sevk boru titreşmeye başladı ve bu esnada 200 mm çapındaki sevk borusunun üzerinde bulunan bir kör tapadan (çekvalf montaj kapağı) yüksek basınçta ani ve şok etkisi yaratacak bir su gelirinin olduğu gözlemlendi. Herkes sağa sola kaçıştı. Tulumba anında stop edildi ve sağa sola savrulan yaralıların durumuna bakıldı. Teknik elemanlardan yararlananlar olmuştu. Kör tapanın altında konulan contanın (klingrit) yüksek basınca dayanamadığı görüldü. Zira tulumba dairesi (-170) ile suyun atıldığı yer arasında (+38) yaklaşık 210 m'lik bir kot farkı vardı ve doğal olarak sevk borularının içi suyla dolu olduğu için bu da 20-21 atmosferlik (barlık) bir basınç oluşturmaktaydı.

Bu olaydan sonra kendime çok kızdım. İş sağlığı ve güvenliği konusunda titizlenen yıllardan beridir bilirkişilik yapan bir kişi olarak tüm güvenlik önlemlerinin alındığından emin olduktan sonra keşif mahalline gidilme-

sini önermeliydim. Keşif heyetinde taraflar ve mahkeme heyetiyle birlikte yaklaşık yirmi kişi vardık. Mahkeme katibesi de Zonguldak Adliyesi'nde sık sık karşılaştığım esmer kıvrıkcık saçlı çıtı pıtı bir bayandı (Neslihan Y). Olaydan birkaç hafta sonra adliye merdivenlerinde karşılaştık ve hamile olduğunu fark ettim. Keşif sırasında hamile olduğunu söyledi güvenlik-sağlıkla ilgili kaygım biraz daha ön plana çıktı. Hamile bir kişinin bulunduğu bir ortamda ben bu tür bir davranışı nasıl sergiledim diye. Bir süre sonra doğum yapmış, kendisi gibi çıtı pıtı, esmer bir kızı olduğunu öğrendim ve her gördüğümde bizim "madenci" ne yapıyor diye hal hatır sordum. 6-7 yıl sonra anne-kızla çarşıda karşılaştık ve olayı hatırladık. Bahtın açık olsun "madenci kız".

İletişim:

Cep : 0 505 451 40 54

e-posta : nuriakcin@hotmail.com

Metin Balıbey (2216)

2 Ağustos 1951 yılında Afyonkarahisar'da doğmuştur. İlk-Orta ve Lise eğitimini Afyonkarahisar'da, Lisans eğitimini İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesinde tamamlamıştır. Mezuniyetinden itibaren Doğaltaş sektöründe sırasıyla mühendis, yönetici ve iş sahibi unvanlarıyla aktif olarak çalışmıştır.

9 Eylül Üniversitesi, Kocatepe Üniversitesi Mermer Teknolojileri bölümleri ile Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimari Restorasyon ve İç Mimarlık Bölümlerinde ve İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi'nde verdiği derslerle ve aynı zamanda

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

katıldığı konferanslar vasıtasıyla halihazırda Doğal Taş sektöründeki eğitmenlik vasfını da sürdürmektedir.

Metin Balıbey 1983 – 1992 yılları arasında 17. ve 18. dönemlerde Anavatan Partisi'nden Afyonkarahisar milletvekili olarak TBMM'de görev yapmıştır. Anavatan Partisi Genel Başkan Yardımcılığı görevini de yürüten Balıbey görevde olduğu süre içerisinde 3213 sayılı maden kanununun hazırlanması da dahil olmak üzere ait olduğu sektöre yönelik birçok konuda çalışma yürütmüştür.

İstanbul Maden Ve Metaller İhracatçı Birlikleri (İMMİB), Türkiye Madenciler Derneği ve Türkiye Jeotermal Derneği Yönetim Kurulu Üyeliklerinde ve TÜMMER Yönetim Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İZFAŞ Danışma Kurulu ve Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfı Mütevelli Heyeti Danışma Kurulu Üyesidir.

Necati Çolak (2221)

1952 yılında Trabzon-Dernekpazarı ilçesinde doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamladı. İ.T.Ü. Maden Fakültesinden 1975 yılında maden mühendisi olarak mezun oldu. Etibank maden aramaları dairelerinde mesleğe başladı, askerlik görevini yaptıktan sonra TTK Amasra Müessese Müdürlüğü'nde ocak mühendisi olarak mesleğine devam etti.

1984 yılından sonra Kütahya ve Zonguldak'ta özel sektörde çalışmalarına de-

vam etti. 1995 yılında emekli oldu, evli, biri kız diğeri erkek iki çocuğu bulunmaktadır. Halen Ankara'da YTK bünyesinde yeraltı maden projelerinde ve İş Güvenliği görevlerine devam etmektedir.

Anı: 2006 yılında şirket merkezi Zonguldak'ta olan özel maden şirketinin Kastamonu Azdavay ocaklarında Teknik nezaretçi olarak görevli iken, her hafta şirket müdürü ile birlikte ocakları kontrol ve denetim yapmak için Azdavay'a gidiyorduk.

Olay günü arabada yer olmadığı için beni Zonguldak'ta bıraktılar, öğleden sonra ocakta grizu nedeniyle Daimi nezaretçi Huriye Güney (ilk maden kadın şehiti) ve şirket müdürü Selim Demir'in şehit olduğu haberi geldi.

İşçilerin hafta tatili nedeniyle ocakta olmadıkları bir günde böyle bir kazanın olmasına üzülmeli mi? yoksa Zonguldak'ta kalarak kaldığıma mı sevinmeliydim?

Tel: 0542 717 44 51

Salih Özaslan (2228)

01.01.1950, Yıldızeli, Sivas doğumlu.

İlk ve Orta öğrenim:1957-1968, Sivas, Üniversite: 1968-1975, ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü, Ankara

1975-1976 : TKİ AEL İşletmesi, Elbistan, Maden Mühendisi,

1976- 1978 : Askerlik

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

1978-1981: TKİ Etüt Plan ve Proje daire-
si, Ankara, Etüt Proje Mühendisi

1981-1982 : ERDEMİR Hammaddeler
Dairesi, Kdz. Ereğli, Etüt Proje Mühendisi

1982-2006 :Demir Export AŞ. Soma,
Tunçbilek, Kangal, Ankara, İşletme Şefi, İşlet-
meler Müdürü

2006- 2008 : Gama Qatar LLC, Katar,
Kazı- Dolgu İşleri Sorumlusu

2008- 2014: Yurt içi enerji projelerinde
danışmanlık

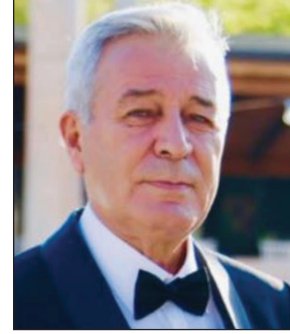
Cevat İnce (2234)

1954 yılında Konya'da doğdum. İlk ve orta eğitimimi tamamladıktan sonra 1971 yılında İTÜ Maden Fakültesi'nde lisans eğitime başladım. 1975 yılında mezun oldum ve aynı yıl MTA Sondaj Daire Başkanlığında iş hayatına başladım. Çeşitli kamplarda Kamp Şefliği görevini yürüttüm. 1983 yılında Ankara'ya Genel Merkeze döndüm. Merkezde sırasıyla Servis Şefliği Yardımcılığı, Servis Şefliği ve Koordinatörük görevlerinde bulundum. 2003 yılında aynı Kurumdan emekli oldum.

MTA bir okuldur, tabii ki anısız olmaz. Ama anlatacağım anıların kahramanlarının birçoğu maalesef şu anda aramızda değil. Bu nedenle, anıları kendime saklayacağım, üzgünüm.

Ali Şükrü Alparıslan (2235)

Medeni durum : EVLİ

Milliyet : T.C.

Doğum Tarihi : 14.10.1953

Doğum Yeri : MUCUR

Sürücü Belgesi : B

Askerlik : 1977-78

İş deneyimi:

İSKUR MADENCİLİK:2012-2016

Danışman, Türkiyede birkaç bölgede çimento fabrikası yatırımı. İLCİ HOLDİNG: 2010-2011 Çimento Yatırım Koordinatörü Kuzey Irakta çimento Fabrikası etütleri, hammadde vasıflarının uygun olmaması nedeniyle proje iptal edildi. GÜRİŞ Haziran 2010

Al Rakka çimento fabrikası yatırımı hammadde etütleri ve hammadde karışım hesaplarının yapılması, ITALCEMENT kasım 2009

Teknik danışman...Kırkızistan Kızılkaya çimento fabrikasının teknik incelemesi, LİMAK-İSTAŞ İnşaat San. Ve Tic.A:Ş.2008-2012, Yönetim kurulu üyesi, ASKA İnşaat 2008, Libya'da 11 adet çimento fabrikası lokasyonunun incelenerek değerlendirilmesi. BARAN İnşaat 01.04.2008-31.12.2008, Teknik danışman, Aşkale çimentoya ait Erzincan ve Gümüşhane klinker öğütme tesislerinin inşaat işleri, değirmen dışındaki makina ve ekipmanların alınması, imalat ve montajların yapılarak devreye alınması. KÜPELİLER A.Ş. 2009-2016. Yatırım

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Direktörü, Klinker öğütme ve paketleme tesisi kuruldu ve devreye alındı. 01.08.2005-2009 K:Ç:S: KAHRAMANMARAŞ ÇİMENTO ve Madencilik İşletmeleri A.Ş.

DANIŞMAN....K:Ç:S: bir KİPAŞ Grubu iştirakidir.Çimento Fabrikasının hammadde kaynakları ve yer tesbiti, fabrika dizaynı ve fabrikanın alınan araziye yerleştirilmesi, ÇED raporunun alınması,raw mill,rotary kiln,pre-heater, cooler,cement mills,crushers homojene sistemlerinin seçimi, çinli ve avrupalı firmalarla görüşmeler ve pazarlık yapılması, kontratların yapılması,teknik eleman temini,Daha sonra inşaat işleri, yerli imalatlar ve montaj işleri ve fabrikanın devreye alınması işleri.Ocak2009 da devreye alındı.

İstaş İnşaat San ve Tic. A.Ş 2005. Elmadağ kırma eleme tesislerine ikinci kırma eleme tesisinin kurulması için makinaların seçimi, imalat ve montaj aşamalarında danışmanlık

15.11.2004-15.03.2005 DEMİR EXPORT. Demir Export Koç grubunun madencilik alanında faaliyet gösteren bir şirkettir.Daha önce danışman olarak daha sonrada BirleşikArap Emirliklerinde yeni kurulan kırma eleme tesisi ve gabro ocaklarının açılması, makinalarının montajı ve devreye alınması işlerinde danışmanlık

01.02.1996-31.03.2004 İSTAŞ İNŞAAT SAN. Ve TİC.A.Ş. Genel Müdür,Yönetim Kurulu Üyesi ... İstaş Türkiyenin ilk Hazır Beton Fabrikasıdır.Ankarnın en büyük Beton satıcılarından biridir.3adet Beton Santrali, 1 adet Taşocağı ve 300 ton/saat kapasiteli kırma eleme tesisi, 1adet Klinker Öğütme tesisi vardır. Taşocağı,kırma eleme tesisi ve klinker öğütme tesislerinin yer seçimi,ruhsat işleri,projelendirme işleri,makinaların seçimi, yerli imalatlar, inşaat ve montaj işleri, devreye alınmaları ve çalıştırılmaları.

-1999-2000 GÜÇLÜ Beton Eskişehir 300 ton/saat kapasiteli kırma eleme tesisi yer seçimi,tesis projelendirmesi ve kurulması için Teknik Danışmanlık

-1997 NUR İnşaat Seydişehir 260 ton/saat kapasiteli kırma eleme tesisi yer seçimi,- tesis projelendirmesi ve devreye alma işleri Teknik Danışmanlık

02.01.1993-30.06.1995 YİBİTAŞ-LAFARGE HAZIR BETON. İşletme Müdürü Hazır Beton Tesislerinin sevk ve idaresi, Şirkete ait yeni taş ocağı ve 300 ton/saat kapasiteli Kırma Eleme Tesislerinin yer seçimi,Ruhsat işleri,montaj ve devreye alınması.

01.01.1983-23.01.1993 BAŞTAŞ BAŞKENT ÇİMENTO SAN.TİC.A.Ş. Hammadde Müdürü

1989 ENKA TEKNİK, Libya Khoms çimento fabrikası hammadde etütleri

01.04.1987-01.10.1992 TAMTAŞ YAPI MALZEMELERİ TİC.A.Ş. Şirket Müdürü Tamtaş Baştaş çimento gurubunun kardeş kuruluşudur. Baştaşa ait Taşocağını çalıştırır ve çimento satar. Şirkete ait 200 ton/saat kapasiteli kırma eleme Tesislerinin makine seçimi,montajı ve çalıştırılması işleri

01.10.1979-31.12.1983 MERMER İŞLETMELERİ A.Ş.Fabrika ve Ocaklar Müdürü Adapazarında şirkete ait mermer ocaklarından mermer üretimi, Mermer Fabrikasının çalıştırılması

02.02.1979-30.09.1979 BİLFER MADENCİLİK A.Ş. Sivas Bölge Müdürü Şirkete ait Demir, Krom ve Amyant ocaklarının işletilmesi, Asbest fabrikasının çalıştırılması

01.06.1978-30.01.1979ÖZMER TABİİ VE SUNİ MERMER SAN. A.Ş..Hammadde ve Ocaklar Müdür Yardımcısı Yurdun çeşitli yerindeki mermer ocaklarının çalıştırılması ve mermer fabrikasının mermer blok ihtiyacının karşılanması

26.12.1976-30.05.1978 M.T.A. Enstitüsü Sondaj Kamp Şefliği Zonguldak Kilimli, Cide Sondaj Kamp Şeflikleri, Askerlik Görevimi 1977-78 şubatında Topçu Atgım. Olarak Erzincanda yaptım. Döndükten sonra Zonguldak Kilimli ve Azdavay Sondaj Kamp Şeflikleri

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Eğitim: 1975-1976 İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi İ.İ.E. 1971-1975 İstanbul Teknik Üniversitesi M.M.F. Maden Bölümü. 1968-1971 Kabataş Erkek Lisesi

Katıldığı kurs ve konferanslar:

2. ve 3. cü Delme Patlatma Sempozyumları Yürütme Kurulu Üyeliği

Üye olduğu kuruluşlar: Agrega Üreticileri Birliği Yönetim Kurulu Üyesi (eski)

Maden Mühendisleri Odası

İ.T.Ü. Mezunlar Derneği

Kabataş Mezunlar Derneği

İletişim:

Arzum Mutlu Mekan Koop. 233 cadde
19-4 Bahçelievler mah. Gölbaşı-ANKARA
GSM: 0533.3810176
E-Posta alisukrualparslan@gmail.com

Erkan Hacıoğlu (2237)

1953 Yılı Artvin İli Murgul İlçesi Damar Köyü doğumluyum. İlkokulu Damar köyünde, Ortaokulu Murgul'da Liseyi Artvin'de, Yükseköğrenimimi İ.T.Ü. Maden Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünde, 1975 yaz döneminde tamamlayarak Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

1975 Aralık ayında Etibank adına Cevher Zenginleştirme Mühendisliği dalında master yapmak üzere İngiltere'ye, burslu

öğrenci olarak gitmiş, 10 aylık İngilizce lisan eğitiminden sonra, Camborne School Of Mines'da, santrifüjlü ağır ortam ayırıcısı Dynawhirlpool üzerinde yaptığım Master çalışmamı 1978 yılı Ekim ayında tamamlayarak, Etibank'ta mecburi hizmetimi tamamlamak üzere yurda döndüm. Bu Master çalışmam, 1985 yılında Fransa'da gerçekleştirilen 15. Uluslararası Cevher Hazırlama Kongresinde sunulmuştur.

Odamızın 2015 yılı, 49 sayılı 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'ne özel çıkardığı Bültenin, 36-39 sayfalarında, İ.T.Ü. den 1975 yılı mezuniyetim öncesine ve sonrasındaki 2015 yılına kadar 40 yıllık meslek hayatımla ilgili olarak özgeçmişimde, tüm çalışmalarım detaylı olarak yayınlanmıştır. Özet olarak;

-1978 Aralık-1980 Mayıs arası askerlik görevimi Topçu Yedek Subay olarak yaptıktan sonra;

-1980 Haziranında Etibank Murgul Bakır İşletmesi Müessesesi Müdürlüğünde, Flotasyon vardiya mühendisi ve Sülfürik Asit Fabrikası inşaatında Tesis Müdür Vekili,

-1982 yılı içinde tayin olduğum Etibank Ergani Bakır İşletmesi Müessesesi Müdürlüğünde Yeni Kaba Kırıcı Ünitesi Mühendisi ve sonra Maden Başmühendisi,

-01 Kasım 1985 tarihinde Etibank'tan istifaen ayrılarak, Milas'taki Esan Eczacıbaşı'nın Feldispat Hazırlama-Zenginleştirme Tesisinin inşa aşamasında bir yıl süreyle Tesis Şefi,

-1986 yılı Ekim ayı sonunda Esan Eczacıbaşı'ndan istifaen ayrılarak, Kasım başında, Etibank'ın Bağlı Ortaklığı olan K.B.İ. A.Ş. Genel Müdürlüğünün, Kutlular (Trabzon-Sürmene) İşletme Müdürlüğünde Flotasyon Grup Başkanı ve İşletme Müdür Yardımcılığı,

-1988 Ekim ayında, K.B.İ. A.Ş.'nin Murgul Bakır İşletmesinde İşletme Müdür Yardımcısı ve 1989 Mart ayı başında İşletmenin Müdürü,

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

-1990 Haziranında yine K.B.İ. A.Ş.'nin Küre Bakır İşletmesine İşletme Müdürü,

-1991 yılı ortasında K.B.İ. Küre İşletmesinin, Etibank Küre Bakırlı Pirit İşletmesine devri nedeniyle, Ankara merkezde K.B.İ. A.Ş. Genel Müdür Müşavirliği,

-K.B.İ. A.Ş. Samsun İşletmesinde Müdürlüğünde Teknik Müşavir iken, 1993 Haziranında K.B.İ. A.Ş. Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu'na Müşavir Müfettiş (Teknik),

Görevlerine atandım.

-Özelleştirme kapsamında olan K.B.İ. A.Ş. Genel Müdürlüğü'nden 1997 Temmuz ayında Etibank Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu'na Teknik Müfettiş olarak naklen tayin oldum ve bir dönem Başbakanlık Teftiş Kurulunda geçici olarak görevlendirildim.

-Eti Maden İşletmelerinde Başmüfettişlik görevini sürdürürken, Kurumumuzun Lüksemburg'daki pazarlama şirketi Etimine SA'nın 4 yıl, iştiraki olduğu Eti Soda A.Ş.'nin 1 yıl süreyle Denetim Kurulu Üyeliği ile görevlendirildim.

-Eti Maden İşletmelerindeki Başmüfettişlik görevinden, 2007 yılı Ekim ayında, yaş haddini doldurmadan 54 yaşında iken emekliliğimi isteyerek ayrıldım.

-Emekliliğim sonrasında 2013 yılına kadar özellikle krom konsantratör tesislerinde sorunlar yaşayan maden şirketlerine teknik danışmanlık yaptım.

Etibank Genel Müdürlüğünün, 1998 de Bankacılık kısmının özelleştirilmesi sonrası, Madencilik bölümünün adı "Eti Holding A:Ş" olmuş, daha sonrada, 2172 ve 3213 Sayılı Kanunların koruması altında olan Bor Madeni İşletmelerinin dışındaki tüm metal işletmelerinin özelleştirilmesine müteakip 2004 yılında yeniden yapılanma ile "Eti Maden İşletmeleri" adını almıştır.

Cumhuriyetimizin ilk dönemlerinde devlet eliyle kurulan birçok iktisadi devlet

kurumu gibi, Etibank'ın Ankara-Sıhhiye'deki binasının da yıkılıp ortadan kaldırılması suretiyle, ülkemizin ekonomisine, sanayileşmesi ve kalkınmasına çok büyük katkılar yapan Cumhuriyetimizin ilk dönemlerinin bütün iktisadi devlet kuruluşları satılarak özelleştirilmiştir. Bu özelleştirmelerde, özellikle Etibank'a ait işletmelerin maden rezervlerinin rödovans işletme karşılığı değerleri bile dikkate alınmamıştır.

Özelleştirmeler sonrası, yeni mezun mühendislerin devlet kurumlarında tecrübe kazanma ile onlara tecrübe ve bilgi aktarımı bitmiş, kurumsal bilgi birikimi sona ermiştir.

2015' den sonraki 10 yılda ise, aktif olarak madencilik içinde yer almadım. Murgul'da Altın Madencilik Hayır Platformuna ve yerel bir gazeteye verdiğim röportaj ile 2020 yılı Ocak ayı başlarında özel bir davetle Zonguldak T.T.K Genel Müdürlüğü'ne bağlı Kozlu, Karadon ve Amasra işletmeleri Lavvar Tesislerine yaptığım 3 günlük teknik bir ziyaret dışında madencilik ile ilgili bir çalışmam olmamıştır.

Ortanca kızımdan İki kız torunum oldu, büyüğü İdil 10 yaşında, küçüğü İlay 5 yaşında. Kızım ve Damadım çalıştıkları için hafta içi torunlarının okula götür-getir işleriyle ben, evde de anneanneleri ilgilenmektedir. Aktif iş hayatında iken nasıl büyüdüklerinin pek farkında olmadığım 3 kızımdan sonra, bu 2 torunum ile zamanımız çok dolu ve mutlu geçmektedir.

İ.T.Ü. Maden Fakültesinde öğrencilik yıllarımızda, madencilik çevreye verebileceği zararlardan fazla söz edilmezdi. Plansız ve çarpık Sanayileşmenin, Madencilik ve çarpık şehirleşmenin insan ve çevre hayatına verebileceği zarar ve kalıcı kötü etkilerinin bilinci henüz tam gelişmemişti. Zaten o yıllarda üniversitelerimizde Çevre Mühendisliği bölümleri de henüz yoktu.

Çocukluk yıllarında, yaşamını SO2 gazlı hava altında sürdüren bir Murgul'lu olarak,

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

madenciliğin çevreye verdiği zararları, Damar Köyümüzde Damar-Çakmakkaya açık maden ocaklarındaki basamak patlatmalarının sebep olduğu yer sarsıntılarını ve evlerimizde oluşan duvar çatlaklarını gördük yaşadık. Flotasyon atıklarının direkt olarak Murgul deresine verilmesini, Murgul İzabesi baca gazlarında %6-7'yi bulan SO₂ seviyelerini ve bunun sebep olduğu hava kirliliğini ve 3-4 km ye kadar çevredeki orman ve bitki hayatının yok oluşuna şahit olmuştuk. Baca gazlarının tarlalara ve meyvelere verdiği zararları zamanında Etibank, daha sonra Karadeniz Bakır İşletmeleri uzun yıllar tazmin etmiş, ancak, işletmede çalışsın ya da çalışmasın o ortamda yaşayan tüm insanların sağlığı sanki bu manada akla gelmemiş gibiydi. Meslek hayatımın içinde bu İşletmede müdür olarak bile görev yaptım ve SO₂ gazlarını havaya salmamak ve bundan sülfürik asit üretmek için, inşa aşamasında da görev yapmış olduğum, Murgul'da ikinci kez kurulmuş olan Sülfürik Asit Fabrikası'nın aksamadan çalışabilmesi için, işçi-mühendis-yönetim olarak cansiperane çalıştığımızı belirtmeliyim. 1951 yılında bakır üretimine başlayan Etibank Murgul Bakır İzabe Tesislerinin faaliyetine 1992 yılında, K.B.İ. döneminde son verilmiş, 15-20 yıl içinde, Murgul ve çevresi eski yeşilliğine kavuşmuştur.

Son yıllarda karşılaştığımız "Madençiliğe Hayır" kampanyalarının, yavaş yavaş "Vahşi Madencilik Hayır" şekline dönüşmesi madencilikimiz için olumlu bir gelişmedir. Zira tümünden madencilik hayır demek, çağdaş yaşamdan kopmayla eşdeğerdir. Demir-çelik, manganez, krom, bakır, çinko, kurşun, alüminyum, volfram, kalay, nikel, altın, gümüş gibi ve onlarca metal ve bunların alaşımları ile bor, lityum, tuz, feldispat-silis gibi onlarca endüstriyel minerallerin yokluğu tüm dünya insanlığının medeniyetinin yokluğuyla sonuçlanır.

Her türlü madencilik tümünden karşı çıkanların; her gün ellerine aldıkları kromlu

çatal, kaşık, bıçaklara dokunmamayı, bakır ve alüminyum kablolarla ulaşan elektriği kullanmamayı, çok katlı demir-çelik betonarme binalarda oturmamayı, otomobil, tren, uçak ve gemilere binmemeyi kabul etmeleri gerekir. Ayrıca, paslanmaz kromlu makas, bıçak, iğne gibi aletler kullanılan ameliyatları olmamayı, imalatlarında Bor'un da kullanıldığı porselen tabak, çanak çömlek, evye, lavabo, fayans ve klozetlerden uzak durmayı ve daha birçok madencilik ürününü kullanmamayı kabul etmeleri gerekir ki günümüzde bu mümkün değildir.

Kısa dönem kazançlar uğruna madencilik yapılarak, kalıcı olarak ziraat, tarım ve orman alanları ile su havzaları yok edilmemeli, insanların yüzyıllardır geçimlerini temin ettikleri tarlalarına, meyve bahçelerine ve ormanlarına zarar verilmemelidir. Aslında şehirlerin kuruluş ve büyüme aşamalarında da buna dikkat edilmesi şarttır. Ancak buna dikkat edilmediğini içinde yaşayarak görmekteyiz.

Madencilik ve Şehir Planlamaları yapılırken, "Yeryüzü, bize atalarımızdan miras kalmadı, çocuklarımızdan ödünç aldık" ve ikincisi, "Son ırmak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde; beyaz adam paranın yenmeyen bir şey olduğunu anlayacak" uyarılarını taşıyan Kızılderili Atasözlerinin hiç unutulmaması gerektiği kanaatindeyim.

50 yılın bana kazandırdığı tecrübeler ışığında, Madencilik faaliyetlerimizi;

-Kısa dönem kazançları için değil,

-Hammadde olarak maden satmak için değil,

-Yabancı şirketlerin faaliyetlerinde ortaya çıkan kimyasal kirliliği ve zehirli atıkların, ülkemiz topraklarında kalması için değil,

- Yerli sanayiimizin ihtiyaç duyduğu hammaddeleri sağlamak ve ortaya çıkacak

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

tüm parasal değer in ülkemizde kalması şartıyla, insan, çevre ve doğal hayatı dikkate alarak, hem günümüz hem de gelecek kuşaklarımızı düşünerek yapmalıyız.

Gerek kamu ve gerekse özel sektör kuruluşlarında çalıştığım sürece, gerek mühendis olarak gerek teknik müfettiş olarak, madencilik ve cevher zenginleştirme tesislerinde yaşamakta olan sorunlara, çözümler üretmeyi gaye edindim ve tüm çevremdeki genç meslektaşlarımızın teknik ve fikri manada kendilerini geliştirmelerine destek olamaya çalıştım. Bu arada tüm çalışanlarla teknik sohbetleri ve karşılıklı fikir alışverişlerini devamlı canlı tuttum ve bunun karşılıklı çokça yararlarını gördüm. Çalıştığım işletmelerde gerçekleştirmiş olduğum teknik çözüm ve kapasite artışları hakkında detaylı anlatım, meslekte 40.yıl için çıkarılan 2015 yılındaki 49 Sayılı Madenciler Bayramı Bülteninde kaleme alınmıştır.

Bu vesileyle, meslek hayatım boyunca birlikte çalışmış olduğum işçi, memur, mühendis ve müfettiş arkadaşlarıma, Maden Mühendisleri Odamız Başkanları ve Yöneticilerine, meslekte yol gösteren tüm amirlerime, bizleri yetiştiren tüm aile büyüklerimize ve ilkokuldan üniversiteye tüm öğretmenlerimize, çalışma hayatım boyunca her türlü fedakarlığı gösteren eşime teşekkür ediyor, andıklarımın hayatta olmayanlara Tanrımdan rahmetler, hayattakilere sağlıklı uzun ömürler diliyorum.

İletişim:

Cep : 0533 261 70 41

e-posta: haciogluerkan53@gmail.com

Ömer Gücük (2242)

1975-1983 yıllarında,MTA da Fizibilite Etüdleri Dairesinde çalıştım.

1983-1994 yıllarında,TKİ OAL İşletmesi Müessesesinde İstihsal Şube Müdürlüğü görevinde bulundum.

1994-2016 yıllarında TKİ Genel Müdürlüğü APK Dairesi Başkanlığı Plan ,Proje ve Koordinasyon Şube Müdürü olarak görev yaptım.

TKİ Kurumundan 20.10.1916 yılında emekli oldum.

Anı: 1973 yılı Haziran ayında Coşkun Karabel ve Ömer Gücük için (İkimizde yabancı dili Almanca idi) Avusturya ve Almanya'da IE-ASTE (Uluslararası Teknik Deneyim Öğrenci Değişimi Derneği tarafından staj yapma imkanı sağlanmıştı.

Coşkun Karabel Almanya, ben Avusturya'da ilk stajlarımızı yapma hakkı kazanmıştık. Ben 1 Temmuz 1973 de Avusturya, Graz kentinin Köflach kasabasında (o yıllarda kasaba idi) staja başladım.

Okulda temel maden derslerine yeni başlamıştık. Yeraltı maden işletmesinde bir hafta üretim, bir hafta tahkimat, bir hafta havalandırma ve son bir haftada yerüstü tesislerinde olmak üzere toplam bir ay staj yaptım. Bu stajın bana bir çok yönden faydası oldu. Madenciligi anlama, üretimi sevme, çalışmanın ve başarmanın sevincini yaşattı.

İlk yurtdışı çıkış deneyime sahip olup,tabiat güzellikleri harika olan Köflach kasabasını ve Graz kentini görme ve gezme imkanını elde etmiştim.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ**Coşkun Karabel (2243)**

13.07.1951'de Ankara'da dünyaya geldim. Eylül 1969'da Yenimahalle Mustafa Kemal Lisesi'nden mezun oldum ve aynı yıl Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Jeoloji Yüksek Mühendisliği bölümüne kaydımı yaptırdım. 1971'de aynı fakültenin Maden Y. Müh. bölümüne geçtim. Mezuniyet için zorunlu 6 yıllık kuramsal ve uygulamalı etüdüleri ve sınavları 15.9.1975 tarihinde başarıyla tamamlayıp Maden Y. Müh. unvanını almaya hak kazandım. 20 Ekim 1975 - 9 Ocak 2001 tarihleri arasında M.T.A. Genel Müdürlüğü, Sondaj ve Fizibilite Dairelerinde çalıştım. 16 Ocak 2001'ten beri emeklilik yaşamımı sürdürmekteyim.

Zahide Öğüt (2244)

1950 yılında Malatya'da doğdum. Ortaokulu Ankara'da, liseyi İstanbul Erenköy Lisesi'nde okudum. Kendi tercihimle seçtiğim maden mühendisliği bölümünü İstanbul Teknik Üniversitesi'nde tamamladım. İlk stajımı Ereğli Demir Çelik Hammaddeler Müdürlüğü'nde yaptım. Harcırah alan ilk stajyer olarak

Akdeniz ve Ege'deki bütün demir madenlerini gezip inceledim. İkinci stajımı, Almanya'nın MTA'sında, her ülkenin yeraltı biriminden bir kişinin davet edildiği bir kurumda yaptım... Alman mühendisler beni bir odaya alıp "Beş dakikadan fazla tutamayız" dediler. Haritada Türkiye'nin bütün madenlerini işlemişlerdi. "Bu harita sizin MTA'nızda bile yok." sözleşmesiyle Türkiye'nin yeraltı potansiyeline dikkat çektiler. Bana "Kuzeyinizde, her türlü maden ve petrol var. Güneyde yine öyle, petrol var. Türkiye atlanmış mı?" dediler. Üçüncü stajı da Yalova'da deniz dibi tetkikinde bulundum. Bitirme tezimi İTÜ'de pazarlama konusunda, beş yıllık çinko fiyat etüdü, tahmini yaptım. Hocam Namık Esmer maden borsalarının da danışmanıydı. Tahminlerimin tuttuğunu söyledi.

Mezun olduktan sonra kaza geçirdim. Bir yıl sonra İstanbul Elmadağ'da büro açtım. İst. Üniversitesinden işletme formasyonu aldım. Koltuk değnekleri ile hem dağlarda hem arazilerde aramalarda bulundum Ocaklarda fenî nezaretçilik yaptım Fizibilite, maden ve çeşitli konularda projeler hazırladım Sınıf arkadaşım Profesör Vecihi Gürkan ile Trakya'da demir, kömür, Karadeniz'de titanyum aradık. Erzurum'da altın araştırmalarında bulundum. Tübitak ve TTGV'ye çeşitli konularda birçok ARGE projesi hazırladım. Kritik dönemlerde, İTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nün İstanbul Temsilciliğini yürüttüm.

HANNOVER TEKNOLOJİ FUAR HATIRASI

1977 yılında Almanya'daki Hannover Fuarı'na (dünyanın en büyük sanayi ve teknoloji fuarlarından biri) , entegre üç farklı fabrika için makine almak için gittim. Kaldığım butik otelde alanın en önemli uzmanının yardımı ile, yaptığım makine ve teçhizat seçimi ile, alım için standartlara gittiğimde büyük ilgi ile karşılaştım. Fabrikaların müdürleri ve patronları ile tanıştım. Bu büyük patronların —ki bunların şirketleri dünyanın ilk 12'si arasında gösteriliyordu— Türkiye'yi çok yakından ve sistematik biçimde

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

takip ettiklerini fark ettim. Yabancı iş insanlarının Türkiye hakkında her konuda bu kadar ayrıntılı bilgiye sahip olmaları beni şaşırttı. Patronlara bu ilginin nedenini sorduğumda verilen cevap, jeopolitik ve tarihsel bakış açılarını yansıtıyordu. 5 Patronla bir araya geldiğimde, merakla sordum: “Türkiye’ye neden bu kadar ilgi gösteriyorsunuz?” Gü-lümsediler ve içlerinden biri şöyle dedi: “Türkiye doğal bir imparatorluk belini doğ-rultur ve ayağa kalkarsa. Sınırlarını genişlet-mesine gerek kalmaz; çevresindeki bölgeler —Balkanlar, Orta Doğu, Kafkasya, Kırım ve Kuzey Afrika— kendiliğinden kanatlarının altına ,etki alanına, girerler. Bu nedenle Tür-kiye’nin güçlenmesine asla izin vermeyiz. Ancak kendi hinterlandımızı bize kullandırma-nıza izin veririz.” dediler. Dünya değişir, kon-jonktür değişir. Türkiye güçlü bir devlet en-gelleyemezsiniz dedim. Kısa bir sessizlik oldu, ardından hepimiz gü-lüştük. O fuardan yalnızca makineleri değil, dünyanın Türkiye’ye bakı-sını da öğrenerek döndüm. Ve o günden sonra hiçbir söz, ülkeme olan inancımı sarsamadı.

Metin Çiftçioğlu (2249)

1952 yılında İstanbul’da doğdum. Gaziosmanpaşa Dobruca İlkokulu’nda baş-layan eğitim yolculuğum, Rami Ortaokulu ve Plevne Lisesi’yle devam etti. Toprağı, taşı, doğayı her zaman merak ederdim. Belki de o merak beni 1969 yılında İstanbul Teknik Üni-versitesi Maden Fakültesi’nin kapısından içeri soktu.

O yıllarda Jeofizik Mühendisliği öğren-cisiydim. 1970’te bölüm kapatılınca, Maden Mühendisliği’ne geçtim. 1975’te mezun ol-dum. Mezun olduğum gün ne büyük hayalle-rim vardı ne de büyük sözlerim; sadece işimi layıkıyla yapmak istiyordum.

İlk görev yerim Maden Tetkik ve Ara-ma (MTA) Genel Müdürlüğü Sondaj Dairesi Başkanlığı oldu. Bursa Orhaneli, Çanakka-le Çan’da sontaj mühendisi, Konya Yunak ve Ermenek’te kamp şefi olarak çalıştım. Dağ yollarında, çamur içinde, kimi zaman kar al-tında geçen günlerdi... Ama o zorluklar bana hem doğayı hem de insanı tanımayı öğretti. Sonra askerlik geldi. 1977–1978 yılları ara-sında Muş’ta asteğmen olarak görev yaptım.

Askerlik sonrası Türkiye Kömür İşletme-leri Kurumu (TKİ) Garp Linyitleri İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü’ne geçtim. Orada tam 30 yıl çalıştım. Farklı görevler, farklı sahalar, farklı insanlar... Ama değişmeyen bir şey vardı: Toprağa ve emeğe duyduğum saygı. Maden-cilik bana sabrı, dikkatli olmayı ve doğaya müdahale ederken daima bir vefa borcumuz olduğunu öğretti.

Anı: 1986 yılıydı. Alabarda sahasında kömür üstü dekapaj yapıyorduk. Kazılar iler-ledikçe karşımıza 7–8 metrelik koyu renk-li, zengin bir nebatî toprak tabakası çıktı. Birçok kişi için sıradan bir toprak yığınıydı; ama ben o toprağa baktığımda, kömürden başka bir zenginlik gördüm.

“Bunu rastgele dökmeyelim,” dedim. O dönemde sahada çalışan KOZA firmasının yet-kilisine, bu toprağın belirlediğim bir bölgeye taşınmasını rica ettim. Hiç itiraz etmediler.

Yıllar geçti. Bir gün, bölgedeki kömürle-rin yeniden değerlendirilmesi için Jeoloji Mü-hendisi Niyazi Umutlu ile Alabarda’ya uğradık. O toprağı hatırladım ve merakla o bölgeye yö-neldim. Gittiğimizde bir köylü, traktörünün rö-morkuna kürekle o topraktan dolduruyordu. Yaklaştım, sordum: “Ne yapıyorsun?” “Saksı toprağı bu, çok bereketlidir” dedi.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

İşte o an içimden büyük bir huzur geçti... O toprağın bir gün birilerinin işine yarayacağını biliyordum. Bazen kömürden daha değerlidir toprak; çünkü hayatın kendisini taşır. O gün bir kez daha anladım ki madencilik yerin altına inmeyi değil, üzerindeki de korumayı bilmek demektir.

Emeklilik yıllarımda artık madencilik sahalarının gürültüsü yerini torunum Ada'nın kahkahasına bıraktı. O, benim "gençlik aşım". Eşim Seher, kızlarım Selen ve Sezen... Hayatım boyunca en çok onlar için çalıştım, en çok onların mutluluğunu istedim. Mesleğim bana çok şey öğretti, ama ailem bana her şeyin anlamını öğretti.

Bugün geriye dönüp baktığımda, geride ne kadar temiz bir iz bıraktığımı önemsiyorum. Toprakla dost kalabilmek, bence bir madencinin en büyük başarısıdır.

Recep Aydınlı (2251)

İlk, orta, lise eğitimimi İskenderun'da tamamladıktan sonra İTÜ Maden Bölümü'nü kazandım. Eğitimimi 1975 yılında tamamladım.

Çalışma hayatıma TKİ Genel Müdürlüğü Jeo. Etüt Daire Başkanlığı'nda başladım. Daha sonra Alman OTTOGOLD – TKİ işbirliği çerçevesinde SOMA Kömür Havzası'nın araştırılması ile ilgili projede SOMA bölgesine tayin oldum. Askerlik hizmetim nedeniyle İzmit-Derince'de vatani görevimi yaptıktan sonra da Şırnak'ta asfaltit ocağında (özel sektör) işe başladım. Sonrasında TKİ Tekirdağ-Edirköy

Kömür Ocağı'nın açılışında ve işletmesinde çalıştım. 1980 yılında DemirÇelik Fabrikaları Ham Maddeler Müdürlüğü'nde çalışmaya başladım. İskenderun DemirÇelik Fabrikaları özelleştirilince emekli oldum.

Emekli olduktan sonra çalışma hayatıma özel sektörde devam ettim. Bir sene İstanbul-Kartal Adliye Sarayı inşaatında patlatma ve dekapaj çalışmalarında daha sonra İskenderun'da Metal-Kim firmasının bakır ocağında teknik nezaretçi ve sorumlu müdür olarak 18 yıldır çalışmaktayım.

Anı: Takdir edersiniz ki çalışma hayatımızda başımıza üzücü ve güldürücü bir sürü anı geliyor. Bu anılardan beni üzen de güldüren de bir tanesini sizinle paylaşmak isterim. Kartal Adliyesi'nde yapılan patlatmalarda mahalleliyi tedirgin ettiği için proje koordinatörü bütün tedbirler alındıktan sonra bir incir ağacının altında mahalleliyi topladı. Patlatılma anında fırlayan bir taş parçası proje koordinatörünün omzunu ciddi bir şekilde yaraladı. Bu hepimizi üzdü sonrasında güldürdü.

Hüseyin Çava (2256)

1948 yılında Gaziantep Şahinbey'de doğdum. 1975 yılında İTÜ Maden Fakültesi'nden mezun oldum. 27 Mayıs'ı, 12 Mart'ı, 12 Eylül'ü yaşadım. İş yaşamımda 3 kez memur oldum. İkisinde atıldım, birinde ayrıldım. 12 Eylül Faşist darbesinden sonra özel sektörde "bulunması zorunlu" mühendis olarak Türkiye'nin çok çeşitli yerlerinde daimi nezaretçi olarak çalıştım.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Mesleğimi, meslektaşlarımı sevdim. Bu uzun yolculukta hep mutlu geçmedi tabi. Gözaltılar, tutuklanmalar, işsiz kalmalar da vardı.

Şimdi iyi kötü geçen 50 yılın sonunda gemiyi limana getirmenin mutluluğunu yaşıyorum.

Anı: Silopi'de bir kömür dekapaj işinde çalışıyordum. Bir Ateşleme öncesi dinamit bağlantılarını denetlemek için sahaya indim. Ateşçi şev üstünde bekliyordu. Orda olduğumu belirtmek için elimi kaldırdım, oda gördüm diye elimi kaldırdı. Derken Gümm?... (hacim küçültmesi) İki elimi başıma sarıp çömeldim. Taşlar kulağımın dibinden kurşun gibi geçiyordu. Derken yara almadan bitti. Çağurdım ateşçiyi; neden beni gördüğün halde ateşledin? ne dese beğenirsiniz; Sen tamam ateşle diye işaret verdin. Tabi gereken fırçayı attım, Allah müştakını versin deyip gittim.

Not: Mühendis ister yeraltı, ister yerüstü çalışsın tek başına ocağa girmemeli.

Bülent Tunçay (2257)

1952 yılında Adana da doğmuşum, ilk orta ve lise öğrenimimi Adana da tamamladıktan sonra 1971 yılında İTÜ'ne (İstanbul teknik üniversitesi) girdim, 1973 yılında Hollanda Oranje Nassau ve 1974 yılında Almanya Ruhr Kohle A. G. kömür madeni firmalarında mesleki stajlarımı bizzat çalışarak yaptım. 1975 yılında Maden mühendisi olarak mezun oldum.

1976 yılında Özkoyuncu Demir madeni ltd.Şti'nin Kayseri-Yahyalı da bulunan ocak-

larında çalıştım; askerlik görevim nedeniyle ayrıldım, 1977 ve 1978 yıllarında 15 ay süren Askerlik görevimi Tankçı Asteğmen olarak Ankara Etimesgut ve Edirne de tamamladıktan sonra tekrar Özkoyuncu firmasında çalışmaya devam ettim.

Bir meslektaşımın AYEM madencilik firmasını kurarak ortağı olarak meslek hayatıma devam ettim. daha sonra ortaklıktan ayrılarak kısa süreli Kayseri ÇİNKUR firmasının Develideki kurşun çinko (yeraltı) ocaklarında ve Aksu Madencilik'in Develi de bulunan ocaklarında çalıştım.

1981 yılında Adana çimento fabrikasında hammadde müteahhidi olan Ermaksan firmasında Şantiye müdürü olarak çimento ile tanıştıktan bir süre sonra Adana çimento sanayii fabrika bünyesine geçerek hammadde mühendisi ve şefi olarak, emekli olduğum 2000 yılına kadar bu görevimi yaptım. emeklilikten sonra yine OYAK'ın çimento grubuna dahil olan Mardin , Ünye, Bolu ve Oyak beton firmalarında müşavirlik Daimi nezaretçilik vb. işler yaptım. benzer işleri Eren holding Taşucu ve Sönmez holding yumurtalık çimento fabrikalarında da sürdürdüm.

2016 yılında Bir meslektaşımın bürosunda YTK sorumlusu olarak 2022 yılına kadar çalıştım, halen Tarsus'ta bir madencilik firmasında Daimi nezaretçi olarak meslek hayatıma devam etmekteyim, İki çocuk babasıyım, Almanca ve İngilizce bilmekteyim.

Anı: Yıl 1979 askerlikte geçen zamanı çıkarsak 1,5-2 yıllık mühendisim,. Özkoyuncu - Yahyalı Karaköy demir madeni ocağında, Çalışma mevsiminin 6-7 ay gibi kısa olduğu bir bölge de Şantiye şefi olarak çalışıyorum. şirketimizin kısa çalışma süresi içerisinde İskenderun Demir Çelik fabrikasına teslim etmeyi taahhüt etmiş olduğu demir cevheri var.taahhüdün yetişmesi için; nakliye 24 saat 8-9 tonluk BMC kamyonlardurmaksızını yapıyor. O sıralarda hükümet (Enerji bakanı), madenleri devletleştireceğini açıklamış ve onunla ilgili çalışmalara başlamıştır.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Madenci ise her yıl bir sonraki yılın hazırlıkları anlamında gelecek yılın üretimi için dekapaj (örtü -kazı) işlerini yapmaktaydı. henüz tam netlik kazanmamış alt yapısı hazırlanmamış devletleştirme kararı sonrası madenin elinden alınacağı düşüncesi ile dekapaj işlerini büyük oranda durdurarak üretime yönelmiştir. Bu karar sonucu bir sonraki yıl Türkiye, Brezilyadan demir cevheri ithal etmek zorunda kalmıştır.

Bu uygulama sonucunda şevler yükselmiş (30-40 mt.) ve tehlikeli boyutlara ulaşmıştır. henüz yeni sayılacak bir mühendis olduğumdan fazla cesur davranmadığımı hissediyordum. o günlerde yükselen Şevleri geriden kontrol etmek amacıyla şevin üst gerisinden kontrol ederek yürürken arazide şev üstünün 15-20 metre gerisinde çatlaklara rastladım, endişelenerek çatlak boyunca belirli aralıklarla 7-8 yere denge taşları koydum. aklım oradaydı 2 saat kadar zor durdum ve denge taşlarını kontrole gittiğimde hepsinin düştüğünü görünce hızla şantiyeye giderek çalışmalarını durdurmalarını, ocaktan herkesin ve herşeyin (maden taşıyan kamyonlar, iş makineleri be benzeri ne varsa) uzaklaşmasını söyleyerek ocağın girişini büyük bir kaya ile kapattırdım. nakliye kamyonları kontrolsüz ocağa giremesin diye. tabii bu durum kamyoncuları inanılmaz sinirlendirdi şantiye önünde “kamyonun borcunu sen mi ödeyecen”, “çocuklarımızın rızkını kim verecek”, “petrolcüye, parçacıya sen hesap verirsin” gibi bağırışmalar devam ederken patronların da ocağa geldikleri haberi geldi. kendi kendime “çok çok beni kovarlar, ne yapayım herhalde bir iş bulurum” diye aklımdan geçiyor. çünkü nakliyeyi durdurdum taahhüt tehlikeye giriyor diye. İşi durdurmanın üzerinden yaklaşık 5-6 saat sonra ocağın göçtüğü haberi geldi. hiç kimsenin hiçbir şeyin altında kalmadığını öğrendiğimde büyük bir rahatlama ve mutlulukla kovulacağımı göze almışken ikramiye ile ödüllendirildim.

Birçok kimsenin ve bir çok iş makinasının kurtarıldığı bu olayı unutamam.

Nurettin Öztürk (2258)

Eskişehir, 06.02.1953 tarihinde doğdu.

Yüksek Öğrenim: Lisans: İ.T.Ü. Maden Fakültesi (1971-1975) Yüksek Lisans: İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü (1982-1984) Tez Konusu : Uludağ Volfram Cevherinin Zenginleştirme Etüdü. Doktora: İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü (1987-1994) Tez Konusu : Kırka Bor (Tinkal) Cevherlerinin Değerlendirilmesinde Yeni Yöntemlerin Araştırılması. İş Deneyimi: 1975 - 1976 : Mortaş Madencilik A.Ş., İşletme Mühendisi 1976 - 1979 : Etibank Bursa Maden İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü, İşletme Mühendisi 1979 - 1980 : Asteğmen olarak askerlik görevi 1980 - 1984: Etibank Bursa Maden İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü, Konsantratörde Şef Mühendis 1984 - 1986 : Etibank Bursa Maden İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü, Konsantratör'de Baş Mühendisi 1986 - 1988 : Etibank Bursa Maden İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü, Müessese Müdür Yrd. (Teknik), Yönetim Komitesi Üyesi 1988 - 1990 : Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları A.Ş., Maden Genel Müdür Yardımcılığında Proje Yöneticisi 1990 - 1994: Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları A.Ş., Camış Madencilik A.Ş.'de İşletmeler Müdür Yardımcısı 1994 - 2005: Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları A.Ş., Camış Madencilik A.Ş.'de İşletmeler Müdürü 2006 - 2014: Borcam Madencilik Sanayi A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı, Genel Müdür

Yayınlar: Volfram, Bor, Krom, Ferrokrom, Kaolin ve Cam Hammaddeleri hakkında; Uluslararası Cevher Hazırlama Kongrelerinde sunulmuş 4 bildiri; Türkiye Şişe ve Cam

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Fabrikalarının düzenlediği Cam Problemleri sempozyumunda sunulmuş 6 bildiri; 4 adet Türkiye’de çeşitli yayın organlarında yayınlanmış makale. 1976-1986 yılları arasında Uludağ Volfram Madeni Müessese Müdürlüğü Konsantratör Tesisinde İşletme Mühendisi, Şef Mühendis, Baş Mühendis olarak çalıştım. 1986-1988 yılları arasında ise Müessese Müdür Yardımcısı (Teknik) olarak görev yaptım. Aşağıdaki yazımda görev yaptığım 12 yıl boyunca yeraltı maden ocağında ve Konsantratörde yapılan proje hataları ve bu hataların düzeltilmesi ile ilgili olarak yapılan çalışmalarını kaleme aldım. Bu çalışmamın genç maden mühendislerine faydalı olacağına inanıyorum.

Giriş: M.T.A. tarafından Uludağ volfram yatağında yapılan sondaj çalışmaları sonucunda 14,5 milyon ton ortalama %0,5 WO₃ içerikli volfram cevheri tespit edilmiştir. Bu yataktaki volfram madenin üretimi ve zenginleştirilmesi için 1972 yılında temel ve detay mühendislik çalışmaları tamamlanarak fizibilite raporu hazırlanmıştır. Hazırlanan fizibilite raporu esas alınarak ocaktan tüvenan maden üretimi ile Konsantratörden şelit konsantresi üretmek için gerekli yatırımlar yapılarak işletme 1977 yılında faaliyete geçmiştir.

PROJEYE GÖRE CEVHER VE ŞELİT KONSANTRESİ ÜRETİMİ,

Cevher üretimi, Yeraltı işletmecilik metodu olarak Hidrolik Rumbleli Uzun Ayak sistemi seçilmiştir.

Şelit konsantresi üretimi; Konsantratör tesisi kurmak amacıyla maden yatağından alınan numunelerle mineralojik etüdler yapılmış, yataktaki cevherleşmenin 2 farklı (Skarn ve Granitik) tipte olduğu tespit edilmiştir. Bunun üzerine maden yatağında bulunan 2 farklı cevher tipinin ocaktan ayrı ayrı üretilerek konsantratöre verilmesi planlanmış, maden üretimi ile zenginleştirme tesisi bu planlamaya göre kurulmuştur. GRANİTİK cevher işleme prosesi (700 ton/gün) Bu ünite, maden yatağının alt kotlarından (2120 kotu) üretilen

cek ve daha çok granit bileşenleri içeren cevher işlenecektir. Bu proses -30 mm.ye kadar kırma, eleme, -1 mm.ye kadar YAŞ ÖĞÜTME (Şelitin tespit edilen serbestleşme boyutu), klasifikasyon, sallantılı masalarda gravite zenginleştirilmesi, kurutma, düşük ve yüksek alanlı manyetik ayırmadır.

SKARN cevher işleme prosesi (1.000 ton/gün) Bu ünite, maden yatağının üst kotlarından (2150 kotu) üretilen ve yüksek oranda garnet içeren cevher işlenecektir. Bu proses -30 mm.ye kadar kırma, eleme, kurutma, -1 mm.ye (şelitin tespit edilen serbestleşme boyutu) kadar KURU ÖĞÜTME, düşük ve yüksek alanlı kuru manyetik ayırmadır. Manyetik ayırmadan elde edilen ön konsantre daha sonra yaş öğütmeden çıkan malzeme ile birleştirilerek tesiste işlenecektir

İŞLETME DÖNEMİ FALİYETLERİ MADEN ÜRETİMİ

Maden üretim metodu yeraltı ocakta hidrolik rumbleli uzun ayak sistemi seçilmiş olup üretim için hazırlanan odalar 8x5 mt., topuklar ise 6x6 mt. boyutlarındaydı. Odaların 3 metresi dolgu ile doldurulduktan sonra üstüne çıkılıp 1,5 metrelik kısım üretilenkti. Odalardan üretim yapılıp sürekli ilerleme devam ettiği için odalardaki boşlukların konsantratör tesisinden çıkan -1 mm. boyutlu atık malzemeyle doldurulması gerekiyordu. Atık malzeme konsantratör tesisinde çimento ile karıştırıldıktan sonra pompayla dolgu yapılan alana basılıyor ancak panoda kısa sürede katılma olmadığı için üretim çok yavaş ilerliyordu. Bu problem 2 yıl devam etti ve 1979 yılında maden müdürlüğü mühendisleri bu üretim metoduyla istenilen miktarda cevher üretimi yapılamayacağını kararlaştırıp yeraltı üretim metodunun değiştirilmesine karar verdiler. Seçilen yeni üretim metodu ‘Ara Katlı Kazı Yöntemiydi. Bu metoda göre cevher yatağı 15’er metre arayla pano ve topuklara ayrıldı. Oluşturulan pano boyutları 15x30x70 mt. olarak tespit edilerek her panodan 100.000 ton üretim planlandı. İki üretim panosu arasında

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

100.000'er tonluk topuk bırakılarak panolardan üretime başlandı, üretim arttı. Ancak pano boyutları çok büyük olduğu için üretilen cevhere büyük miktarda yan taş karıştı ve tesise beslenen cevherdeki WO3 oranı %0,5 ten %0,25-30 WO3 seviyesine düştü. Hem yeni üretim metoduyla üretilen cevherdeki yan taş karışımı, hem cevherdeki düşük WO3 miktarı hem de mineralizasyondaki büyük çaplı değişimler konsantratörün işini çok zorlaştırdı.

KONSANTRE ŞELİT ÜRETİMİ;

Ocak 1977 tarihinde Konsantratör tesisi işletmeye alındığında Projeye göre 2120 kotundan üretilen cevherin GRANİTİK ,2150 kotundan üretilen cevherin ise SKARN olması gerekiyordu. Ancak her iki kottan üretilen cevherlerin SKARN ve GRANİTİK olarak ayıramayacağı tespit edildi. Her üretim noktasında cevherleşme karışık. Karışık cevherle SKARN devrede çalışıldığında manyetik ayırıcılardan atık olarak garnet alınmadığı için üretilen ön konsantrede WO3 zenginleşmesi olmadı. Hidrolik ramble ile üretim boşlukları istenilen hız ve verimle doldurulamayınca ocaktan yapılan günlük üretim 300-400 ton seviyesinde kaldı. Bu nedenle konsantratördeki yüksek maliyetli SKARN devre çalıştırılmayarak üretimin yalnızca 700 ton/gün kapasiteli GRANTİK devrede yapılmasına karar verildi. Ancak Konsantratörde işlenen cevherin mineralojik yapısının projede ön görülen cevher yapısından çok farklı olması nedeniyle ilk yıllarda %5-10 randımanla ancak %20 WO3 lük konsantre üretililebildi.1982-1984 yılları arasında İ.T.Ü Fen Bilimleri Enstitüsünde "Uludağ Volfram Cevherinin Zenginleştirme Etüdü" tezimle Yüksek Lisans yaptım. Söz konusu tezime esas olan numune tarafımdan büyük bir titizlikte yatağı temsil edecek şekilde ocaktan alınarak zenginleştirme deneyleri yapılmıştır. Çalışmalarında özellikle yataktaki cevherin mineralojisi, şelitin ortalama boyutu ile serbestleşme boyutu tespit edilmiştir. Bu çok önemliydi çünkü projede Şelitin -1 mm.de serbestleştiği esas alınarak değirmen

tipi seçilmiş ve proses ona göre dizayn edilmişti. Yaptığım çalışmalar sonucunda Şelitin serbestleşme boyutu 0,6 mm. olarak tespit edilmiş ve zenginleştirme deneyleri- 0,6 mm boyuta indirilmiş numuneler ile yapılmıştır.

Serbestleşme boyutunun tespiti ile ilgili olarak "Uludağ Volfram Cevherinin Mineralojisi, şelitin Ortalama boyutu, serbestleşmesi ve Serbest şelit tanesinin Ağırlığının Hesabı" başlıklı makalem Ağustos 1984 tarihli Eti-bank Bülteninin 65.sayısında yayınlanmıştır.

İşletme çalışmalarından edindiğim tecrübe ile Yüksek Lisans tezimden elde ettiğim sonuçları birleştirerek tesiste randımanı artırmak konsantre tenörünü yükseltmek için gerekli olan çalışmalara başlanmıştır. Öncelikle 0,6 mm olarak tespit edilen şelitin serbestleşme boyutuna ulaşmak için cevherin iki taraftan beslemeli göbekten boşaltmalı değirmende düşük yoğunlukta kontrollü olarak öğütülmesi gerekiyordu. Öğütmede dikkat edilen diğer bir kriterde Şelit çok kırılabilir bir yapıya sahip olduğu için mikronize boyuta geçmeden öğütülmeliydi.-1 mm.ye göre düzenlenmiş olan hidrosiklonların çapları ve çalışma koşulları yeniden düzenlendi. -0,6 mm.lik boyut için hidrosizerde 4 boyutta sınıflandırma yapıp malzeme sallantılı masalara beslendi. Sallantılı masalardan yüksek verimle şelit konsantresi üretimi için masaların tahrik sistemleri ile ayırma çıtalarının şekil ve boyutları değiştirildi. Sallantılı masalardan alınan ara üründe serbestleşmemiş şelit tanelerinin olduğu tespit edilince ara ürünü değirmende öğütmek için konsantratöre yeni bir öğütme ünitesi kuruldu. Ara ürün öğütülüp yeniden dizayn edilmiş sallantılı masalara beslenerek ilave şelit konsantresi üretilerek verim artırılmıştır. Projede sallantılı masalardan üretilen şelit konsantresi kuru manyetik ayırıcıya besleniyordu. Kurutulan ve %30-35 WO3 içeren şelit konsantresi yüksek alanlı kuru manyetik ayırıcıya beslendiğinde manyetik ayırıcı tamburlarında atık olarak ayrılan manyetit flokülasyona neden olup şelitin atığa

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

kaçmasına sebep oluyordu. Bu nedenle kuru manyetik ayırıcıyı proses dışı bırakıp yerine yaş manyetik ayırıcı monte ederek manyetik ayırma verimliliğini artırdık. Bu çalışmalar sonucunda Konsantratör tesisinden %40-45 verimle %40 W03 lük şelit konsantresi üretilmeye başlandı.

Konsantratörde yapılan bu çalışmaları "Uludağ Volfram Cevherinin Zenginleştirme Etüdü ve Elde edilen sonuçlar" başlıklı bir makalemi "1.İnternational Mineral Processing Symposium İzmir, September1986) sundum. Konsantratörde verimliliğin artırılması, tenörün yükseltilmesi ile yapılan bu çalışmalarını 1984 yılı Eylül ayında yerinde inceleyen Başbakanlık Denetleme kurulu üyeleri Etibank Genel Müdürlüğüne bir rapor yazarak ödüllendirilmemi istemişlerdir. Etibank Genel Müdürlüğü de "İktisadi Devlet Teşekkülleri ve Kamu İktisadi kuruluşları Hakkındaki 2929 Sayılı Kanununun 44.maddesine göre görevlerinde olağan üstü gayret göstermek suretiyle verimlilik ve kârlılığı artıranlar ödüllendirilir hükmüne göre tarafıma özel ikramiye verildi ve aynı gerekçeyle 1 yıl sonra Müessese Müdür Yardımcılığı (Teknik)görevine atandım.

Ara Katlı Kazı yönteminin yatakta uygulanması sonucunda 1979-1987 yılları arasında yeraltında üretimi yapılan 15x30 metre ebadında 70-100 mt. uzunluğunda 11 adet pano boşluğu meydana gelmişti. Ara katlı kazı yönteminde 2.panodan 3.panoya geçilirken 1. Pano boşluğunun doldurulması gerekiyordu. Ancak teknik ve ekonomik sebepler nedeniyle üretimi yapılan 10 pano boşluğu doldurulamadı. Üretim panoları arasında kalan 15x30x70 mt. uzunluğunda,100.000'er ton cevher ihtiva eden topukların hiçbirinden üretim yapılamadı.10 pano boşluğu doldurulamadığı için üst kotlarda üretim planlanamadı. Cevher yatağında 2120, 2150 kotlarında 2-3 panoluk yer kalmıştı. Yeraltında cevher üretimi zora girmişti. Konsantratör tesisindeki SKARN cevher ünitesi mineralizasyonda karmaşıklık nedeniyle çalıştırılmıyordu. Üretim GRANİTİK cev-

her işleme hattında yapılıyordu. Hem ocaktaki tıkanıklık hem de Konsantratör SKARN ünitesinde yaşananlar beni yeni bir arayışa itti ve bu problemlerin çözümü için Fizibilite hazırlayıp yönetime sundum.

Hazırladığım Fizibilite Raporunun Ana Hatları.

1. Yeraltından cevher üretimine son verilip maden üretimi açık ocaktan yapılacaktır. Dekapaj/Cevher oranı

4.500.000 ton cevher için 2 olup cevher üretim maliyeti kapalı ocak işletme maliyetinden daha düşük olacaktır.

2. Açık ocaktan, 4 ayda(yazın) Hamamlıkızık köyü mevkiinde kurulacak konsantratör kapasitesi kadar üretim yapılacaktır.

3. Yaz aylarında açık ocaktan üretilecek cevherin tamamı açılacak kuyular vasıtasıyla pano boşluklarında stoklanacaktır.

4. Pano altlarından kolaylıkla alınan cevher 12 ay boyunca Uludağ'daki kırma, eleme ünitesine nakledilecektir.

5. Kırma, eleme hattında 30 mm. altına indirilen cevher kurulacak havai hatla 8 km. aşağıda Bursa Hamamlıkızık köyü mevkiinde kurulacak olan konsantratörün stok alanına nakledilecektir. Mevcut Konsantratörde bulunan makina, teçhizat sökülüp, ilave ekipmanlarla birlikte Hamamlıkızık köyü mevkiinde kurulacak Konsantratörde kullanılacaktır.

6. Kurulacak Konsantratörün kapasitesi 300.000 ton olup tesisten %80 randımanla %40 W03 içeren şelit konsantresi üretilecektir.

7. %40 W03 içeren şelit konsantresi konsantre olarak satılmayıp FERROTUNGSTEN haline getirilerek satılacaktır. Ferrotungsten üretimi için İTÜ Kimya-Metalurji Fakültesi ile çalışılarak bir potada %40'lık şelit konsantresi, katkı maddeleriyle karıştırılıp aliminyum tozu ilave edilerek Alimünatermik

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

reaksiyonla Ferrotungsten üretimi gerçekleştirilmiştir. Konsantratör tesisinde 100 metre-karelik bir alanda küçük bir yatırımla Ferro tungsten tesisi kurularak ferro tungsten üretilmektedir.

1987 yılının sonlarında Uludağ'da Eti-bank Genel Müdürü ve Yönetim kurulu üyelerinin tamamının katıldığı toplantıda hazırlanmış olduğum fizibilite raporu tartışıldı bütün katılımcılar projeyi çok olumlu buldular.

Ancak 1987 yılının siyasi ortamında bu projeyi uygulayamayacakları kararını aldılar.

Mehmet Ali Canbolat (2259)

1953 yılında Kilis de doğdum. İlk orta ve liseyi Kilis de okudum ve 1970 yılında İTÜ MMF

maden bölümünü kazandım. 1975 yılında maden mühendisi olarak mezun oldum. 1975-2001 yılları arasında MTA Sondaj Dairesi ve Ege Bölge Müdürlüğünde çeşitli projelerde sondaj kamp şefi olarak çalıştım. 1981-2001 yılları arasında MTA jeotermal projelerinde; Aydın/Germencik, İzmir/Sefehisar, Denizli/Kızıldere, İzmir/Balçova, İzmir/Dikili, Kütahya/Simav, Gediz, Manisa/Salihli de ve Urfa/Karaali de MTA sondaj kamp şefi olarak çalıştım. 2001 de emekli olduktan sonra 4 sene bir firmada (Susan sondajcılık) sondaj şantiye şefi olarak çalıştım. Daha sonra Aydın /BM mühendislik 2008 yılı), Çanakkale (enda holding/tuzla jeotermal 24.10.2008-30.06.2009), Manisa (Sanko Holding / Santral Enerji 24.05.2010-31.04.2011),

Ağrı/ Diyadin (Memteks/Jeomar 01.05.2011-30.09.2011) ve Gürallar gurubu Güral enerjide (01.05.2012-31.11.2012) (Kütahya/Gediz) company man olarak çalıştım. 2013-2018 yılları arasında Lingaz elektrik de Jeotermal Proje ve Sondaj Müdürü olarak çalıştıktan sonra emekli oldum.

İletişim:

Cep : 0 532 306 68 89

e-posta: canbolatali@yahoo.com

Yusuf Şirin (2270)

1952 Afşin doğumluyum. 1971 yılında Kabataş Erkek Lisesinden mezun oldum. Aynı yıl İTÜ Maden Fakültesine girdim. 1975 yılında mezun oldum. Aynı yıl MTA Enstitüsü Sondaj Dairesinde mühendis olarak göreve başladım. MTA 'da farklı il ve bölgelerde sondaj mühendisi olarak 1979 yılına kadar çalıştım. 1979 yılında TKİ Afşin Elbistan Linyitleri Müessesesine geçtim. 6 Ay sonra askerlik için ayrıldım. Askerlik görevimi asteğmen olarak Afyon Emirdağ Jandarma Er Eğitim alanında tamamladım. 1980 yılında askerlik dönüşü AEL 'de Açık İşletme Şb. Müdürlüğünde göreve başladım. 1982 yılında TKİ AEL' deki görevimden istifa ederek ayrıldım. Özel sektörde Seyit Ömer Kömür İşletmesi dekopaj şantiyesinde bir yıl, sonra Kayseri-Develi ve Yahyalı'da bulunan Aksu Madencilik'e ait demir ocaklarında şantiye şefi olarak 3 yıl çalıştım. Daha sonra Kayseri'de kendi ofisimde 1993'e kadar mühendis müşavir olarak çalıştım. 1994 yılında Çevre Bakanlığına geçerek Zon-

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

guldak il Müdürlüğünde 1 yıl, Bolu 'da çevre kurucu müdür olarak 1 yıl çalıştım. 2003 yılında emekli oldum. Yine madencilığe devam ederek Kırşehir'de kendi şirketime ait demir madeni ocağını 4 yıl çalıştırdım. 2017 yılında fiilen çalışmalarımı sonlandırdım. Halen engelli bireylere hizmet veren bir kamu yararına dernekte gönüllü olarak çalışmaktayım.

Anı: Yusuf Şirin Soma Yeraltı Kömür Ocağında 1973 Yılı Stajım

Madencilığın büyümesi, yerin altına ilk kez indiğinizde başlar. O karanlık, ürktücü olduğu kadar davetkârdır da. Siz daha anlamadan, bir maden işçisinin nefesini, alın terini, yorgunluğunu içinize çeker; taşların arasından gelen o derin sessizlikle dost olursunuz. Benim için bu yolculuk 1973 yazında, Soma'da başladı.

İTÜ Maden Fakültesi'nde ikinci sınıfta bitirmiş, üçüncü sınıfa geçmiştim. O yaz, ilk stajımı yapmak üzere Soma Kömür İşletmesi'nin kapısından girdim. O yıllarda staj yerlerini şirketler değil biz seçerdik, hocalarımızın onayı yeterdi. Benim seçimim, Türkiye Kömür İşletmeleri'ne bağlı, bir zamanlar Fransızların işlettiği, 1940'tan önce devletleştirilen Soma ocağı oldu. Bugün özelleştirmenin pençesinde talan edilmiş olsa da, o günlerde ülkenin en önemli ocaklarından biriydi.

İşletmenin müdürü bir sınıf arkadaşımın babasıydı. Belki bu nedenle, belki de o yılların anlayışından dolayı, bizlere ayrı bir ilgi gösteriliyordu. Bir başmühendis vardı; sadece teknik konularda değil, günlük hayatta da yanımızdan ayrılmaz, bizleri geleceğin mühendisleri olarak görürdü.

Her sabah, işçilerle birlikte tulumlarımızı giyer, baretimizi takar, akülü lambalarımızı kuşanırdık. Vagonlara binip yerin altına indiğimizde, yanımızda mutlaka bir mühendis ya da başçavuş olurdu. İlk günler o karanlık galeriler bana büyülü gelmişti. Titrek lambaların ışığında kömürün kokusunu içime çekmek, yerin damarlarını görmek heyecan vericiydi. Fakat birkaç gün sonra aynı yolları yürümek

sıradanlaştı. Beyoğlu'nun ana caddesinde volta atmak gibi tekdüze bir hâl aldı. İçimizdeki merak ise büyüyordu: "Acaba bu galerilerin arka sokaklarında neler var?"

Bir gün, erken çıkmamız gerekti. Ana girişten çıksak sanki işten kaytarmış gibi görünenecektik. İki arkadaşımın göz göze geldik, karar verdik: "Kaçış bacasından çıkalım."

Kendimize fazlasıyla güveniyorduk. Yola koyulduk. Ancak yol uzadıkça karanlık ağırlaştı. Adımlarımız çoğaldıkça kuşuklar da arttı. Geri dönsük başladığımız noktayı bulmamız mümkün değildi. Korkumuzu birbirimize belli etmedik, ama her birimiz içten içe ürktüyorduk. Lambalarımızın ömrü bir vardiyaydı, saatler çoktan geçmişti. "Ya ışık sönerse? Ya yol hiç bitmezse?" diye düşünüyorduk. Önlem için iki lambayı söndürdük, tek ışıkla ilerlemeye başladık. O karanlıkta geçen bir saat, bize bir ömür gibi geldi.

Sonunda uzaktan bir ışık görüldü. Kaçış bacasının ışığıydı bu. Hepimiz derin bir nefes aldık. O an, eşeğini kaybedip yeniden bulan Kayserili gibi sevindik. Sanki yeniden doğmuş gibiydik.

Maceramız kısa sürede duyuldu. Başmühendis bizi yanına çağırırdı, yüzü ciddi, sesi tok: "Yeraltında havasız bölgeler olur. Havalandırma olsa bile, zehirli gazlar acımaz, boğar. Siz büyük bir tehlike atlattıysınız." dedi. O gün, belki de hayatımızın ilk ve unutulmaz iş güvenliği dersini aldık.

Sonra yüzünde hafif bir tebessüm belirdi: "Az kalsın eşek cennetine kuruluyordunuz; biz de savcının, hakimın karşısında hesap veriyorduk."

O an anladım ki, yerin altı sadece taş, kömür ve karanlıktan ibaret değilmiş. Orası aynı zamanda yaşamla ölümün, cesaretle korkunun, gençliğin özgüveniyle tecrübenin ince bir çizgi üzerinde bulunduğu yermiş. Ve ben o yaz, madencilik değil, hayatın ta kendisini öğrenmiştim.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Ahmet Tezcan (2273)

Doğum Tarihi: 27.01.1954

Eğitimi: Master.

Medeni Hali: Evli

-Eğitimi

1987-1989 Ortadoğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Böl. Cevher Haz. Master.

1981- 1982 Ortadoğu Teknik Üniversitesi Hazırlık okulu

1971-1975 İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi Maden Müh. Böl,

-İş Hayatı

Ocak 2020- Halen Eti Bakır A.Ş. Ankara Ofisinde Danışman.

Agus. 2004-Aralık 2020 Eti Bakır A.Ş. Küre Bakır İşletmesi İşletme Müdürü.

Temmuz 1998-Temmuz 2004 Doğu İnşaat-Polat Yol Yapı Ortak Girişimi Karadeniz Duple Yol İnşaatında Emniyet Mühendisi

Eylül 1995-Temmuz 1998 Özel Çalışma.

Haziran 1994-Eylül 1995 KBİ A.Ş. de Kutlular Bakır İşletme Müdürü

Haziran 1993-Haziran 1994 KBİ A.Ş. Murgul İşletme Müdür Yardımcısı.

Mart 1989-Haziran 1993: KBİ A.Ş. de Mugul İşletmesi Konsantratör Müdürü.

Kasım 1981-Mayıs1989: KBİ A.Ş. de Proje Mühendisi.

Ocak 1976-Ekim 1981 MTA Genel Müdürlüğü Teknoloji Dairesinde Proje Mühendisi

İletişim:

İşçi Blokları Mahallesi 1487. Sokak

Hilal Apt. No: 10/43 Çankaya/ANKARA

Phone: +90 5326249008

Celal Karpuz (2279)

1975 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden lisans 1977 yılında yüksek lisans ve 1982 yılında da, aynı bölümden Doktora dereceleri almıştır.

Mezuniyeti sonrası, 5 ay Etibank Mazıdağı Fosfat Tesisinde Mühendis olarak çalıştıktan sonra, Araştırma Görevlisi olarak ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümüne dönmüş, 1980 yılında aynı bölümde Öğretim Görevlisi kadrosuna atanmış, 1985 yılında Doçent ve 1992 yılında Profesör ünvanlarını almıştır.

Prof. Dr Celal Karpuz, 24 Yüksek Lisans, 14 Doktora öğrencisi mezun etmiş olup, halen doktora mezunlarından 8'i Üniversitelerde Öğretim Üyesi olarak (5'i professor, 2'si Doçent ve 1'i Yardımcı Doçent kadrosundadır.) görev yapmaktadırlar.

Prof. Dr Celal Karpuz'un; proje raporu, ulusal uluslararası kitaplarda bölüm, dergi yayını ve toplantılarda basılmış 250 civarında yayını bulunmaktadır. Yayınlarına Web of Science'de 870, Research Gate'de 1650 atıf almıştır.Arkadaşları ile birlikte, Maden Mühendisleri Odası tarafından basılan, "Açık Ocak Madenciliği El Kitabı"nın editörlüğünü ve bir kitap çevirisi yapmış ve bir kitap yazmıştır.

Özgeçmişinin ayrıntısına, <http://blog.metu.edu.tr/karpuz/web> adresinden ulaşılabilir.

Anı: Sanırım 2000'li yıllardı (1998 olabilir). "Rock Fragmentation" dersinde dönem

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

başında ders ekleme/çıkarma gününün ertesi günü dersim vardı. Sınıfa gitmeden önce bilgisayardan öğrenci listesini aldığımda, Kimya Mühendisliği Bölümünden bir kız öğrencinin seçmeli ders olarak derse kayıt yaptırdığını gördüm. Derse girince, öğrenciye; “kızım sen bu dersi neden aldın? Bu ders senin işine yaramaz, bu dersin yarısı mekanik kazı, yarısı da patlayıcı madde kullanılarak kazı yapmayı içerir. Biz ticari patlayıcıların da patlatma işleminde kullanılmasını biliriz. Yani patlayıcı maddelerin Kimya Mühendisliği yönünü de fazla bilmeyiz” dedim. Öğrenci ses çıkartmayınca, “Yoksa bizim bölümde erkek arkadaşın mı var?” dediğimde “yok hocam ded” O zaman “Celal hoca bol not veriyor diye tüyo mu aldın?” dediğimde de hayır dedi. Bu defa korkmaya başladı ve “hocam yapamaz mıyım” deyince de çalışırsan yaparsın dedim ve konuyu kapattık.

O yıllarda ünlü caz sanatçısı Durul Gence “History of Jazz” dersleri veriyordu ve yüzlerce öğrenci seçmeli ders olarak bu dersleri alıyordu, çünkü hocanın notu çok bolmuş. Hocanın notu bol olunca da bu dersleri almak için öğrenciler sabahın köründe sıraya giriyorlarmış. Öğrenciler, genelde derslerin tam adı yerine kısaltılmış adını kullanırlar. Örneğin, caz (history of jaz’lar yerine), rak (rock Mechanics, rock fragmentation yerine), sörfis (surface mining yerine) gibi.

Sonradan anlaşıldı ki, bu öğrenci caz dersinde günlerce sıraya girmiş ve dersi alamamış ve son gün “caz olacağına rak olsun” deyip benim dersime kayıt olmuş!!

1997-2003 yıllarında Mühendislik Fakültesi’nde Dekan yardımcısı idim, ve bu konuyu Fakülte yönetim kurulunda anlatınca başta Dekan olmak üzere, tüm üyeler bana takılmaya başladı. “Benim de çok sevdiğim ve nota ihtiyacı olan bir öğrencim var, onu da senin derse kayıt edelim de çocuk mezun olsun bari” gibilerinden Sanırım 2002 yılıydı ve biz, Mühendislik Fakültesi Bölümleri olarak, ABETe’-Akreditasyona katıldık. Heyet, saha

ziyeretine gelmeden önce, bölümler; bölümle ilgili tüm dökümantasyonların birer kopyasını (örneğin, transkriptlerden, sınav kağıtlarından, ödevlerden en iyi, en kötü ve ortalama kopyaları cevap anahtarları gibi..), heyete gönderiyorlar, heyet gönderilen dökümanları inceledikten sonra da; onların uygulanıp uygulanmadığı ile ilgili saha denetimi için Üniversiteye geliyordu. Bölümlerde görüşmeler/denetim tamalandıktan sonra, gitmeden önce Rektör, Dekan ve ABET Heyetinin başkanı (ABD’de küçük bir Üniversite’nin Rektör’ü idi) genel bir değerlendirme için akşam yemeğinde buluşmuşlardı. Yemekte sohbet sırasında, heyet başkanı, arkadaşlarla yaptığımız toplantılarda, tüm arkadaşlar transkriplerde “History of Jazz” derslerini görmüşler, bunun nedeni nedir? Diye sormuş.

Rektör de; dersin hocası çok ünlü bir caz sanatçısı, notu da bol ve öğrenciler dersi almak için sıraya giriyorlar cevabını vermiş.

Başkan da, ha, evet bizde de böyle öğrencilerin çok sevdikleri ve notu bol olan hocalar var demiş.

Bunun üzerine Dekan Yıldırım Üçtuğ, benim olayı anlatınca heyet başkanı gülmekten masaya kapaklanmış.

Sonra ne mi oldu?

Öğrenci dersten FD notu aldı ve kaldı. Sonra öğrenci bana geldi ve son sınıfta, mezuniyet durumunda olduğunu söyleyerek geçer not DD istedi.

Ben de Aydın hoca (Aydın Bilgin) ile konuştum (dersi ortak veriyor idik) ve öğrencinin notunu DD’ye yükselttik. Bu arada onun üzerinde not topladığı halde FD alan iki öğrencimizin notlarını da DD’ye yükselttik. Saygılarımla,

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Mehmet Tuğran (2284)

49 Yıl Sondaj Mühendisi olarak çalıştım. ve emekli oldum.

· 43 Yıl Jeotermal Sondaj Mühendisi

Eğitim: · İtü Maden Fak. Maden İşletme Bölümü (1971-1975) · Jeotermal Kursu Pısa/ İtalya 1985-1986

İş : Yurt Dışı Şirketler · Geotek Oy (Finlandiya), Mekke / S. Arabistan (1977) · Aqwater (İtalya), Cibuti Ve St. Lucia (1987-1988)

Yurt İçi · Mta Sondaj Dairesi (1976-2003) · Bm, Sanko, Zorlu, Akça, Kayı Ve Güriş Holding (2008-2019)

Anı: MTA da Adana Saimbeyli'de demir sondajı yapıyoruz. Sondaj makinesinin birinde hidrolik pompa arızası var ve yenisinin montesi için kaynak yapılması gerekli. Ama oraya kadar gelecek kaynakçı yok.

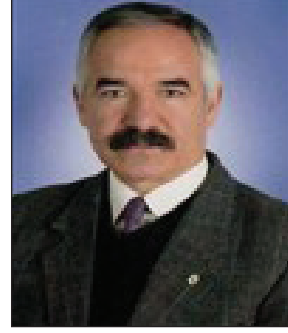
Ne yapalım, iş mi duracak, yeni pompayı yerine kaynakla yerleştirmek yerine marangoz tahtalarla monte etti. Oldu, çalışıyor. İşe devam. Ama sahayı denetime gelen Genel Müdür muavini "bu nasıl iş; metal ahşap işi yanyana dedi". İzah edip çalışmaların durmadığını öğrenince bizi nasıl tebrik edeceğini bilmedi.

İletişim:

Cep : 0 536 889 46 76

e-posta: mehmet.tugran@gmail.com

Mustafa Hacıoğlu (2300)

21 Mayıs 1950'de Gaziantep'te doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi aynı kentte tamamladım. 1975 yılında İ.T.Ü Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum. 1976 yılı başında M.T.A. Genel Müdürlüğü'nde göreve başladım. Plan-Proje ve Sondaj Dairesinde çalıştım. (O zamanki ismi M.T.A. Enstitüsü idi.) 1976 yılında Adapazarı Karasu ve Hendek kamplarında kamp şefi olarak görev yaptım. 1977- 1982 yılları arasında Zonguldak Kilimli Sondaj Kamp Şefi olarak çalıştım. 1982-1985 yılları arası M.T.A Diyarbakır Bölge Müdürlüğü'nde Bölge Baş Mühendisi olarak görev yaptım. 1985 yılında M.T.A Orta ve Doğu Karadeniz (Trabzon) Bölge Müdürlüğü'ne Müdür Yardımcısı olarak atandım. 1991 yılına kadar Bölge Müdür Yardımcısı ve Bölge Müdürlüğü'ne vekalet ettim. 1991 yılında M.T.A Ege Bölge Müdürlüğü'ne kendi isteğimle tayin oldum. 2001 yılına kadar çalıştım ve aynı yıl emekli oldum. Evli ve bir kız, bir erkek çocuk babasıyım.

Anı: Yıl 1976 M.T.A Genel Müdürlüğü Batı Karadeniz (Zonguldak) Bölge Müdürlüğüne bağlı Adapazarı ilinin Karasu ilçesinde Plan-Proje dairesine bağlı Kamp şefi olarak görev yapmaktaydım.

Batı Karadeniz Bölge Müdürümüz Sn. Orhan KÜSKÜ, Kamp çalışmalarıyla ilgili Genel Müdürümüz Sn. Sadrettin ALPAN'a brifing verileceğini benim de dokümanlarla birlikte Akçakoca Eğitim kampında hazır olmamı söyledi.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Dokümanlarla birlikte öğleden sonra saat 15.00 gibi Akçakoca Eğitim ve Dinlenme Kampında hazır bulundum. Sn. Genel Müdürümüz Sadrettin ALPAN'a bir buçuk saate yakın kamp çalışmaları ile ilgili bilgi verdim. Çok memnun kaldı teşekkür etti, ancak kapa dönmemi istedi ve akşam yemekte beraber olalım dedi. Akşam yemekte Daire Başkanları, Ereğli Kaymakamı ve diğer yetkililerde katıldı.

Ben saat 23.00 sularında Sn. Genel Müdürümüzden müsaade istedim. Kampa dönmek için. Ben yemek masasından kalkarken Sn. Sadrettin ALPAN da kalktı ve benimle birlikte Dinleme kampı müdürü Reşat Beyin makam odasının kapısının önünde bekleyen Land-Rover kamp aracına kadar eşlik etti, tokalaştı ve öpüştü. Ben arabaya bindim kendisinde yemek masasına döndü.

Çok duygulandım. Sadrettin ALPAN gibi bir Genel Müdürün benim arabama kadar eşlik etmesini hiç unutamadım.

Yolda gelirken çok düşündüm neden böyle yaptığını. Aklıma gelen tek şeyin ordaki Daire Başkanlarına Kamp Şefliğinin çok önemli olduğunu vurgulamaktı diye düşündüm.

Sn. Orhan KÜSKÜ ve Sn. Sadrettin ALPAN'a Allahtan Rahmet Dilerim. Nur içinde yatsınlar. Yerleri hiçbir zaman doldurulamadı.

İletişim:

Cep : 0 532 731 72 36

e-posta: m_hacarlioglu@hotmail.com

Nihat Özçelik (2341)

1952 yılında Nazilli'de doğdum.

İlk-orta-lise eğitimimi Nazilli'de 1970 yılında tamamladım.

Üniversiteyi İTÜ Maden Fakültesi'nde Maden Mühendisi olarak tamamladım.

İş hayatıma ETİBANK Şark Kromları - Guleman tesislerinde başladım. Bu arada 17 aylık Yedek Subaylık görevimi bitirdim. Tekrar 1979 Temmuz ayına kadar Guleman'da çalıştım.

Bülent Ecevit Hükümeti döneminde devletleştirilen Aydın Linyit Kömür İşletmesi Aydın Bölgesi'nde 5 yıl yeraltı mühendisi olarak çalıştım.

1980 ihtilali ile bu kömür ocakları eski sahiplerine devredildi. Ben de Aydın Linyit Şirketi'nde 6 yıl daha Baş Mühendis olarak çalıştım.

Ücret yetersizliği yüzünden Aydın'dan ayrılarak T.K.İ. Alpagut - Dodurga Linyitleri'nde 1994 yılına kadar açık ocak şantiye şefliği görevini sürdürdüm.

1994 ile 2004 yılına kadar 10 yıl TEDAŞ Aydın EDM Müdürlüğü'nde Ambar Yönetimi ve Motorlu Araçlar Servisi'nde çalışarak emekli oldum. 2007 - 2021 arasında 15 yıl Aydın ve İzmir'de bilirkişilik görevi yaptım.

Tüm meslektaşlarıma saygılar sunarım.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Anı: Madencilik Hayatımda Unutmadığım Bir Anıdır.

Yıl 1987 yaz günleri, Aydın'a 24 km uzaklıkta, yer altı linyit kömürü işletmesinde çalışıyorum. Yaşım 35. Geri dönümlü 60 m genişliğinde yatay, iki taban yolu ile bağlı ayağı çalışıyoruz. Bu ayakta çalışma süremiz 5,5 ay olmuştu. Her gün her vardiyada vardiya sorumlusu çavuş var ve CO, CO2 ve metan gazı ölçümleri her vardiyada ve lağım atmadan önce ölçülüyor ve rapor defterine yazılıyor. Ramazan ayının arefe gününde ve ocaktayız. İşçiler 16-24 vardiyası için ocağa indi, vardiya çavuşu CO tespit edildiğini söyledi. Hemen tekrar ocağa inerek kontrol ettiğimde, ayak gerisinden yangının başlamış olduğunu anladım. Ayaktan itibaren 10 m topuk bırakarak iki tahkimat ünitesi arasına(0,80 m) tahta perde çakarak ince kil ve kum dolgusu yapmaya başladık. Vardiyadaki işçileri 4 gruba ayırarak dinlenmeli bir şekilde çalışırken ayrıca iki bacaya da üfleyici yardımıyla hava basıyorduk. İşçilerle birlikte ben de oruç tutuyordum. Top patlamış haberimiz yok, su getirdiler orucumuzu açtık. Daha sonra bütün çalışanlara yemek geldi her kes açlığını giderdi. Baraj toprağını galerinin yan duvarlarına iyice sıkılıyorduk. Bu işlemler gece 05 :00 saatine kadar sürdü. Galeriye basılan havayı durdurarak CO ölçümünü yaptım hiç yoktu sıfırdı. Kuyu dibinde 1 saat kadar kestirmişim. Sonra hep beraber dışarıya çıktık. Sabah olmuştu nöbetçi çavuşlara periyodik aralıklarla gaz ölçümü için görev verdikten sonra Şehrimize indik, ocak Şefim Bedri Salı ile Bayram namazımızı kıldıktan sonra rahatlamış bir şekilde evimize vardık. O gün öğle vaktine kadar uyumuştum. Bu anımı her zaman hatırlarım.

Allahım tüm maden çalışanlarına güvenli ve sağlıklı çalışmalar versin.

İletişim:

Cep : 0 546 781 95 58

e-posta:nihat_ozcelik2009@hotmail.com

Ahmet Sırrı Ergun (2350)

İstanbul'da 24.08.1950'de doğdum. Çocukluğum ve gençliğim maden mühendisi olan babamın mesleği gereği Değirmisaz, Tunçbilek ve Tavşanlı gibi linyit yatakları maden bölgelerinde geçti. Ortaokul ve liseyi yatılı olarak Talas ve Tarsus Amerikan Kolejlerinde tamamladım. 1970 yılında İTÜ MMF Maden Bölümü'ne girdim ve 1975 Şubat döneminde eğitimimi tamamladım.

1977 yılında evlendim ve Garp Linyitleri müessesinde işe başladım.

1979 yılında İTÜ'de master eğitimimi tamamladım.

1980 senesinde Kuleli Askeri Lisesinde İngilizce öğretmeni olarak yedek subaylığımı tamamladım. 1981 yılında Bursa Linyitleri İşletme Müdürlüğü'nde göreve başladım. 1995 yılında ayrılarak kendi işimi kurdum. 2001 yılında devletten emekli oldum.

2012 yılında kendi işimi de sonlandırarak tamamen emekli oldum.

Halen İstanbul'da oturmakta olup, bir erkek bir kız çocuk sahibiyim.

İletişim:

Tepecik Yolu Taşlıçay Sok. No:3/2

Etiler - İstanbul

GSM: 0532 262 72 61

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Mustafa Uzbaş (2471)

1971 yılında Konya Karatay lisesinden mezun oldum ve aynı yıl İTÜ MADEN FAKÜLTESİ'ne girdim, 1975 yılında mezuniyet ve İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme dalında MMLS ve 1977 de mezuniyet. Aynı yıl, Lisanüstünde burs aldığım Sümerbank Filyos Ateş Tuğlası fabrikası Amasra Tarlaağzı Şiferton ocağında işe başladım. Bir yılı aşkın çalışmadan sonra 18 ay askerlik, dönüşte Sümerbank Bozüyük Seramik'in Söğüt ocaklarında hammadde mühendisi olarak dört yıl hizmetten sonra tekrar Tarlaağzı'na tayin, oradan Konya DSİ Sondaj şube ye geçiş ve oradan emeklilikten sonra, 8 yıl kadar Serbest Mühendislik ve mermer, traverten saha çalışmaları. Şimdi emekli ve hobi olarak Kalsedon, opal taşlarıyla ilgileniyorum.

Anı: Yanlış hatırlamıyorsam, ikinci sınıftan üç e geçtiğimiz yılın yaz arasın da Gediz de bir özel kömür ocağında Cevat İnce ile birlik te staja gittik. O zamana kadar yeraltı ocağına girmemiştim. Ocağa bir süre, Mühendis ve ocak şefiyle (formen) birlikte inip çıktık. Staja devam ederken birgün Ocak şefi; Yarın sizi bir yere götüreceğim ki, madenci değil, değirmenci olsaydık diyeceksiniz dedi. Ocağa genelde desandrelere iniliyordu.

Ocak'ta Gediz depreminde göçükler oluşmuş ve havalandırmanın sağlanması için, göçük içinden bazı yollar ve desandre ler açılmış. Şef, Bizi öyle bir desandre ye soktu. Elimiz de karpit lambaları ve yüksekliği birçok yerde sürünerek geçilebilecek olan dar ve yeterli havalandırması olmayan, uzunlu-

ğunu şimdi tam hatırlayamadığım desandre nin içinden açılmış bir güzergahtan elimizde karpit lambalarıyla, çoğu zaman sürünerek, kan, ter içinde epeyce bir mesafe tırmandıktan sonra bir vinç başına vardık. Orasıda sıcak ve havalandırma yeterli değildi, fakat biraz genişlik vardı ve karpit lambaları yanyor du. Orada biraz dinlendikten sonra, bir galeriden biraz daha ilerledik ve yeryüzüne çıktık ve derin bir nefes aldık. Ocak formeni nin yaptığı işi bize övünmek için bize yaşattığı bu macerayı hiç unutamam.

Nail Deligöz (2492)

1950 yılında Kızılcabölük / Denizli'de doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini Denizli'de bitirdi. İstanbul Teknik Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra vatani görevini Erzurum'da yedek subay olarak tamamladı. Etibank Keçiborlu Kükürt İşletmesi'nde 15 sene mühendis ve baş mühendis olarak görev yaptıktan sonra, 1993 yılından itibaren Bursa Kestelek Bor İşletmesi'nde müdür yardımcısı olarak 4 yıl, daha sonra tayin olduğu İzmir Perlit İşletmesi'nde müdür yardımcısı ve müdür olarak 7 yıl görev yaptı. 2004 yılında son görev yeri olan Emet Bor İşletmesi'nden emekli oldu.

Evli, iki çocuk ve üç torunu vardır.

Anı: İzmir Perlit İşletmesi'nde çalışırken, Aliağa / İzmir'de bir firmanın sıvılaştırılmış doğal gaz terminali yatırımında yapımı üstlenen Amerika'lı firma izolasyon malzemesi olarak özellikle Yunan Perlit'i kullanmakta ısrar etmektedir. 9 Eylül Üniversitesi ve işlet-

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

mede yapılan çalışmalar ve denemeler sonunda firmanın istediği özellikte genişmiş perlitli kendilerine verebileceğimize ikna ederek Etibank perlitini kabul ettirdik ve terminal inşaatı tamamlandı. Sonrasında yapımçı firma kanalıyla da dünyanın değişik ülkelerinde yapılan bu tür yapılar için yıllarca Etibank perlitinin ihracatını gerçekleştirdik. İzmir’de yapılan bir kongrede karşılaştığım duayen madenci Sadrettin Alpan ile görüşmemizde, ihracat konusu gündeme geldiğinde memnuniyetini ve takdirlerini duymaktan çok mutlu oldum. Uzun yıllar çalıştığım madencilik faaliyetlerinin zorlu ve bazen acı hatıraları içinde bu anının ayrı bir yer tutmaktadır.

İletişim:

Cep : 0 533 653 06 63

e-posta: nail.deligoz@icloud.com

Halil Köse (2583)

Doğum Tarihi ve Yeri: 21.10.1949, Şarkışla/SİVAS

Medeni Hali: Evli, Prof. Dr. Süheyla Köse (Eşi)

Oğlu, Dr. Alper Köse Elektrik Elektronik Mühendisi

Üniversite Eğitimi

Yüksek Mühendis :Montan Üniversitesi, Avusturya (1975)

Doktora: Berlin Teknik Üniversitesi, Alanya (1977)

Doçent: Dokuz Eylül Üniversitesi (1984)

Profesör: Dokuz Eylül Üniversitesi (1990)

İş Deneyimleri

1.Asistan Berlin Teknik Üniversitesi (1975-1979)

2.Baş Mühendis Etibank Volfram İşletmesi (1979-1980)

3.Maden Mühendisliği Bölümü (1982-2016)

İdari Görevler

1. D.E.Ü Maden İşletme Ana Bilim Dalı Başkanı (1983-2000)

2. D.E.Ü Maden Mühendisliği Bölüm Başkanı (1993-1996)

3. D.E.Ü Mühendislik Fakültesi Dekanı (1996-2002)

4. D.E.Ü Rektör Yardımcısı (2011-2016)

Askerlik

-Polatlı Topçu Okulu, Ankara (1980)

-57. Top. Tugay Komutanlığı Bornova Yedek Subay (1980-1981)

Kazanılan Burslar

1. Etibank Yurtdışı Üniversite Eğitim Bursu, Avusturya

2. Alman Akademik Değişim Kurumu (DAAD), Almanya

3. Kuzey Ren- Vestfalya Eyalet Bursu, Almanya

4. Carl Duisburg Kuruluşu, Almanya

Yayınlar

-Makale : Yurt Dışı ve İçi 54 Adet, Bildiri Yurt İçi ve Dışı 56 Adet

-Ders Kitabı : 17 adet, Üniversite Sanayi İşbirliği Projesi 58 Adet

-Doktora ve Yüksek Lisans Tez Danışmanlığı çok sayıda

Üyelikler

-TMMOB, Maden Mühendisleri Odası, Türkiye

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

-Berlin Teknik Üniversitesi Mezunları Derneği, Almanya

-Berg-und Hüttenmannischer Verein, Avusturya

-İnternational Society for Rock Mechanics

-İzmir Üniversite Öğretim Elemanları Derneği

-Yurt Madenciliği Mütevelli Üyesi

-European University Association

Alınan Ödüller

1. Mehmet Kemal Dedeman Araştırma ve Geliştirme Proje Yarışması

2. Özel Teşvik Ödülü (2)-Birincilik Ödülü

3. Güçlü Sanayici ve İşadamları Derneği Yılın Bürokrati Ödülü

Anı: Etibank'tan zorunlu hizmetimi Ege Üniversitesi (sonradan Dokuz Eylül oldu) Maden Mühendisliği Bölümüne devrettirip bölümde Dr. asistan olarak çalışmaya başladım. Yeni katılmış olduğum akademik ortamda, o dönem bölüm kurulunda bulunan öğretim üyeleri iyi anlaşamadıkları ve karar almakta zorlandıkları için, bölüm kurullarına asistanların da girmesini ve alınan kararların resmî kurul üyeleri tarafından aynen onaylanmasını karara bağlamış ve tutanak tutmuşlar.

12 Eylül darbeden sonra üniversite mensuplarından biri, "Maden Mühendisliği Bölümü asistanları şiddet kullanarak idareyi ele aldılar." diye ihbarda bulunmuş, bunun üzerine Kurula katılan bütün elemanlar tutuklanarak, bir ay boyunca sıkıyönetimde tutuklu kalmışlardır. Ben askerde olduğum için tutuklanmadım. "Şiddet kullanarak idareyi ele almak" suçlaması dolayısıyla hepimiz için beş yıl hapis cezası istenmiş ve süreçte mahkeme devam ederken, Fakültede Maden Mühendisliği Bölümü için olumsuz bir hava oluşmuştu.

Bölümdeki bu durum nedeniyle, o sıralarda dekanımız olan Turhan ACATAY Hocamız, Makina Mühendisliği Bölümünden Mus-

tafa DEMİR SOY Hocayı çağırmış: "Seni Maden Mühendisliği Bölümüne bölüm başkanı olarak atıyorum. Git şu Maden Mühendisliği Bölümünü düzelt ve adam et." demiş.. Üç yıl boyunca Maden Mühendisliği Bölümünü Makina Mühendisliği Bölümünden bir hoca yönetmiştir. Maden işletmelerine veya başka bir yere gittiğimizde, "Siz kendinizi yönetemiyor musunuz da başka bölümden bir hoca yönetiyor?" diye bizi küçümsüyorlardı. Mustafa Hoca'nın üç yıl sonra görev süresi bitmek üzereyken Mevlüt Hoca ile birlikte o zamanki dekanımız Şafak UZSOY Hocaya gittik. "Mustafa Hoca'nın şahsına karşı değiliz ama başka bölümden biri tarafından yönetilmek ağırlımıza gidiyor diyerek, Mevlüt Hoca bölüm başkanı olsun, ben de yardımcısı olayım, bölümümüzü biz yönetelim." dedik. O da bize, "Tamam, Mevlüt Hocayı atarım ama yine birbirinizle kavga ederseniz Mustafa Hoca'yı yeniden başınıza getiririm." dedi. Biz de "Tamam, anlaştık." dedik ve Mevlüt Hoca ile göreve başladık.

Bölümümüzdeki bu değişimin ardından, Maden Mühendisliği Bölümü olarak eğitim, araştırma, üniversite-sanayi iş birliği ve yayınlar konularında diğer bölümlere göre öne çıkmaya başladık. Fakülte ve Fen Bilimleri Enstitüsü yönetim kurullarında görev alan arkadaşlar iyi izlenimler bırakmaya başladılar. Ben profesör oldum. Mevlüt Hoca, "Ben uzun süre başkanlık yaptım, artık sen bölüm başkanı olmalısın." dedi ve ben üç yıl bölüm başkanlığı yaptım. Birlik, beraberlik ve uyum içinde çalıştık; diğer bölümlere örnek olmaya başladık.

Dekanımız Kutlu ZORAL Hoca istifa edince yeni rektör olan Fethi İDİMAN Hoca, bundan sonra dekanları seçimle belirleyip onay için YÖK'e göndereceğini açıkladı. Farklı bölümlerden çok sayıda öğretim üyesi bana gelerek aday olmak için baskı yaptılar. Önceleri kabul etmedim. "Ben daha kırklı yaşlardayım, biraz daha bölüm başkanlığı yapmak istiyorum." dememe rağmen beni ikna ettiler, aday oldum. En çok oyu alarak dekan oldum.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Burada vurgulamak istediğim benim şahsım değil, kendini yönetemediği iddia edilen bir bölümden fakülteyi yönetecek bir bölüm seviyesine gelmiş olmasıdır. Fakülteyi dört dönem seçimle, iki dönem atamayla; fakülte tarihinde en uzun süre Maden Mühendisliği Bölümü hocaları yönetti. Birçok dekan yardımcısı ve yüksekokul müdürü Maden bölümünden oldu. Fakülte öğretim üyeleri, "Maden Mühendisliği iktidarı çok başarılı oldu." derlerdi.

Burada gençlere vurgulamak istediğim, kavga ve çekişme ile değil; birlik, beraberlik ve çok çalışmak ile ancak planlanan hedefe ulaşılabileceğidir. Daha sonra Maden Mühendisliği öğretim üyesi, yani ben, altı yıl rektör yardımcılığı görevinden sonra yine hocaların ısrarlı talepleri üzerine rektör adayı oldum. Ege ve Dokuz Eylül Üniversiteleri tarihinde ilk defa Tıp Fakültesi dışında bir öğretim üyesi, rektör seçimlerinde en çok oyu aldı. O da Maden Mühendisliği Bölümü öğretim üyesiydi.

"Nereden nereye" derler ya... Kendini yönetemeyen Maden Mühendisliği Bölümünden üniversiteyi yönetecek bir Maden Mühendisliği Bölümüne ulaşmak ancak birlik, beraberlik, çok çalışma ve dayanışma ile olmuştur.

Burada vurgulanması gereken diğer bir husus da, insanların birbiriyle anlaşmaması, hatta birbirinden hoşlanmaması söz konusu olabilir, ancak kurumsal kimlik çerçevesinde herkes işine ve birbirine saygı göstererek uyum içerisinde çalışma başarısını ortaya koyduğunda takım ruhu oluşmakta ve kurumsal kimlikle birlikte, kurum çalışanları içinde başarı ortaya çıkmaktadır.

İletişim:

Cep : 0 532 316 12 58

e-posta: halil.kose@deu.edu.tr

Ahmet Demirci (2674)

Petekli Köyü İspir/Erzurum 1949 doğumlu Ahmet Demirci, 1957 yılı itibariyle İlkokul eğitimine başlamış olup ve 1978 yılında Avusturya Montan Üniversitesi Leoben Maden Mühendisliği Bölümünde doktora öğretimini tamamlayarak Türkiye'ye dönmüş ve Etibank Genel Müdürlüğü'ne ait Uludağ Wolfram İşletmesi Müessesesi Müdürlüğünde iş hayatına başlamıştır. Bilahare Fosfat Grup Başkanlığı, İşletmeler Dairesi Başkanlığı, Planlama Koordinasyon Dairesi Başkanlığı ve Genel müdürlük birimlerinde mühendis, başmühendis, müdür, başkan yardımcılığı, daire başkanlığı, Genel Müdür Yardımcılığı ve Müşavirlik görevlerinde bulunan Demirci, 1985 yılında Doçent olmuş ve 1993 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümüne Profesör olarak atanmıştır.

Adı geçen Üniversitede Anabilim Dalı Başkanlığı, Bölüm Başkanlığı, Meslek Yüksek Okulu Müdürlüğü, Dekanlık ve Rektör Yardımcılığı görevlerinde bulunmuş olan Demirci 2016 yılında emekli olmuştur. İki çocuk babası olan Demirci, Almanca, İngilizce ve Fransızca bilmektedir.

Bana ilginç gelen hatıralarım:

1. 1972 yılında Zell am Ziller Avusturya'da bulunan Hinertertux Manyezit-Volfram maden işletmesinde baca sürümünde (bir tür oda-topuk yöntemi) 06-14 vardiyasında 3 işçiden oluşan ekibe yardımcı olarak verilmiştim. Ekip mühendise 800 litre hacimli iki va-

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

gon cevher üretmeyi taahhüt etmişti. Genelde vardiyanın ilk üç saatinde hedefe ulaşıyordu. Bunu müteakiben formen bana 20-30 m. uzakta bulunan baş yukarının başında oturma işini vermişti. Verilen görev: başyukarının içinde ışık gördüğümde ıslık çalmaktı. Böylece işçiler, kalan rötuş işlerine başlayacaklardı. Ne yazık ki bir hafta sonra benim vardiyam değişti ve ekibin hedefi 3 vagona yükseltildi. Uyurken yakalanmıştım.

2. Leoben Montan Üniversitesinde Maden Mühendisliği okuyan bir abimizin diplomasını almak için tek dersi kalmıştı. Ders: Markscheide (yeraltı ağırlıklı topoğrafya). Kardeşimiz iki defa üst üste çakınca efkârlanıp yakındaki bir beldeye gider ve efkâr dağıtmak için bir kaç bardak bira içer. Dönüşte maalesef korkunç bir kaza sonucu hayatını kaybeder. Hala üzüntülüym. Ben o zaman öğrenci derneği başkanı olarak dersin hocasına gittim. Hocadan bir ricam oldu. "Hocam arkadaşımız hayatını kaybetti. Tek dersi kalmıştı ve son sınavdan 1 puan almıştı. Bu puanı 2 yapabilirsiniz mezar taşına Yüksek Mühendis yazacağız". Hocanın cevabı oldukça sertti. "Demirci! Onun canlısı alamadı, ölüsü nasıl alacak. Bakanlığa başvur." Dersimi almıştım....

Sabri Altınoluk (3264)

1953, Karamürsel /Kocaeli doğumluyum. İlk ve orta okul tahsilimi Karamürsel'de, Liseyi ise Kocaeli /Gölcük'te Barbaros Hayrettin Lisesinde okudum.

1971 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi'ne girdim ve 1975 yılı Haziran döneminde pekiyi dereceyle Maden Mühendisi diploması ile mezun oldum. Aynı yıl yurtdışı lisansüstü eğitimi için Devlet bursları imtihanlarına girdim ve kazandım.

İngiltere'ye Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü (o zamanki Etibank) burslusu olarak gittim ve İngiltere'de "Newcastle upon Tyne Üniversitesi, Department of Mining Engineering" bölümünde lisansüstü eğitimi ile Doktora (PhD) yaptım. 1981 yılında Doktora sertifikamı aldım ve burs karşılığı mecburi hizmetimi yapmak üzere yurda döndüm. Askerlik görevimi de ifa ettikten sonra burslu olduğum kurumun Etibank Uludağ Volfram Madeni işletmesinde işe başladım. 1981 - 1989 yılları arasında sırasıyla; Proje Planlama Mühendisi, Vardiya maden mühendisi ve Maden Baş Mühendisi görevlerini yürüttüm. 1989 ile 1995 yılları arasında Eti Maden İşletmeleri Ankara Genel Müdürlük merkezinde Müdür Yardımcısı ve Müdür olarak İşletmeler Dairesi ve Proje Tesis Dairesi Başkanlıklarında görev yaparak operasyonların ve projelerin geliştirilmelerine katkılarda bulundum.

1995 - 2016 Çayeli Bakır İşletmeleri (ÇBİ) Anonim Şirketinde Genel Müdür Yardımcısı olarak üst yönetim görevinde bulundum. Çayeli Bakır'ın ülkemizin madencilik endüstrisinin gelişmesi yönünde teknoloji ve bilgi birikimi ile beyaz ve mavi yaka dahil, teknik ve idari elemanlar yetişmesi misyonları sağlanmış; iş sağlığı ve güvenliği, çevre duyarlılığı ve korunması, sosyal sorumluluklar ile yönetsel ve teknolojik birçok konudaki uygulamalarımızla öncü olunmuştur. Rize ili Çayeli ilçesi, Madenli beldesinde bulunan Maden İşletmesi A.Ş. Kanada yabancı sermayesi ortaklığı 1983 yılında kurulmuş ve fiilen 1990'lı yılların başında geliştirilip üretime geçmiş ve 2004 yılında özelleştirilmiş olup şu anda "First Quantum Minerals Ltd" firmasının bünyesinde faaliyeti-ne başarıyla devam etmektedir.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

2016 yılında emekliye ayrıldım. Halen serbest meslek danışmanlık yapıyordum.

Türkiye Madenciler Derneğinde 2012-2024 yılları arasında yönetim ve denetim kurulu üyeliklerinde bulunarak derneğin ülkemiz madenciliğinin geliştirilmesi çalışmalarında yer aldım.

Ben, Maden Mühendisi olarak mesleğim ile her zaman onur ve gurur duyuyorum. Bizleri yetiştiren değerli hocalarımızı saygıyla ve şükranla anıyorum.

Anı: Mesleğimin ilk yıllarında Uludağ Volfram Madeni İşletmesinde planlama ve vardiya mühendisi olarak çalışıyordum. Maden üretimi yeraltı işletmesiydi. Kış şartlarının ağır geçmesi dolayısıyla üretime ara verilmişti. Tekrar üretime başladığımızda, üretim için panolarda hazırlıkların kısa zamanda yapılması gerekiyordu.

Yeraltında ara katlı kazı yöntemi ile üretim yapılıyordu. Üretim panolarımız 15 metre genişlikte ve cevher sınırına bağlı olarak yaklaşık 40 metre yükseklikte ve alt ve orta kat olmak üzere iki kattan oluşuyordu. Patlatma delikleri ise alt katta 60° yelpaze şeklinde orta katta ise pano geometrik kesitini 360° tarayacak şekilde kat galerilerinden pano geometrisine göre önceden planlayıp hazırladığımız şablona göre deliniyordu. Delici makine olarak o yıllarda hidrolik deliciler henüz geliştirilme aşamasında olduğundan bizim elimizde hatırladığım kadarıyla "Tamrok PK 1030" kızaklar üzerinde çekilebilen çift bumlu ama tamamen manuel bir pnömatik ekipman vardı. Delme işlemi 2 bir operatör ve bir yardımcı olmak üzere elemandan oluşuyordu. Delik boyları kesit geometrisine göre değişmekte olup köşelerde 18-20 metreyi buluyordu Delici pnömatik, tijler 1.2m ve değişim elle yapıldığından delme hızı da doğal olarak kısıtlı olmaktadır. Ayrıca ben ekipten delme sırasında delikten çıkan kırıntı ve çamuru da renk vb özelliklerine göre ayırımını yapıp metre metre numune alınıp kaydedilmesini istiyordum ki bu farklı cevher tipleri ve tenö-

rün patlatmadan önce kabaca belirlenip patlama planını ona göre düzenleyebilmek içindi. Tüm bu ortam şartlarında ekipler vardiyada 30 - 40 metre civarında delik delebilmekteydi. Üretim planımızın gereği ise vardiyada 70 metre delmekti. Ben bir mühendis olarak daha önce delme işlemini yerinde izlemiş ve iş zaman etüdünü yapmış kapasitenin en az 70 -75 metre olabileceğini hesaplamıştım. Bu durumda ekiplerin verimini arttırmamız hatta iki katına çıkarmamız gerekiyordu ama bunu nasıl yapacaktım?

Delme işlemlerinde ekipman kullanılabilirliğinin artırılması ve vardiya başlarında hazırlıklardaki kayıp zamanların önlenmesini sağlamanın dışında daha emniyetli ve verimli iş yapılması için ekiplerimin motivasyonunu, sağlamak için bir şeyler yapmak lazımdı. Bunun için çalışanları özendirme teşvikleri gerektiğini düşünerek tamamen kendi inisiyatifimle koyacağım hedefi tutturarak ekiplere ödül vermemin yararlı olacağını düşünerek denemek için vardiyalarında 70 metre delen ekiplerin her birine birer paket "malboro" sigara vereceğimi söyledim. Ben vardiya mühendisi olarak vardiyamda çalışanlarımla kişisel olarak yakın ilişkiler içindeydim. (Bir süpervizörün çalışan ekiplerini iyi tanıması hissiyat ve karakter yapılarını bilmesi sevinç ve üzüntülerini paylaşması gibi hususların önemsenmesi gereğine inanırım). O tarihlerde ülkemizde yabancı marka sigaraların kanunen serbest olması henüz olmuştur, daha önce yasaktı. O bakımdan düşünceme göre iki paket yabancı sigara cazip bir ödül olacaktı. Netice itibarıyla ekiplerime bu ödülü vereceğimi söyledikten sonra ekipler arasında bir başarı iddiasına, rekabete dönüştü. Birkaç vardiya sonra delme miktarları artmaya başladı. 4 ekip vardı; önce bir ekip vardiya sonu raporunda sevinçle 73 metre delerek başardığını belirtti, ben de zaten başarabileceğini hesaplamış olduğumdan önceden hazırlıklıydım ve paketleri vardiya değişimlerinde üzerimde bulunduyordum. Hemen orada diğer işçilerin de bulunduğu ortamda kendilerine verdim. Bu kısa zamanda hedefine ulaştı ve diğer ekipler de

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

kısa zaman içinde hedefin üzerine çıktılar. Ondan sonra bir süre ödül vererek devam ettim ve artık vardiyadaki delme hızları düzene girip yaklaşık bir seviyede standart oluştuktan sonra artık bu işteki kişisel ödülü uygun ve ikna edici açıklamalar ile kaldırdım ama verimlilik üst seviyede devam etti.

Bu olay ödülün, çalışmalarda iş verimliliğinde, kalite ve emniyette ne kadar teşvik edici olabileceğini göstermektedir.

Hasan Gerçek (4293)

Bir madenci ailesinin oğlu olarak, 5 Ağustos 1953'te Tunçbilek'te doğdum. İlk öğrenimimi Ceyhan'da (Mithatpaşa İlkokulu) ve orta öğrenimimi Bursa'da (Erkek Lisesi) tamamladım. 1971 yılında, Maden Mühendisliği Bölümü'nde (İTÜ Maden Fakültesi) başladığım meslek eğitimimi 1975 yılında Maden Mühendisi olarak tamamladım. Milli Eğitim Bakanlığı bursu ile gittiğim ABD'de, Penn State Üniversitesi'nde Maden Mühendisliği dalında yüksek lisans (1976-79) ve doktora (1979-82) eğitim programlarımı tamamlayarak yurda döndüm.

1983 yılında, Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi'nin Maden Mühendisliği Bölümü'nde Yardımcı Doçent olarak görevime başladım; 1988'de Doçent oldum. Zonguldak Karaelmas Üniversitesi adını alan aynı kurumda 1994 yılında Profesör oldum. 2007-2010 yıllarında Bölüm Başkanlığı yaptım. Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi adını alan kurumdan 2018 yılında emekli oldum. Otuz beş yıllık öğretim üyeliğim süre-

since kaya mekaniği, tahkimat, tünelticilik ve mühendislik etiği konularında dersler verdim, araştırmalar yürüttüm, danışmanlıklar ve yayınlar yaptım.

Halen eşim (Filiz) ile birlikte, kızımız (Işıl) ve torunlarımızın (Mercan ve Atlas) yaşadığı Ankara'da ikamet ediyoruz.

Anı: 1971 yılında Bursa Erkek Lisesi'nden mezun olduktan sonra girdiğim İTÜ giriş sınavı (o yıllarda ayrı bir sınavdı) sonucunda Mimarlık Fakültesi'nin Mimarlık Bölümü'nü tercih etmişim. Bu seçimde, Maden Yük. Mühendisi olan babam Mümtaz Gerçek'in haftanın beş gününü madende geçirmesinden memnun olmayan annemin etkisi büyüktü. Eğitime başladığım birinci haftanın ortasında, babam İstanbul'a gelmişti. Beni de yanına alan babam, o yıllarda çalıştığı Bursa-Toros Kromları A.Ş.'nin sahiplerinden olan Maden Müh. Sıtkı Koçman'ı ziyarete ediyordu. Sıtkı Bey, mimarlık tercihimin nedenini duyunca, "Annene sor bakalım, aile hayatınızın rahatlığını hangi mesleğe borçlusunuz?" diye serzenişte bulundu. Babam ve patronu, benimle tartışarak, bölüm değişikliği yapmaya ikna ettiler. Sıtkı Bey, o zamanki İTÜ Rektörü ve Maden Yük. Mühendisi olan arkadaşı Prof. Dr. Galip Sağıroğlu'ndan benim için randevu alıverdi. Ziyaretine gittiğim Sayın Rektör, beni dinledikten sonra, önümüzdeki hafta ikinci tercihlerin yapılacağı müjdesini verdi. Bu olanak sayesinde yaptığım ikinci tercih sonucunda, İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği öğrencisi oldum. Ancak, eğitimin üçüncü haftasında olduğumuz için biraz çekiniyordum. Bu nedenle, o sırada Bölüm Başkanlığı yapan ve Zonguldak'tan babamın arkadaşı olan Prof. Dr. Cemal Birön'e gidip önerlerini sorunca, herhangi bir sorun yaşamayacağımı söyleyerek beni kutladı ve başarılar diledi. Böylece, 2025'te ellinci yıl onurunu yaşadığım mesleğimin eğitimine başladım.

Bana daima mutluluk veren mesleğimi seçmekte yardımcı olan, başta babam olmak üzere, tüm maden mühendislerini rahmet, minnet ve sevgi ile anıyorum.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ**Hüseyin Akarsu (2266)**

1952 yılında Kadirli'de doğmuştur. İlköğrenimini Kadirli'de, lise eğitimini ise Adana Erkek Lisesi'nde tamamlamıştır. 2 yıl boyunca Fen Fakültesi Botanik Bölümü'nde eğitim gördükten sonra, 1971 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi'ne geçiş yapmış ve 1975 yılında mezun olmuştur.

Aynı yıl Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü'nde (MTA) göreve başlamış, burada mühendis ve şef olarak görev yapmıştır. 1979 yılında askerlik hizmeti nedeniyle kurumdan ayrılmış; askerlik sonrası kısa bir süre serbest çalıştıktan sonra, 1983 yılında Mersin'de bulunan Anadolu Cam Sanayii A.Ş.'de göreve başlamıştır.

Görev süresi boyunca; ocak mühendisi, vardiya mühendisi ve cevher arama ve işletme şefi olarak çeşitli pozisyonlarda bulunmuştur. 1995 yılında Maden Müdürü kadrosuna atanmış, 1996 yılından itibaren ise Cami Madencilik A.Ş. bünyesinde şirketin güneydeki tüm faaliyetlerini yürütmüştür. Bu süreçte, bölgesel organizasyon yapısını kurarak operasyonların etkinliğini sağlamıştır.

2005 yılında Cami Madencilik A.Ş. merkezine, tüm işletmelerden sorumlu İşletmeler Müdürü olarak atanmış; 2008 yılında ise aynı şirkette Genel Müdür Yardımcısı görevine getirilmiştir.

1996–2004 yılları arasında görevine ek olarak, Çukurova Üniversitesi'nde yüksek lisans ve doktora eğitimlerini tamamlamıştır. Her iki tez çalışması da cam hammaddeleri

üzerine yapılmıştır. Vardiya mühendisliği döneminde, kum üretiminde kullanılan ve ithal edilmek zorunda olan pahalı reaktifler yerine, yerli ve ekonomik iki alternatif kimyasal geliştirmiş; bu reaktifler 1999 yılından itibaren şirketin güneydeki tüm işletmelerinde kullanılmaya başlanmış ve hâlen kullanılmaktadır.

Yaklaşık 30 yıllık cam sektörü kariyeri boyunca, Mersin'e 200 km mesafedeki tüm cam hammaddelerinin tespiti ve raporlanması süreçlerinde yer almış, ayrıca cam üretiminde karşılaşılan birçok teknik sorunun çözümüne önemli katkılar sağlamıştır.

30 Aralık 2012 tarihinde Cami Madencilik A.Ş.'den emekli olmuştur. Evli, iki kız ve bir erkek çocuk babasıdır. Hâlen Mersin'de yaşamaktadır.

Anı: Her şey, fabrikada ciddi üretim kayıplarına yol açan bir olayla başladı. Bir tatil günü, Mersin'den Adana'ya seyir hâlindeyken yaşanan arıza haberini aldım ve derhal fabrikaya döndüm. Sorunun kaynağı, daha önce de benzer hatalara neden olan aynı noktaya işaret ediyordu. Tüm verilerin toplanmasının ardından, problemin kökeni net bir şekilde ortaya kondu: Çok düşük oranda (diğer hammaddelere göre binde seviyesinde) kullanılan odun kömürü, bir kez daha üretimi olumsuz etkilemişti.

Odun kömürü, belli bir üreticiye bağlı olmayan, her yıl tedarikçisi değişebilen bir hammaddeydi. Bu nedenle tutarsız kalite problemi yaratıyordu. Özellikle içerisinde bulunan ve düşük miktarda da olsa yüksek erime sıcaklığına sahip bazı mineraller, cam üretim sürecinde üretim kayıplarına neden oluyordu.

Uzun süredir bu soruna kalıcı bir çözüm bulmaya çalışıyordum. Nihayet, üzerinde çalıştığım çözüm yöntemini en yakın fabrika yöneticisiyle paylaştım ve uygulama konusunda gerekli desteği aldım. Ardından, grup şirketlerinden birinin kullandığı antrasit üzerinde kapsamlı bir çalışma başlattım.

Yaptığım analiz ve proses denemeleri sonucunda; antrasitin basit işlemlerle (yık-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ma, eleme ve ince kırma) uygun hale getirilebileceğini tespit ettim. Bu doğrultuda gerekli ekipman ve altyapı hızla kurularak üretime entegre edildi. Kısa süre içerisinde odun kömürü tamamen bırakılarak, yerine işlenmiş ve uygun özelliklere sahip antrasit kullanılmaya başlandı.

Bu değişimle birlikte, yalnızca kalite problemleri ortadan kaldırılmakla kalmadı, aynı zamanda kullanılan miktar da odun kömürüne göre yaklaşık %66 oranında azaltıldı. Böylece hem teknik açıdan daha kararlı bir üretim süreci sağlandı hem de önemli ölçüde maliyet tasarrufu elde edildi.

Bu uygulama, uzun yıllardır tekrarlayan teknik bir soruna kalıcı bir çözüm getirmiştir. Günümüzde, yurtiçi ve yurtdışındaki Şişecam bünyesindeki tüm kömür kullanan tesislerde, uygun şekilde işlenmiş antrasit halen kullanılmaya devam edilmektedir.

Bülent Haner (2409)

1952 yılında İstanbul'da doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi yine İstanbul'da tamamladıktan sonra, 1971 yılında İ.T.Ü. Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümüne girdim. 1975 yılında Maden Mühendisi, 1978 yılında ise Maden Yüksek Mühendisi unvanlarımı aldım.

Ereğli Kömür İşletmeleri ve Sümerbank'ta görev yaptım. 1977-1979 yılları arasında askerliğimi yedek subay olarak tamamladım. Daha sonra Sümerbank'taki mecburi hizmetimi tamamlayarak, 1981 yılında Zon-

guldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisine asistan olarak atandım. 1982 yılında bu kurum, Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesine bağlandı ve burada araştırma görevlisi olarak görevime devam ettim. Bu süreçte, İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü'nde doktora eğitimime başladım. 1985 yılında Zonguldak Meslek Yüksekokulu'nda öğretim görevlisi olarak göreve başladım. 1993 yılında doktoramı tamamlayarak yardımcı doçent kadrosuna geçtim. Aynı okulda 8 yıl boyunca müdür yardımcılığı yaptım.

1999 yılında Teknik Programlar Bölüm Başkanlığına, 2005 yılında ise yeniden müdür yardımcılığı görevine atandım. 2009 yılında bu görevin yanı sıra, tekrar Teknik Programlar Bölüm Başkanlığı görevini de üstlendim. 2010 yılında Gökçebey Mithat-Mehmet Çanakçılar Meslek Yüksekokulu'na müdür olarak atandım. Aynı zamanda Zonguldak Meslek Yüksekokulu'nda Madencilik ve Maden Çıkarma Bölüm Başkanlığı görevini yürüttüm. 2019 yılında emekli oldum. Alanımda ve farklı disiplinlerde çok sayıda bildiri, makale hazırladım; konferanslar verdim ve çeşitli projelerde görev aldım. İngilizce ve Fransızca bilmekteyim. Evliyim ve iki çocuk babasıyım. İ.T.Ü.'lülük olmanın ayrıcalığını her zaman gururla yaşadım. Bu okuldan edindiğim çalışma disiplini, tüm meslek hayatım boyunca bana yol gösterici oldu. Başta Prof. Dr. İhsan Ketin, Prof. Dr. Cermal Birön, Prof. Dr. Şinasi Eskikaya, Prof. Dr. Senai Saltoğlu, Prof. Dr. Ersen Çoğulu olmak üzere tüm değerli hocalarımdan kazandırdığı mesleki disiplin ve çalışma azmi, yolumu aydınlatan bir ışık olmuştur.

Anı: Maden mühendisliği, özveri gerektiren, hatayı affetmeyen ve beklenmedik kazaların yaşanabileceği bir meslektir. Meslek hayatıma başladığım ve sorumluluk aldığım ilk görev yerim, E.K.İ. Karadon Bölge Müdürlüğü'ne bağlı Gelik Bölümüydü. 6. Ocak Mühendisliği'nin açıldığı dönemde, 30 Haziran 1977 tarihinde, MMLS eğitimi alırken ve pnömatik dolgu konusunda tez hazırlarken burada göreve başladım. Bölüm Başmühendisi Alpay Kaptanoğlu, yardımcısı ise Cevat Şahin'di.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Gelik Bölümünde işe başladıktan sonra, büyük bir özveriyle gündüz ve gece olmak üzere iki vardiyada yer altına iniyordum. Ocak Şefi, daha sonra üniversitede görev yaparken kızı ve oğlu öğrencim olan Veli Verimoğlu'ydu; yardımcısı ise Bâki Çavuş'tu. Mühendis arkadaşlarım arasında Bâki Altıparmak, Malik Bayraktar, Erdal Köse, Kâmil Tükel, Cevat Şahin, Necati Kemahlı ve Süleyman Zöhre yer alıyordu.

Gece vardiyalarında, Erdal Köse'nin sorumluluğunda bulunan 3. Ocak'taki pnömötik dolgu çalışmalarını takip ediyordum. Bir gece, Karadon Misafirhanesi'nde madenci kıyafetlerimi giyip, Karadon Garajı'ndan bir cip çağırarak Gelik İşletmesi'ne gittim. Damarlı tarafında açılmış olan baca ağzından, +140 kotundaki ocağa giriş yaptım. Galeriden aşağı oluklardan kayarak ayak dibine indim. Orada boş vagonların beklediğini gördüm. Oysa gece vardiyasında kazı yapılması gerekiyordu; işçilerin ayak içinde olması gerekirdi.

Durumu fark edince elime bir lata alarak sac oluklara şiddetle vurmaya başladım. Bir süre sonra oluklardan kömür gelmeye başladı. Boş vagonları iterek doldurdum. Vagonlar dolmak üzereyken ana galeriye gidip, oradaki boş vagon katarından vagonları alarak bizim galeriye yönlendirdim. Dolu vagonları da iterek katarı ekledim.

Sonradan öğrendim ki kazmacılar ve yedek işçiler domuzdamlarının arasında uyukluyormuş. Çıkardığım sesle paniğe kapılmışlar ve oluğa kürekle kömür atmaya başlamışlar. O gece, rekor miktarda kömürün Çatalağzı Lavuarı'na gönderilmesini sağlamıştım.

Bir başka gece, ana galeride vagonları kendi galerime yönlendirirken demiryolu hattında yürümeye başladım. Birden sessizce yaklaşan vagonların ilk vagonuyla son vagonu arasında kaldım. Kendimi güçlkle yandaki yaya yoluna attım. Vagonlar, ikinci çarpışmada neredeyse havalanarak şiddetle çarpıştı. Ertesi gün hastaneye gittim, röntgen çekildi. Neyse ki göğsümde bir kırık oluşmamıştı.

Yine bu ocakta, başyukarıdan aşağıya inerken yanlışlıkla postanın sevk edildiği ayak dibine yakın bir boşluğa girdim. İnce postanın içine gömüldüm ve geri çıkamıyordum. Çıkarmaya çalıştıkça tekrar aynı yere dönüyordum. İleride bir tahkimat aralığı gördüm. Gözümü karartıp, denize dalar gibi ince postanın içine daldım. O aralıktan geçip başımı kaldırdığımda, ayak dibine yakın bir tahkimat boşluğunda olduğumu fark ettim. İleride bir açıklık görünce, oradan taban yolunda duran bir vagonun üzerine indim ve bu durumdan başka bir sorun yaşamadan kurtuldum.

Kömür damarlarının düzensizliği ve süreksizliği gibi pek çok nedenle, buna benzer birçok zorlukla karşılaştım. Oysa Almanya'daki ocaklarda genellikle gördüğüm; damarların az faylı, düzgün ve yatay olması sayesinde mekanizasyona uygun ve sorunsuz şekilde işletilebiliyor olmalarıydı.

Ali Çetinkaya (3468)

Ben Ali Çetinkaya, 1960 doğumluyum. 1984 yılında İTÜ maden Fakültesinden Yüksek Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Aynı yılın yazın da Etibank burslusu olarak Seydişehir Eti Alüminyum Müessesesi Mortaş Boksit işletmesinde vardiya mühendisi olarak göreve başladım.

1988 yılında bir yaz günü 16/24 vardiya sonlarına doğru Müessese müdürü Abdullah Çamlı bey işletmeye geldi. Doğru dan Doğan kuzu ocağına gitti. Ben de ardından yanına gittim. En alt kotta çalışma vardı işletme de su sorunu olduğundan her yer toz dumandı. Ağaçtepesi mevkiinde bulunan bir yüzey su-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

larından oluşan kaynaktan sınırlı miktarda su alarak ocak içi yolları suluyorduk. Yazın sonlarına doğru kaynakta su azaldığı için su birikmemekte ve toprakta kaybolmaktaydı. Durum bu iken Abdullah bey sahayı ve yolları niye yeterli sulamadığımızı sordu bende yukarıda anlattıklarımı kendisine söyledim ama o bana inanmıyor ve sürekli lafımı keserek kızıyordu. Müdüriyetin orada devamlı akan bir kaynak olduğunu iddia ediyor bende böyle bir kaynağın olmadığını söyleyince daha çok kızıyor ve benim hiçbir şeyden haberim olmadığını söylüyordu. Tabi bende olanı söylüyordum ama nafile bu arada gündüz vardiyasından Ekskavatör önünde fazla pasa kalmadığından makine tırnaklarının sesi kulakları tırmalıyordu ama Abdullah bey suya takmıştı bir kere.

Ben ikna edemeyince yıllardır işletme de çalışan Bozkırlı Mehmet çavuşu yanıma çağırıp durumu anlattım ve suyun durumunu benim bilmediğimi söyleyen müdür beye yıllardır burada çalışan birisi olarak açıklamasını söyledim. O da yanımda müdür beye dönüp öyle bir su olamadığını ve benim haklı olduğumu söyledi ve o tok ses tonuyla “Müdür bey öyle bir su kaynağı olsa ha zaar suyun oradan alınacağını” söyleyince Abdullah bey ona da kızdı ve arabasına binip gitti.

Abdullah bey gidince biz durumu anladık ama artık çok geçti. Abdullah bey Seydişehir e yeni atanmıştı. Karların erimesi sürecinde eriyen kar suları İşletmenin işçi yatakhanelerinin kenarından beton kanalla geçilir ve yaklaşık 10m.lik yerden doğaya ağaçlık alana akardı bir süre. İşte Abdullah bey in gördüğü su bu olmalıydı ancak o anda bu akla gelmemişti. Bu suyu hiçbir zaman kullanamadık. Abdullah bey ile Beyşehir Barit işletmesinde de çeşitli anılarım olmuştu. Abdullah bey sağ ise sağlıklar dileirim. Rahmetli oldu ise mekanı cennet olsun.

1991 yılına kadar aynı işletme de çalıştım. Daha sonra 7 ay Antalya Ferrokrom işletmesinde çalıştım. 1991-2005 yılları arasında tekrar Seydişehir alüminyum işletmesinde Bilgi İşlem müdürlüğünde görev yaptım. Özelleştirme sonrası Antalya Çevre İl Müdürlüğü.

Fatih Başkurt (3935)

Fatih Başkurt 1962 Eskişehir Doğumlu-
yım İlkokulu Malatya,Ortaokul ve liseyi Ankara'da tamamladıktan sonra 1984 Yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Maden Mühendisi Bölümünden Mezun Olup Aynı Yıl Maden Tetkik Arama Genel Müdürlüğü Sondaj Dairesinde Çalışma Hayatına Başlıyarak Kurumda Uluslararası Türk Japon Ortak Projelerde Dahil Olmak Üzere Birçok projede Vardiya Mühendisi,Kamp Şefi ve Maden Sondajları Servis Şefliği Görevlerinde Bulunarak 2025 Yılında Emekli Oldum.1989 Yılında Evlendiğim Hayat Arkadaşım Özgül Hanımla Birlikte 2 Kız Çocuğumuz Bulunmaktadır.

Ali Balcı (4057)

1960 K. Maraş doğumludur. İlk, orta, lise tahsilini Ankara Aydınliktepe semtinde tamamlamıştır. Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünde okumuş, mezuniyet sonrası burslu olduğu o zamanki adıyla Etibank'ta Kırka Bor İşletmeleri Müessesesi Müdürlüğü'nde işe başlamış, Eti Maden İşletmeleri Bandırma Bor Ve Asit Fabrikaları İşletme

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Müdürlüğünden emekli olmuştur. Kamudaki çalışmaları bor madenciliğinde olmuştur. Kamudan emekli olduktan sonra SMMB açmış, bazı maden şirketlerine danışmanlık, İş güvenliği uzmanlığı ve çevre görevlisi hizmetleri vermiştir. 2016 yılında Antalya'ya yerleşen üyemiz Antalya İl Temsilci Yardımcılığını yürütmektedir.

Ercan Altınova (4062)

16.09.1960 Bornova-İzmir doğumludur.

İlk, Orta ve Lise tahsilini İzmir-Bornova'da tamamlanmış olup A.Ü. Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü Mezunu. (04.02.1985) iyi derecede İngilizce bilmektedir.

SOMA HOLDİNG Minsan Madencilik San. ve Tic.A.Ş.'de Genel Müdürlük yapmaktadır.

Yürüttüğü Görevler:

1985 -1987 Özel Sektör Kömür Madeni İşletmelerinde Şantiye Şefi olarak görev yaptı.

1987-2007 TDÇİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ emrinde sırasıyla;

Maden İşletme ve Kontrol Mühendisi,

Maden Etüd ve Proje Başmühendisi,

Maden Etüd ve Proje Müdürü,

Maden Daire Başkanı,

TDÇİ İşletmeler Genel Müdür Yardımcısı (V), olarak görev yaptı.

2007-2011MADEN İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ emrinde ise Araştırmacı olarak görev yaptı.

2011-2016 SOMA HOLDİNG bünyesinde bulunan Minsan Madencilik San. ve Tic. A.Ş.'de Genel Müdür ve Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği görevlerini yürüttü.

Çalışma Hayatı:

1985-1987:Yılları arasında ; Ruhsatları Özel Sektöre ait olan Manisa ili, Soma ilçesi, Çinge Köyü civarındaki Hüstaş A.Ş.'ne ait kömür madeni sahasında yeraltı kömür üretimine hazırlık için betonarme tahkimatlı kuyu açma çalışmaları ile Balıkesir İli, Gönen İlçesi, Sebepli Köyü yakınlarındaki Akas Madenciliğe ait kömür madeni sahasında Yeraltı Kömür işletmesinde Şantiye Şefi olarak görev yaptı.

1987-1990 : Yıllarında; Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğüne bağlı Sivas-Divriği Madenleri Müessese Müdürlüğü emrinde Açık İşletmede, Vardiya ve Kontrol Mühendisi olarak görev yaptı.

1990-1992: Yıllarında; Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü, Hammadde İşletme ve Tedarik Müdürlüğü emrinde Maden Mühendisi olarak görev yaptı. Bu dönemde; Ruhsatı TDÇİ ve Özel Sektöre ait demir madeni sahalarındaki cevherlerin fiyatlandırılmalarına esas Saha Tetkik Komisyonlarında Başkan ve Üyeliklerde bulundu.

1992-1997:Yıllarında; Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü, Hammadde Etüd ve Proje Daire Başkanlığına bağlı Maden Etüd ve Proje Müdürlüğünde Proje Baş Mühendisi olarak görev yaptı. Bu dönemde ; ruhsatı TDÇİ Genel Müdürlüğüne ait olan sahalar ile özel sektöre ait demir madeni sahalarının Açık İşletme Projelerini yaptı. Divriği A-Kafa Yeraltı Demir Madeni İşletme Projesinin yapılmasında Proje Başmühendisi olarak görev yaptı. Bu proje ile Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfının 1997 Yılı Teşvik Ödülünü aldı.

1997-2001: Yıllarında ise; Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

, Hammadde Etüd ve Proje Daire Başkanlığına bağlı Maden Etüd Proje Müdürü olarak TDÇİ bünyesinde gerçekleştirilen Maden İşletme Proje çalışmalarını yönetti. Bu dönemde Devlet Planlama Teşkilatı 8. Beş Yıllık Kalkınma Planı Madencilik Özel İhtisas Komisyonu Demir Çalışma Grubunda Başkan Yardımcısı olarak görev yaptı.

2001-2007 : 2001 yılında TDÇİ A.Ş. Genel Müdürlüğünde Maden Daire Başkanlığı görevine atandı. Bu dönemde; Ruhsatı TDÇİ'ne ait Demir madeni sahalarının Açık işletme projelerini tanzim etti. Söz konusu Demir madeni Sahaların Rödevans usulü ile işletmeciliğinin yaptırılması için sözleşmeleri hazırladı. Maden sahalarının işletmeciliklerinin yaptırılması ile ilgili ihale hazırlık çalışmalarını yaptı ve sahaların ihalelerinde Komisyon başkanı olarak görev yaptı. İhale sonrası maden sahalarının işletmeciliklerinin kontrol ve denetim ve Maden hakları ile ilgili hizmetlerini yürüttü. TDÇİ'nin Özelleştirme çalışmalarında maden sahalarının Ö.Y.K kararları çerçevesinde devir işlemleri ile Özelleştirme İdaresi başkanlığı nezdinde yürütülen TDÇİ'ye ait ruhsatlı Demir madeni sahalarının ihalelerinde Teknik komisyonlarında görev yaptı.

2007-2011: Özelleştirme Yüksek Kurulunun (Ö.Y.K) TDÇİ A.Ş'nin Özelleştirilmesi kararı ile 28.08.2007 tarihinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Maden İşleri Genel Müdürlüğüne Araştırmacı olarak atandı.

2011-2016: 16.09.2011 tarihinde Maden İşleri Genel Müdürlüğünden emekli olmasını müteakip Soma Holding bünyesinde bulunan Minsan Madencilik San. ve Tic. A.Ş'de Genel Müdür ve Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği olarak görev yaptı.

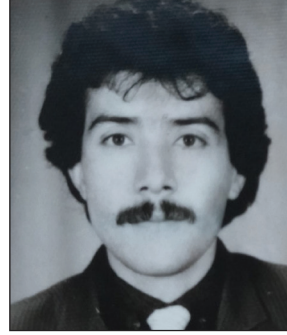
2016: 25.01.2016 tarihinde Soma Holding'in kuruluşu olan Minsan Madencilik San. ve Tic.A.Ş. Genel Müdürlük ve diğer tüm görevlerinden istifa etmiştir.

İletişim:

Cep Telefonu : 0 532 377 62 37

E-mail : ercanaltinova@gmail.com

Derviş Gültekin (4070)

1962 yılında Ankara'da doğdum. İlk-Orta-Lise tahsilinden sonra 1985 yılında Eskişehir DMMA-Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. İlk olarak Bilfer Madencilik Sivas-Krom işletmesinde çalıştım. Askerlik görevinin bitiminde 1987 yılında TTK Genel Müdürlüğü-Gelik İşletmesi-yeraltı kömür ocağında vardiya mühendisi olarak göreve başladım. Daha sonra 2 yıl süreyle TKİ-Orta Anadolu Linyit İşletmesinde çalışmamın ardından TKİ Genel Müdürlüğüne tayin oldum. Genel Müdürlükte mühendis-başmühendis ve 10 yıl süreyle şube müdürü olarak görev yaptım. Şu anda ise başuzman olarak görevimi sürdürmekteyim. Evli ve 2 kız çocuğum var.

Anı: 1987 Yılında TTK-Gelik İşletmesinde vardiya mühendisi olarak işe başlamıştım. TTK'da ilk kez, her vardiyada maden mühendisi olacak şekilde yapılanmaya gidilmiş ve çok sayıda mühendis arkadaş işe başlamıştık. İlk ay hepimiz gündüz vardiyasında, 8 kartiye olarak çalışan ocağı ve çalışanları tanımakla geçti. İkinci ayda herbirimiz bir kartiyede görevlendirilmıştık. Ben 1. Kartiyede gece vardiyasında çalışıyordum ve ocağa ocak şefiyle birlikte girip çıkıyorduk. Bir süre sonra ocağı tanımanın verdiği cesaretle işçilerin tertipinden sonra -150 kotundaki ocağa yalnız gidiyordum. Önce, sağa-sola çarpa çarpa inen bir kafes asansörle -50 kotuna iniyor, sonra yaklaşık 2.5 -3 km boyunca yürüyerek taban yolları ve desandrelerinden geçip ocağa ulaşıyordum.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Gece vardiyalarının birinde saat 2-2.30 sularında kafesle -50 kotuna indikten sonra yürümeye başladım. Baretimin ucunda takılı lambanın aydınlığından ve bana aldırış etmeden dolaşan lağım farelerden başka bir şey görmüyordum. Ara sıra taban yollarında atılan lağım gümbürtülerini duyuyordum. Kendimi o kadar yorgun hissediyordumki bir an önce ocağı teftiş edip çıkmak istiyordum. O vardiyada çalışmayan yaklaşık 100-120 metre boyunda ve benim gideceğim ocağa yakın kestirme bir ayaktan geçmeye karar verdim. Ayak arınının bir have gerisinden çoğu zaman kayar vaziyette 60-70 metreyi geçtikten sonra ayağın çok daraldığı bir noktaya geldim. Oradan geçmek çok zor görünüyordu, yukarıya geri çıkmak da. Boylu boyuna uzanarak geçmeyi deneyecektim, ayaklarım ve bacaklarım geçtikten sonra göğüs bölgeme geldiğimde sıkışıp kalmıştım. Terlemeye başladım, göğsüm tavan taşında, sırtım tabanda kendimi aşağıya zorladıkça sanki daha da sıkışıyordum, iki elimi zorlukla kemerimin önüne getirerek çözdüm, lambamın aküsünü çıkardım ve yine güçlükle başımdan yukarı kısma taşıdım, derin bir nefesten sonra olan gücümle kendimi aşağıya ittirdim. Geçmiştim.

Yeraltı ocağında işe başlamamın daha 2. Ayında yaşadığım bu olay bana iyi bir ders olmuştu ve deneyimli ocak mühendislerinin “mecbur kalmadıkça ocağa yalnız gitmeyin” uyarısında ne kadar haklı olduklarını anlamıştım.

Kemal Aydoğdu (4072)

1985 yılında h.ü müh.fak.maden bölümünden mezun oldum.Burslu olduğum

için aynı yıl etibank küre mad.ışl ne tayin oldum,burada 1yıl açık işl.ve flotasyon tesisinde çalıştıktan sonra canakkalede askerliğimi tamamladım,1988 de tekrar küre ye,1989 yılında ise ankaradaki genelmüdürlüğe tayin oldum,aynı yıl mazıdağ fosfat tesislerine tayin olunca 1989 yılı sonunda etibank tan istifa ederek, uzay madencilik şirketini kurdum,burada hem müşavirlik hemde maden üreticiliği faaliyetlerini yürüttüm,2019 yılısonunda şirketi kapatarak emekli oldum..madencilğe 5 yıl ara verdikten sonra 2025 yılında balıkesir ,dursunbey de bir maden şirketine daimi nezaretci olarak atandım,su anda bu görevim devam etmektedir.

Cengiz Mutlu (4076)

1957 kasım ayında Eskişehir Mihalıççık ilçesi doğumluyum.1980/81 döneminde Eskişehir EDMMA Maden mühendisliği bölümüne girdim.

Mezun olduktan sonra askerlik görevimi yaptım. 1988 yılında kendi işimi kurdum. Marş kollektörleri imalatını yaptım. 2000 yılında As Çelik ve Isıl İşlem Aş adında bir firma daha kurduk iki işi hali hazırda devam ettirmektedirim.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Süleyman Aksu (4078)

1980 – 1985 yılları arasında Anadolu Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum. Kısa süre açık ocak (demir madeni) Şantiye Şefi Yardımcısı olarak çalıştım. Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalarında yaklaşık 22 yıl Vardiya Amiri, Mühendis ve Baş mühendis unvanlarında görevlerimi devam ettirdim.

Ayrıca, çalışma hayatımda,

- A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı,
- İşyeri Hekimliği ve İş Güvenliği Uzmanlığı Eğitmenliği,
- İSG - OHSAS TS 18001 Yönetim Sist. Baş Tetkik Görevlisi olarak görevlerimi sürdürdüm.

Anı: Meslekte 40 yıl. Dile kolay!

Son 20 yıl sanki çok hızlı geçti. -)

40 yılda güzel anılar, komik anlar, dostlardan ayrılmak, bazen de acı günler biriktirdik.

Çoğunlukla, Demir çelik ve kimya sektöründe çalıştım. Bu nedenle mesleğin ilk yıllarında yaşanan 2 anıdan bahsedeceğim.

İlk işyerim taş ocağı niteliğinde işletmeydi. Demir ve çelik fabrikasına kireçtaşı ve dolomit çıkartarak hizmet veriyorduk. Ocakta, ilgili alanı tünel sistemi uygulaması ile ateşleme yaparak patlatıyorduk. Devamında büyük blokları delik delme ve patlayıcı kullanma yöntemiyle parçalıyorduk. Sonra da özellikle lastik tekerlekli yükleyici loder kullanıp, ki-

reçtaşı ve dolomit parçalarını kırma ve eleme tesislerimize kaya tipi kamyonlar ile taşıttıyorduk. Günün çokça zamanı ocakta ve kırma-eleme tesisinde geçiyordu.

Birgün araba ile ocağa geldim. Arabadan indim. Loder iş makinesi operatörü Hami, makinasını yağcısına bırakıp yanıma geldi. Hami gençti ve operatör faaliyetlerinde başarılıydı. Gençliğimden etkilenip fırsat buldukça kısa da olsa benimle sohbet etmeyi severdi. Sohbet benim içinde güzel olurdu. İş dışı konularda da sohbet paylaşımlarımız hoştu. Lastik tekerlekli İş makinesi loderin bulunduğu alan yaklaşık 25 derece rampaydı ve devamında dereye doğru bir yamaç mevcuttu. Bu sebeple Hami'ye: "Hami, loderi yağcına bıraktın ama bir terslik olmasın." dedim. "Bir şey olmaz amirim" dedi. Tam bu esnada makina stop etti ve loder rampa aşağıya ve yamaç tarafına doğru hızla yol aldı. Tekerlekleri kayalara çarparak makine yağcısı üzerindeyken birkaç kez havalandı. Bir taraftan "Eyvah!" diyorum. Loder dereye yakın kısımda son kayaya çarparak yan yattı. Makine yağcısı çalışmamıza yumuşak doku ezilmeleri haricinde bir şey olmamıştı. "Şükür!" dedik.

Şimdi düşünüyorum. Makine yağcısı olarak çalışan kardeşimiz ağır zarar görseydi vicdanımız bunca yıldır sızlayacak, belki de kaderimiz farklılaşacaktı. Sanki dönüm noktası olabilecek bir an!

Bir diğer gülümsediğim anı olarak; yıl 1986. Ankara'nın Bala ilçesinde açık ocak işletmeciliği yaparak demir madeni çıkartıyoruz. Doğal olarak gündüz delik delme - patlatma ve demir cevherini parçalama - ayıklama - elleçleme faaliyetlerini yapmaktaydık. Gece şartlarında da madenin üzerindeki örtü tabakasının ekskavatör ve kaya tipi kamyonlarla kaldırılmasını sürdürmekteydik. Birgün gecenin 03.00 - 03.30 saatleri sıralarında ocağı otomobil ile denetlemeye gittim. Ekskavatörler, kaya tipi kamyonlar senkronize bir şekilde çalışıyordu. Ekipman ve araçların aydınlatmalarının güzel görüntüleri motivasyo-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

numuzu artırıyordu. Bu sırada ocak ile tumba (örtü tabakası depolama alanı) arasında kaya tipi kamyonlardan birisi karartı şeklinde yol kenarında park halindeydi. Herhalde arıza yapmıştır diye düşündüm. Aracımın farlarını kamyonun sürücü mahalline yansıttığımda, aracın operatör sürücüsü Osman'ı gördüm. Çağırdım. Osman, yanıma geldi. Aramızda aşağıdaki konuşma gerçekleşti.

- "Hayırdır Osman abi, arıza oldu herhalde..."

- "Yok Şefim. Arıza yok. Ben park ettim."

- "Hayırdır, Niye?"

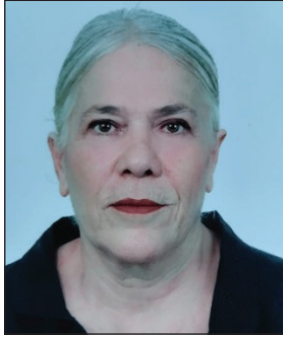
- Şefim, taşı taşı bitmiyor. Bu dağ biter mi?

Gülümsedim. Sonra rutin faaliyete devam edildi.

Çalışma hayatında farklı bir nostaljik bakış açısıydı. -)

Vefat eden, şehit olan tüm madencilere rahmetle ...

Semra Onur (4079)

1962 yılında İzmir'de doğdum. Dokuz Eylül Üniversitesi, Maden Mühendisliği Bölümünden 1985 yılında mezun oldum. Aynı yıl burslu okuduğum ETİBANK (o zamanki adı ile) Keçiborlu kükürt işletmesine tayin oldum. Aynı işletmede, etüt kontrol şev mühendis kadrosu ile 4 yıl görev yaptım. Burada bir süre çalıştıktan sonra istifa edip kendi işimde çalışmaya devam ettim.

Anı: 1981 yılında Soma Linyit İşletmelerinde ilk yeraltı stajımı yaparken sorumlu ocak başmühendisi ocağa ilk girerken "karşına çıkan ilk işçiye para vermek adettendir" demiş ve bunun üzerine yanımıza bir miktar para alarak ocağa girdik. Bir yandan çok garip bir durum olduğunu düşünürken, bir yandan da bu bir adet ise yerine getirmeliyim diye düşündüm. İlk karşılaştığım işçiye parayı uzattım, o bana baktı ben de ona. O sırada başmühendis kahkaha atmaya başlayınca olayı anlamıştım, ne kadar kadar utandığımı halen unutamam.

İletişim:

Cep : 0 533 510 55 37

e-posta : madencisem35@hotmail.com

Mesut Köken (4082)

1962 Yılında Bergama'nın Zağnos köyünde doğdum. İlkokulu birleşik sınıflı köy okulunda tamamladım. Ortaokul ve liseyi İzmir'de parasız yatılı olarak okudum. 1985 yılında Dokuz Eylül Üniversitesinden mezun oldum. 1985 - 2005 yılları arasında Şark Kromları İşletmesi, Milas Boksit İşletmesi, Bigadiç Kolemanit İşletmesi, Fethiye Üçköprü Krom İşletmesi olmak üzere Etibank bünyesinde çeşitli kademelerde 20 yıl çalıştım. Özelleştirme nedeniyle 2005 - 2010 yılları arasında Aydın Çevre İl Müdürlüğünde çalıştıktan sonra memuriyette 25 yılı tamamlayıp kamudan emekli oldum. 2010 - 2022 yılları arasında da Aydın-Muğla-İzmir bölgeleri ağırlıkta olmak üzere çeşitli maden firmalarına maden, çed ve çevre danışmanlık hizmetleri verdim.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Meslek hayatım boyunca da odamızın teknik, mesleki ve toplumsal konularda düzenlediği etkinliklerde aktif bir üye olarak yer almaya çalıştım. 2023 yılında sahil şehrinde yaşama, seyahat ve sakin yaşam planlarını hayata geçirmek için Dikili'ye taşınarak emekli hayatına geçtim.

İletişim:

Cep : 0 533 366 02 41

e-posta : mst359@gmail.com

Doğan Şahinoğlu (4093)

1960 İstanbul doğumluyum. İlk, orta ve liseyi İstanbul da bitirdikten sonra 1978 eski adı ZDMMA maden Bölümünü kazandım. 1985 yılında Hacettepe Üniversitesinden mezun oldum. 1986-87 yıllarında askerliğim yaptıktan sonra 1978 yılında Çanakkale Seramik Hammaddeler Müdürlüğü'nde İstanbul'da bölge Mühendisi olarak işe başladım. 1990 yılında Çanakkale Seramik bünyesinden ayrılan grup Kalemaden firması olarak devam ettim. Kalemaden firmasında çeşitli görevlerde bulunduktan sonra 2010 yılında emekli oldum.

Halen bir firmanın danışmanlığı yaparak meslek hayatıma devam etmekteyim.

Saygılarımla

İletişim:

dogansahinoglu@gmail.com

Mustafa Kambur (4096)

03.03.1962 yılında Manisa Alaşehir'de doğdum. İlk, orta ve lise öğrenim hayatımı burada tamamladıktan sonra Eskişehir Anadolu Üniversitesi Mühendislik- Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümüne (şimdiki Osmangazi Üniversitesi Maden Fakültesi)'ne girdim.

25.02.1985 tarihinde Maden Mühendisi olarak mezun olduktan ve sonrasında Demir Export A.Ş Tunçbilek Dekapaj Şantiyevinde 1 yıl İşletme Mühendisliği yaptıktan sonra askere gittim.

Yedek Subay olarak 16 ay askerlik görevimi yerine getirdikten sonrasında USAK MERMER SANAYİ VE MAD. A. Ş. Selendi Pb-Zn Yeraltı Maden İşletmesi ve ŞAYAKÇI MADENCİLİK TİC. VE LTD. ŞTİ Bilecik Mermer Ocağı'nda çalıştıktan sonra Kamu'ya geçiş yaparak sırasıyla TEKEL Iğdır Tuzluca ve Kağızman yeraltı Kayatuzu işletmeleri, TEKEL Tuz Gölü Kayalık Tuz İşletme Müdürlüğü ve TEKEL İzmir Tuz Sanayii Müessese Müdürlüğü ile TEKEL İzmir Çamaltı Tuz İşletme Müdürlüğü bünyelerinde görev yaptım. TEKEL'in özelleştirilmesiyle 2010 yılında DSİ 2. Bölge Müdürlüğü'ne geçiş yapmış olup halen de bu kurumda görev yapmaktayım.

Anı: Bilindiği üzere maden mühendisleri işletmelerde genellikle bir birimin ya da bir vardiya'nın sorumlu yöneticisi olarak çalışırlar. Yine bilindiği üzere halk arasında "yöneticilikte mahiyetindekilere tatlı sert davranmak esastır" kanaati yaygındır. Staj yaptığım So-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ma'daki bir yeraltı ocağında ocağa mühendis abilerimle girer onların nezaretinde çalışıyordum. Bir keresinde mühendis abi işçinin birisine bağırarak bir "sert bir fırça attı". Oradan uzaklaşınca "abi çok sert davranmadın mı? İşçiye" dedim. "Bak" dedi "yaptığı hatayı kaytarmak olarak görme. İnsan yorulur dinlenme ihtiyacı hisseder ama bant konveyörün kenarına yaslanarak dinlenmektehlikeli. Giydiği mont tipi giysinın etek kısmı hareketli rulolara sıkışırsa kendini nasıl kurtaracak? Yani o işçinin hatası kendine veya başkasına zarar verebilecekse uyarının şiddetlisini hak eder. Üstelik bu tür sertlik dozu onda başka zaman aynı hatayı yapmamada hatırlatıcı olur". Haklı ve doğru bir yöneticilik değil mi?

İletişim:

Cep : 0 505 551 69 54

e-posta : mkambur_3@hotmail.com

Mustafa Sağlam (4099)

1961 Yılında Zonguldak'ta doğmuşum. O zamanlarda adı EKİ olan Kömür İşletmesinde çalışan emekçi bir babanın üçüncü çocuğuyum. İlk okuldan sonra sınav ile parasız yatılı olan; Köy Enstitüsünden Öğretmen okullarına dönmüş Kastamonu'da Göl Öğretmen Okuluna girdim. Okulu bitirmeme birkaç yıl kala bir düzenleme ile Öğretmen Okulumuz Liseye dönüştürüldü. Yaptığımız Türkiye çapındaki direniş ve boykotlarımıza rağmen bizi lise mezunu olarak mezun ettiler (Öğretmenlik hakkımız geri alındı). Muhalif duruşum bu yıllarda başladı. Sınav yoluyla kazandığım Zonguldak'ta Maden Mühendisliği eğitimi veren

ZDMMA da Maden Mühendisliği Bölümünde Eğitime başladım. 12 Eylül ve ardından gelen YÖK dönemi ile okulumuz Hacettepe'ye bağlandı ve diplomamı Hacettepeli olarak aldım. Mezun olduktan sonra darbe dönemi ile birlikte fişlenmiş solcu bir genç olarak Kamuda çalışmam engellendi.

Üniversiteden okul arkadaşım Maden Mühendisi Zehra ile evlendim. İki çocuğumuz var. Çocuklarımdan biri Elk. Elektronik Mühendisi olarak çalışmayı sürdürüyor. Diğer çocuğum Hacettepe Ankara Devlet Konservatuvarı Bestecilik ve Orkestra Şefliğini bitirdi, besteleriyle uğraşiyor.

1985 yılından itibaren özel sektörde çalışmaya başladım. Açık Kömür Ocağı işletmesi, Dekapaj işleri, Manyezit Madenciliği, Feldispat Madenciliği, Seramik Sanayi Hammadde Ocaklarında, çeşitli maden aramalarında çalıştıktan sonra emekli oldum. Bu süre zarfında Fenni Nezaretçilik, Teknik Nezaretçilik, Daimi Nezaretçilik gibi faaliyetlerim de oldu. Daha sonra A sınıfı iş güvenliği Uzmanlığı yapmaya başladım ve aktif çalışma hayatımı sürdürüyorum. Uzunca bir süre Maden Mühendisleri Odamızda İzmir Şubesi Muğla delegesi olarak Meslektaşlarımı temsil etmeye çalıştım. Muğla'da yaşıyorum.

Anı: 1991 yılında Eskişehir'de Manyezit Madenciliğim sırasında Şantiyeden tek başıma dönerken eski bir pikap (şirket aracı) stop etti (Şarj dinamosu bozukmuş, aküyü bitirmiş)dağda mahsur kaldım, yakınlarda bir yerleşim yoktu. O dönemde iletişim imkanım (cep telefon) yoktu. Acıkmaya, üşümeye başladım. Bu arada gece olmuştu. Hava çok soğuktu, epeyce üşümüş ve yaban hayvanlardan korkmaya başlamıştım.

Uzun uğraşlarımla pikap aracımında bulunan takım çantasında bulunan el aletleri ile tesadüfen o gün bakıma götürmek için aracımın kasasına koyduğum kamyon aküsünden yararlanarak, dinamit kablolarını çoklu hale getirip kalın bir kablo oluşturup aracımı tek-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

rar çalıştırmayı başardım. Eskişehir'e kadar ulaştım.

Tatlısıyla acısıyla çalışma hayatımda 40 yılı geride bıraktım. Meslektaşlarıma kazasız, daha güzel anılarla dolu bir iş yaşamı dilerim.

İletişim:

Cep : 0533 6623989

e-posta: tmmo4099@gmail.com

Sinan Dinler (4104)

1962 Elazığ doğumlu olup 1980 yılında İTÜ Maden Fakültesi girişliyim. Şubat 1985 dönemi mezun oldum. Yeraltı mühendisi olarak çinko, kurşun, bakır, antısmuan ve altın-gümüş işletmelerinde çeşitli görevlerde bulundum. 2025 Nisan ayında emekli oldum.

Cumali Kalem (4115)

Nufus kaydım Kayseri İli Tomarza İlçesinde bulunmaktadır. 18.05.1961 Yılında Mersin İli Toros ilçesi hudutları dahilinde okuma yazması olmayan bir anne ve babanın evladı olarak hayata başladım. İlk ve orta okulu

Mersinde, liseyi ise Gaziantep'te okudum. İlk üniversite hayatına Konya Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesinde bir yıl okuyarak başladım. Daha sonraki süreçte tıp puanı ile İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği bölümüne girerek buradan mühendis olarak mezun oldum. TKİ(Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu) 'den burslu olduğum için, bahse konu kurumda 1985 yılında işe başladım. TKİ GALİ(Güneydoğuanadolu Linyitleri İşletmesi) ve OAL(Orta Anadolu Linyitleri İşletmesi) İşletme Müdürlüğü, EÜAŞ, MİGEM ve Özel sektörlerde farklı görevlerde bulundum. 31.07.2019 tarihinde emekli oldum bireysel Madencilik işlerinde çalışmamı sürdürmekteyim.

İlk işe başlamamdaki anım: TKİ den burslu olduğum için mecburen bu Kurumda işe başlamak durumundaydım. Okulu bitirdikten sonra işe başlamak için Kuruma başvuru yaptım, sözleşmeli personel yasasının yeni çıkması nedeniyle süreç biraz uzadı. Bende bu esnada ülkemizde her dönemde olduğu gibi torpil arayarak istediğimiz yerde çalışmayı hedefliyordum. O dönemde Yenimahalle ANAP ilçe başkanı akrabamızdı ona müracaat ettik. Oda bu işin basit olduğunu söyledi beni gönderdi. Bende TKİ OAL veya GLİ(Kütahya) İşletmelerinde çalışmayı istediğimi talep etmiştim. Sözleşme imzalamaya geldiğimizde birde baktımki GALİ(Cizre) olmuş. Hiç torpil yapmayan Sivas, Mıığla Ankara olmuş bizde torpille Silopi/Mardinde kendimizi bulduk. Bende Başkana teşekkür amaçlı giderek Başkanım iyiki seni devreye sokmuşuz en azından Ülke sınırları içinde kalmışız yoksa kendimizi Irakta bulacaktık dedim.(Silopi-Irak Zaho şehri mücavirdir)

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Cuma Öztürk (4123)

1980 yılında ZDMMA olarak girdiğim okulu 1985 yılında Hacettepe üniversitesi Zonguldak Mühendislik fakültesi olarak bitirdim. 1990 yılına kadar askerlik ve şirketlerde şantiye şefi olarak görev aldım 1990 yılında Şahinbey Belediyesinde çalışmaya başladım. Aynı yıl evlendim ve 3 erkek 1 kız olmak üzere 4 çocuğum var. 2023 yılında Gaziantep Şahinbey Belediyesinden emekli oldum. Yaşantımı Gaziantep'te devam ettirmekteyim. Tüm meslek arkadaşlarıma sağlık ve mutluluklar dilerim.

Anı: 1985 yılında Şırnak'ta özel bir şirkette çalışırken 12-13 ton arası kömür alarak Bemece bir kamyonla doğduğum ve hala yaşadığım köye getirdim. Getirmiş olduğum kömürü aileme ve köylüye dağıttım. O zamanlar yakıt olarak odun ve tezek kullanan köylüm kömürü ve kömürü yakmasını bilmiyordu ve durum karşısında çok çok sevinmişti. Ancak kış sezonu bitmeden sobalar odun sobası olduğundan bacaları ve boruları tıkanmaya başladı. Başta babam rahmetli olmak üzere köylüm bana senin getirdiğin kömür de böyle olur diyerek sitem ettiler ve daha sonra odun yakmaya devam ettiler. Kömür yakılmayan ve kömür sobası olmayan köyümden daha fazlasını beklememiştim.

Hüsnü Meydan (4124)

1959 yılında İçel'in (Mersin) Mut ilçesinde dünyaya geldim. İlk, orta ve lise öğrenimimi Mut'ta tamamladım.

1980-1981 eğitim-öğretim döneminde Zonguldak Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliği Bölümüne girdim. Akademinin Hacettepe Üniversitesine bağlanması nedeniyle, 1985 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum.

Meslek hayatıma Bolu/Göynük Himmetoğlu Köyü'nde, Türkiye Kömür İşletmeleri'ne (TKİ) ait açık ocak kömür sahasında, özel sektörde dekapaj (örtü kazı) işinde başladım.

1990 yılının Ocak ayında Merzifon Yeni Çeltik İşletmesi'nde maden mühendisi olarak göreve başladım. İşe başladığım dönemde, işletmede hidrolik direk ve çelik sarma uygulaması yapılmaktaydı. Polonya'dan gelen bir ekip ile birlikte bu uygulama üzerinde çalışmaya başladık. Zamanımız genellikle Polonyalı mühendislerle geçiyordu. Yeraltında uygulamaya geçildi ve ondulasyonlar nedeniyle ayağın belirli bir kısmında uygulandı. Ancak ortaya çıkan bir arıza nedeniyle uygulamadan vazgeçilerek, ayak içindeki ekipmanlar söküldü.

7 Şubat 1990 tarihinde, saat 16.00-24.00 vardiyasında, saat 19.00 civarında meydana gelen **grizu faciasında 68 maden işçisi** hayatını kaybetti. Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) ve Çayırhan'dan gelen kurtarma ekiplerinin çalışmaları sonucunda, üretim panosuna giden ana galeriler kapatılarak faaliyet

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

durduruldu. Uygun yerlerden pano hava giriş ve çıkış galerileri kapatıldı. Almanya'dan gelen bir ekip de çalışmalar yaptı ancak sonuç değişmedi.

10 Şubat 1990 tarihinde, öğlen vardiyasından çıktığımda, vinç başında bekleyen jandarma yetkilileri tarafından tutuklandım. Benimle birlikte işletme müdürü ve müdür yardımcısı da tutuklanmıştı. İşletmeden bir minibüsle götürülecektik. Akşamüzeri, minibüs nizamiye girişine yakın bir noktada durdu. O sırada yanımdan geçen bir çalışan, bizi minibüste görmüş ve dışarıya haber vermişti. Müdür beye çok fazla tepki olduğu için dışarı kalabalıktı. Askerler gerekli önlemleri aldıktan sonra nizamiye girişine geçtik.

Kalabalık oldukça öfkeliydi. Her birimiz iki asker arasında ilerliyorduk. Askerler üzerimize kapanmıştı; ancak nizamiye çıkışında, halk önlerindeki bariyer yapan askerleri aşarak minibüse saldırdı. İki taraftan da minibüse yağmur gibi taş yağıyordu. Yan camlar tamamen kırılmıştı. Son olarak hatırladığım görüntü, bir kişinin minibüsün ön camına tutunarak askıda kaldığıydı. Araç komutanı olan astsubayın, sürücü askere "sakın durma" dediğini duydum. O minibüsten linç edilmeden çıkmıştık.

Merzifon'a doğru ilerlerken, yaşananlara duyduğum öfkeyle astsubaya, çok yanlış bir uygulama yaptıklarını; ayrı ayrı çıkarılmamız gerektiğini ve hatta yürüyerek bile çıkabileceğimi söyledim. Bizi tutuklayan hâkim, "Sizleri güvenliğiniz için tutukluyoruz" demişti. Tutuklanma nedenim, beş yıllık mühendis olmamdı. O dönemki mevzuata göre emniyet mühendisi olarak çalışabilmek için beş yıllık deneyim gerekiyordu. Ancak benim beş yıllık yeraltı deneyimim bulunmuyordu.

8 Mart 1990 tarihinde yapılan ilk duruşmada serbest bırakıldık. Her birimiz ayrı ayrı polis araçlarıyla önce Çorum'a, oradan da farklı araçlarla farklı yerlere gönderildik.

Bu facia nedeniyle ceza almadım. Öncelikle, işe girişte yaptığımız sözleşmede 45 günlük

deneme süresi olduğu ve "ocak işletme mühendisi" olarak görevlendirildiğim açıkça yazıyordu. Ayrıca, çok değerli hocamız Prof. Dr. Ergin Arıoğlu'nun hazırladığı raporda, bir aylık bir mühendisin emniyet mühendisi olarak görev yapamayacağı açıkça belirtilmişti.

Bu olay süresince, dönemin Oda Yönetim Kurulu'nun göstermiş olduğu ilgi ve dayanışma beni meslek örgütüm olan Odaya daha da bağladı.

Facianın ardından Bolu-Mengen ve Gökçebey beldelerinde yer altı kömür işletmelerinde çalışmaya başladım. Daha sonra Zonguldak'ta rödevanslı sahalarda meslek hayatıma devam ettim.

Yaşadığım birçok olay bana, sorunların bireysel değil sistemseldiğini gösterdi. Çözümün ancak örgütlü mücadele ile mümkün olabileceğine inandım. Bu inançla, 2000 yılında başladığım Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube Yönetim Kurulu üyeliğim, 2020 yılına kadar sürdü. 2020 yılından itibaren ise TMMOB Yönetim Kuruluna seçildim.

Hâlen bu onurlu görevi TMMOB Yönetim ve Yürütme Kurulu Üyesi olarak sürdürmekteyim.

Bahtiyar Gündüz (4139)

Öncelikle; devletimize, aileme, hocalarıma, odamıza, işverenlerime; vatanımıza hizmet eden kurum, kuruluş ve şahıslara nimet ve şükranlarımı sunuyorum.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

1941 yılında Balıkesir’de doğdum. İlk orta ve lise tahsilimi Balıkesir’de tamamladım. 1985 yılında; Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü’nden mezun oldum.

1986-1987 yıllarında; Ege Ordu Komutanlığı 933. Mühimmat Bölüğü’nde (Denizli) 189. Dönem yedek subay askerlik görevini yaptım. Kömür, mermer ve taşocağı sektöründe çalıştım.

Anı: Meslek hayatımdaki birçok ilginç hatıralarımdan biri var ki; ders niteliğindedir. 1988 yılı Temmuz ayında; Aydın’da bir kömür sahasında; örtü tabakası delme patlatma işlemleri yapıyorduk. Günlerden Cuma ve öğle vaktiydi. Son deliğin şarj ve sıkılmasına geçecektik ki; o esnada delikte kısmi bir göçük oldu. Deliği iptal etmedik. Sıkılama boyu kısaldığı için taş fırlama riski arttığından endseleniyorduk.

Ateşleme ile beraber; son delikten öyle yoğun taş fırlıyordu ki; adeta taş yağıyordu. Başka olumsuzluk yoktu. Dersimizi almıştık.

17 Ağustos 1999 Gölçük merkezli major yer sarsıntısından sonra; demir ve inşaat taşları madenciliği, delme patlatma, malzeme, jeodinamik, jeoteknik ve ekoloji alanlarına ilgim arttı.

Bu vesile ile; ilgimi çeken bazı konuları da paylaşmak istiyorum.

- Sismik aktivitelerin maden ve su kaynaklarında yol açtığı değişiklikler; yeni maden yatakları oluşumu;
- Okyanuslardaki magmatik aktivitelerin buzulların erimesine olan etkileri;
- Mega kentleşmenin yol açtığı mega sorunlar;
- Köycü ve ekolojik imar ve iskânın stratejik önemi;

- Kuraklık, orman yangınları, heyelan ve erozyon tehlikelerine karşı; doğayı koruyan, derine inen kökleri ile zemini ve toprağı sağlam tutan; atmosfer ile yeraltı suları arasındaki dengeyi sağlayan meşe, kayın, gürgen, çitlembik gibi ağaçların stratejik önemi.. (*Eski medeniyetlerde; kralların taçlarında meşe pelidi sembolü vardı.)

- Maden ve taşocağı atıklarının tarımda kullanılması;

- Cilalı ve kaygan zeminlerin yol açtığı kaza, yaralanma, sakatlık ve ölümler..

- Kısa süreli öğle uykusunun sağladığı dikkat, performans ve verimlilik artışı;

- Bazı katı atıkların; yanardağ kraterlerine bırakılarak lavlar ile bertaraf edilmesinin araştırılması;

- Sağlıklı çevre, coğrafya ve ekosistem için; ulusal ekolojik ve stratejik şehir ve orman planlama.. Özellikle; engebeli, meşe ağaçları bulunan coğrafyayı daha çok seviyorum.

Bir kız evladım var.

Buradan; tüm madencilerin DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ’nü kutluyor; Saygılar sunuyorum.

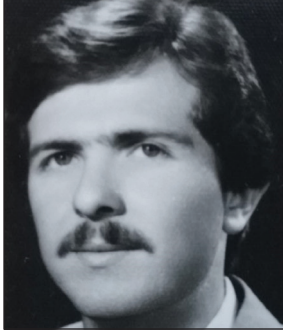
İletişim:

Cep : 0 532 384 91 09

e-posta: bg10@mynet.com

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Kürşad Ceylan (4144)

Kürşad Ceylan 1962 yılında doğmuştur. O.D.T.Ü Maden Mühendisliği Bölümü Lisans Eğitimini 1980-85, O.D.T.Ü Maden Mühendisliği İşletme-Mekanizasyon Ana Bilim Dalında Yüksek Lisans Eğitimini 1985-87, Almanya Proje Yönetimi Eğitimini 1987-89, Askerlik Hizmetini 1989-90, Ankara Üniversitesi Avrupa Topluluğu Merkezinde AT Temel ve Uluslararası Eğitimlerini 1998-99 yıllarında tamamlamıştır.

TMMOB Maden Mühendisleri Odasına 1985 yılında üye kaydı yapılmış ve halen üyeliği devam etmektedir.

Eti Maden (Etibank) İşletmeleri Genel Müdürlüğünde Mühendis olarak 1990 yılında göreve başlamış, ağırlıklı olarak Madencilik ve Kimya Yatırım Projelerinde Proje Yürütücüsü ve Yöneticisi olarak Proje Tesis (Tesis Müh. Hiz. D. Bşk.) Dairesi Başkanlığında, ayrıca İşletmeler, Pazarlama ve Satış, Endüstriyel İlişkiler ve Hiz. Alımını Değerlendirme D. Başkanlıklarında çalışılmış, halen İSG D. Bşk.'da Müdür Yardımcısı olarak göreve devam edilmektedir.

Yusuf Ziya Akgök (4145)

1960 yılında Gümüşhane'de doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini aynı ilde tamamladıktan sonra, Ankara ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden 1985 yılında mezun olarak çalışma hayatına başladı.

Özel sektörde 1986 yılı sonuna kadar çalıştıktan sonra askerlik görevini tamamlamak için askere gitti. Askerlik dönüşü 1987 yılı Ağustos ayında Karadeniz Bakır İşletmeleri Murgul İşletme Müdürlüğü'nde konsantre vardiya mühendisi olarak çalışmaya başladı. Aynı şirkette 20 yıl çalıştı, son olarak Maden değerlendirme ve satış müdürü olarak görev yapmakta iken 2007 yılında şirketin özelleştirilmesi sonucu MTA Genel Müdürlüğü'ne geçiş yaparak 11 yıl Fizibilite Etütleri Daire Başkanlığı'nda çalıştı. 2018 yılında görülen lüzum üzerine emekli oldu. Evli ve iki çocuk babası olup, emekli hayatına Ankara'da devam etmektedir.

Bu süre içerisinde, 1989 yılında Polonya Silezya Politeknik'te cevher hazırlama konularında çalışma yapmak ve araştırmalarda bulunmak için (Polonya devlet bursu olarak) bulundu, 1993 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünde yüksek lisans çalışmalarını tamamlayarak Maden Yüksek Mühendisi oldu. Murgul Rehabilitasyon ve otomasyon projelerinde proje mühendisi olarak çalıştı. ABD ve Malezya'da olmak üzere iki uluslararası yayını bulunmaktadır. MTA Genel Müdürlüğü'nde Lityum, Nadir Toprak Elementleri ve Nikel konularında yayınlanmış yayınlarda aktif katkı vererek yayınlanmasını sağlamıştır.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Bircan Aksoy Erkan (4149)

1963 yılında Ankara'da doğdum. 1980 yılında İzmir Kız Lisesi'nden mezun oldum. 1985 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. 1987 yılında Cevher Hazırlama dalında yaptığım yüksek lisansımı tamamladım. MTA Genel Müdürlüğü Sondaj Dairesi Çamur-Çimento laboratuvarında 21 yıl görev yaptım. 2006 yılında emekliye ayrıldım. Evliyim ve bir çocuk anesiyim.

Anı: 1989 yılında Samsun-Havza sıcak su sondaj kampında görevlendirildim. Çalıştığımız bölgedeki formasyon problemleri için sondajda ilerleme sağlanamıyordu, daha önce yapılan çalışmalar yarım kalmış kuyular terk edilmişti. O yıl formasyonun yapısına uygun özel bir çamur kompozisyonunu laboratuvarında hazırladık, arazi uygulaması için görevlendirildim. "KCI" çamuru kullanarak kuyuyu tamamladık. Bölge halkı çok ilgiliydi, gün boyu başta belediye başkanı, halk, okuldan öğretmen ve öğrenciler çalışmalarını izlemek için gelirlerdi. Kuyunun açılışı sondaj personeli ve halkın katılımıyla alkışlar eşliğinde yapıldı. Meslek hayatımda unutamadığım, gurur duyduğum anlardan biri olmuştur.

Ali Safder İplikçioğlu (4150)

1961 Ankara doğumludur. 1985 yılında O.D.T.Ü. Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu.

1984-1985 yılları arasında Polar Madencilik, Pazarlama Departmanında; 1985-1986 yılları arasında Marin Madencilik Ünye Bentonit ocağında görev aldı.

1986-1987 yıllarında TMMOB'da (Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği) Teknik Uzman olarak çalıştı. 1987-1990 yılları arasında TMMOB'da Genel Sekreter Yardımcılığı görevini yürüttü.

1990-1999 yılları arasında Etibank Genel Müdürlüğü, Proje ve Etüt Dairesi Başkanlığı'nda görev aldı. Bu dönemde, aynı zamanda Siyasal Bilgiler Fakültesinde Avrupa Topluluğu Ekonomik İlişkiler Politikası uzmanlık eğitimi (ATAUM) aldı.

1992-1994 yılları arasında TMMOB Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu üyesi olarak görev yaptı.

1999-2000 yılları arasında Bayındır Holding A.Ş.'ye katıldı. Eti Soda A.Ş. Beypazarı Trona Projesinin Proje Eş başkanı olarak görev aldı.

2000-2002 yılları arasında Birleşik Enerji Madencilik A.Ş. (BEM) firmasında Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı görevi ile, Türkiye'nin ilk demirli nikel cevheri üretimi ve ihracatını Manisa Çaldağ'da gerçekleştirdi.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

2007-2016 yıllarında Zorlu Holding ortaklığında kurulan META Nikel Kobalt Madencilik AŞ'de, şirket ortağı olarak Genel Müdürlük ve Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı görevlerini yürüttü. Bu süreçte, Türkiye'nin ilk nikel-kobalt konsantre üretim tesisi gerçekleştirildi.

Halen, 2002 yılında kurduğu Egemad Madencilik Enerji Danışmanlık San. Tic. A.Ş. firmasının Yönetim Kurulu Başkanlığı ve EGE-HİDRO Enerji Madencilik San. Tic. AŞ'de CEO görevini sürdürmektedir.

Evli, iki çocuk babasıdır.

Suat Boztaş (4152)

1962 yılında Ankara'da doğdum.

İlk, Orta ve Lise eğitimimi Ankara'da tamamladım.

1985 yılında O.D.T.Ü Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum.

1987 yılında O.D.T.Ü Maden Mühendisliği Bölümünde Yüksek Lisansımı tamamladım.

İŞ HAYATI:

1985-1986 O.D.T.Ü. – Delme ve Patlatma Uzmanı

1986-1987 ENKATEKNİK – Çimento Hammadde Uzmanı

1988-2018 VICAT – Konya ve Baştaş Çimento Hammaddeler Müdürü

2018-2019 VICAT – Tamtaş Genel Müdür

2019-(Halen Devam Ediyor) – VICAT Türkiye Dış İlişkiler ve Hammaddeler Koordinatörü

Anı: 40 yıllık meslek hayatımın büyük bir bölümü Çimento Sektöründe geçti. 1980'li yılların sonlarında Türk Çimento bünyesinde Libya, Irak, Suudi Arabistan ve diğer Körfez Ülkelerinde Çimento Sektöründe çalışan mühendisler grupları halinde oryantasyon eğitimi verilmekteydi. Ben de bu eğitimlerde görev alıyordum. Daha sonraki yıllarda, bu ülkelerde yaptığımız çalışmalarda oryantasyon eğitimi alan bu mühendisler ile (birçoğu üst düzey görevlere gelmişti) karşılaştım ve kendileri ile çok güzel diyaloglarımız oldu. Bu ve buna benzer organizasyonların önemini bir daha belirtmek isterim.

Reha Özel (4156)

25 Mart 1963 Ankara doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi Ankarada tamamladıktan sonra 1985 yılında ODTÜ Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum.

Mezuniyetimin hemen sonrasında aynı bölümde Araştırma Görevlisi olarak göreve başladım bu görevim sırasında Yüksek lisans ve Doktora çalışmalarımı tamamladıktan sonra Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümüne Yrd. Doçent olarak atandım. Sivasta 2.5 yıllık öğretim üyeliğimin ardından sektör değiştirerek

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığına geçtim bu kurumda yaklaşık 21 yıl mühendis ve yönetici olarak çalıştıktan sonra kendi isteğimle emekli oldum.

Evlüyüm ve bir kız çocuğum var. Halen Ankarada ikamet etmekteyim.

Anı: 2003 yılında TPAO adına Libyada yürütülmekte olan bir projede sondaj faaliyetini yönetmek üzere ODTÜ den de arkadaşım olan Cemal Gülersönmez ile Trablusa geldik. Bize ertesi gün bir brifing verildi ve kuyuya gitmemiz için araç ve şoför sağlandığı bilgisi verildi. Ancak orada görevli mukim müdürün lakayt ve umursamaz tavrı nedeniyle asıl gitmemiz gereken şoför değil oğlu bizi götürmeye geldi, üstelik de bize verilmesi gereken uydu telefonu da verilmedi. Şoför İngilizce bilmiyordu daha da kötüsü kuleye bir kez gitmiş onda da yolda uyumuş olduğunu sonradan öğrendik. Biz yola koyulduk ve doğal olarak şoför yolu bulamadı gece oldu Sahra çölünde eğer yolunuzu bilmiyorsanız kaybolmak ölüm demektir. Çöle girmeden en son yerleşim yeri olan Al Qaryat denilen bir yere gelmiştik, şoföre burada durmamız gerektiğini yarı tarzanca, yarı el kol hareketiyle anlattım o da çok yorgundu, tamam dedi. Sonra onu uyuttuk biz 3 saat sırayla uyuyup arabanın yanında nöbet tuttuk. Sabah ilk iş arabanın depoyu doldurduk sonra şoförün elinde çizilmiş bir kroki vardı onu aldım baktım 183 km black top (asfaltla böyle diyorlar) sonra varillerden dönüş işaret ediliyor.

Merkezde aldığımız brifingde kuyunun batı yönünde olduğunu haritadan görmüştüm o günler için teknolojik bir harika olan Tissot t touch saatimden batı yönünü belirledim, kilometreyi sıfırlattım yönü gösterdim 182 km'yi geçmiştik ki ileride çöl girişindeki varili gördük bu variller çöle girdikten sonra 200 m aralıkla yolu gösteriyordu, yarı yolda kuyudan bizi aramaya çıkan toyota land cruiser'ı gördük o zaman tüm gerginliğimiz bitti, gelen arabada yerel bir mühendis ve uydu telefonu vardı hemen gerekli aramaları yaptık,

bu arada Tripoli ofis alarmına geçmiş, elçilikten destek istenmiş onlar da Libya hükümetinden havadan arama için görüşme yapıyorlarmış, neyseki çok tatsız sonuçları olabilecek bir yolculuk bizim için güzel bitmiş oldu.

Kenan Çelik (4161)

09.09.1957 tarihinde Zonguldak'ın Dilaver semtinde doğdum. Ancak nüfusa Giresun'da kaydedildiğim için Karadere (Valit) Köyü, Keşap/Giresun doğumlu olarak görünmekteyim. İlkokul eğitimimi Karadere Köyü'nde, ortaokulu Zonguldak Üzülmaz'de, lise eğitimimi ise Giresun Merkez'de bulunan Atatürk Lisesinde tamamladım. Liseden sonraki öğrenim hayatımda sırasıyla:

1977 yılında Ankara Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu,

1980 yılında Almanya Aachen Nord Westfalen Technische Hochschule Maden Bölümü,

Son olarak 1981 yılında Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi (ZDMMA) Maden Mühendisliği Bölümü yer almaktadır.

Haziran 1985'te ZDMMA'dan mezun oldum ve aynı yıl Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Üzülmaz Bölgesi'nde Vardiya Mühendisi olarak işe başladım. Bir yıl sonra, Asma İşletme Müdürlüğü Asma 3. Ocak'ta Ocak Mühendisliğine terfi ettim. 1987 yılında, Prof. Krupinski bursu ile Polonya'ya giderek Kuyu Derinleştirme Eğitimi aldım. Türkiye'ye döndükten sonra TTK Üzülmaz Bölgesi, Dilaver kısmında görev yaptım. Sonrasında Etüd Daire Başkanlığı gibi çeşitli

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

bölümlerde, Özelleştirme Kontrol Mühendisi olarak çalıştım.1994 yılında TTK'dan istifa ederek serbest çalışmaya başladım. Serbest çalışma hayatımda:

- Kömür madenlerinde (Mengen-Gökçe-su, Erzurum-Horasan, Gümüşhane-Kelkit),
- Metalik madenlerde (Tavşanlı-Tunçbilek'te kurşun, çinko ve krom madenleri) görev aldım.
- Hâlen Konya/Beyşehir'de Hızır Mermer firmasında aktif olarak çalışmaktayım. Aynı zamanda Daimi Nezaretçi görevini sürdürmekteyim.

1980 yılında evlendim. 1 kız, 3 erkek olmak üzere dört çocuk babasıyım. Zonguldak'ta okuduğum dönemde evliydim. Çocuklarımla üçü Zonguldak'ta, biri ise İstanbul'da doğmuştur.

Anı : Olay şöyle gelişti: Kantarcı pervanesinin kuzeyinde, Gelik tarafından galeri girişi yaptık. 400 metre doğu-batı yönünde düz ilerledikten sonra, aynı istikamette yaklaşık 150 metre desandre indik. Kalın bir kömür damarını kestik. (Havalandırma kuyusunun topuğu için bırakılmış) 4 metrelik kömür damarı içinde, 20 metre kadar taban yolu sürdük ve TTK'nın eski imalatına rastladık.

Göçük olayına gelirsek; bu noktada biraz geri çekilerek baş yukarı hazırlığını sürdürmeye başladık. Ancak bu sırada çok ciddi baskı almaya başladık. Bu durumda hazırlık çalışmalarını durdurduk. Göçükten geri tarafa birkaç domuzdamı dizerek alanı sağlamlaştırdık ve dinlenmeye bıraktık. Hafta sonu olması nedeniyle, Pazar gece vardiyasına kadar çalışma olmayacağı için baskının bu sürede azalacağını düşündük.

Cumartesi günü saat 16.00 vardiyasına yetişmek üzere ocağa gittim. Ancak vardiya biraz önce çıkmış ve ekip hemen gitmişti. Ben de gidip son durum nedir diye bakmak istedim. Ocakta yalnızca bekçiyle ben vardım. Başlık lambasını aldım, çizmelerimi giydim, baretimi taktım ve takım elbiseyle ocağa girdim.

Domuzdamlarının yapıldığı bölgeye ilerledim ve lambayla ileri doğru alanı kontrol ettim. Bir süre durup baskı devam ediyor mu diye dinledim. Ancak geri dönüşte lamba birden söndü. Kısa devre olup olmadığını kontrol ettim ama lamba tekrar yanmadı. "Nasıl bekçi, ocağa girdiğimi biliyor. Ben çıkmayınca haber verir," diye düşündüm. Kendi kendime "Sıkıntı olmaz, gelip beni alırlar," diyerek içimi ferahlatmaya çalıştım.

Ne kadar zaman geçti bilmiyorum ama bir anda ışıklar gördüm, koşturmaları duydum. "Bizimkiler geldi," dedim. Hatta kendimi hiç telaşlanmamış gibi göstermek için pozisyonumu düzelttim. Oysa ortalıkta ne gelen vardı, ne de ışık... Hepsi hayalmiş.

Bekçi, uzun süre dışarı çıkmayınca dağ köyünde bulunan Mustafa Çavuş'u aramış. Mustafa Çavuş, köyde servis olarak kullandığımız minibüsle gelip gece saat 02.00 civarında beni ocaktan çıkardı. Bu esnada ocakta gerçekten ışığı gördüm. Ortalık aydınlandı, damları ve rayları dahi görebildim. Ancak beni çıkartan arkadaşlar, bu olayı yaşamamdan birkaç saat sonra gelmişlerdi.

Ertan Bahadır (4162)

1959 Yılında Zonguldak'ta dünyaya geldim. Evliyim. İlkokul, ortaokul, lise, Meslek Yüksek Okulu, H.Ü. Zonguldak Mühendislik Fakültesinde eğitimlerimi tamamladım. 1988 yılında H.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, Zonguldak Maden Mühendisliği bölümünde Yüksek Lisansını bitirdim. 2018 yılında Adalet Meslek Yüksek okulunu tamamladım ve halen

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Felsefe Bölümü ikinci sınıfında öğrenci olarak tahsilime devam ediyorum.

1985 yılında Çayırhan'da Orta Anadolu Linyitleri İşletme Müdürlüğünde Maden Mühendisi olarak göreve başladım. Sırasıyla Hazırlık Mühendisi, Üretim Mühendisi, Nakliyat ve Kömür transfer Tesisleri Mühendisi ve Üretim Başmühendisi olarak çalıştım. 2000 Yılından itibaren özelleştirme nedeni ile TEK Müessese Müdürlüğüne nakil olduktan sonra Sözleşme Uygulama ve Denetleme Teknik Şefi olarak çalıştım ve 2011 yılında da emekli oldum. Emekli olduktan sonra A Grubu İş Güvenliği Uzmanı olarak da bir süre hizmet verdim.

Anı - 1: Çalışma saatlerinin posta olarak isimlendirildiği zamanlarda, günde 4 vardiya olarak çalışıyorduk. 18 - 02 saatleri 1. Vardiya, 24- 08 ikinci vardiya, 06-14 üçüncü vardiya ve nihayet 120-20 saatleri arasında iç içe geçen saatler ile çalışıyorduk. Bir Pazar günü nöbetçiydim. Gece vardiyası boştu ve sabah 06-14 vardiyası ile mesai başlayacaktı. Sabah nedense uyanmamıştım, uyandığımda saat 06,00 idi, hemen hazırlanıp arabama atladığım gibi ocağın yolunu tuttum. Yolda bizim bu vardiyada görevli rahmetli Hasan Başçavuşu gördüm ve arabaya aldım. Geç kalmış olmanın telaşıyla, "sana güvendik biraz geç kaldık. Sende geç kalmışsın. Şimdi tertibi kim yapacak? Böyle şey mi olur" gibi söylenirken rahmetli Hasan Başçavuş "içim geçmiş bey, kalkamadım. Telafi ederiz" gibi şeyler söylüyordu.

Neyse, ocağa geldik. Hemen tertip yapmak için harekete geçmek istedim ama bir gariplik vardı. Hiçbir işçi hazır değildi. Hazır olmasından geçtik, ortada hiç kimse gözük-müyordu. Hasan Çavuş klübelere baktı, sağa sola bakındık. Kimse yoktu. Anlamsız bir durum vardı. Kendiliğinden ocağa gitmiş olabili-rler mi diye düşündüm ama tertip almadan da niye gitsinler ki... Derken Hasan Çavuş birden bana döndü ve "Bey, sen saatleri geri aldın mı?" diye sordu. O anda hatırladım ki o Pazar günü saatler 1 saat geri alınacaktı.

Ve aşağıdan yavaş yavaş servis otobüsleri de görünmeye başladı. Sadece ben değil, Hasan Çavuş da aynı şekilde saatleri geri almayan-lardanmış meğer.. Böyle bir hatıra da yaşadık.

Anı-2: Mekanize üretim panosunda, pano olarak üretimin sonuna geliniyordu. Birkaç metre sonra üretim sonlandırılacak ve pano sökümüne geçilecekti. Ancak ayak arkasında kömürler tutuştu ve ayak içine CO gazı gelmeye başladı. Yangını söndürebilmek için gerie ulaşmak mümkün değildi, zira ayak arkası göçük oluyordu ve gaz göçük aralarından ayak içine gelerek tehdit oluşturunuyordu. Ayağın daha fazla ilerleme yapmasına olanak kalmadığından, kalan birkaç metrelik kısmın feda edilmesine ve ayak içindeki şiltlerin (yürüyen tahkimatların) sökülmesine ve sökülen yerlerin de göçüğe terk edilmesine karar verildi. Dolayısıyla, ayak kuyruğundan söküme başlandığı için de kuyruk tarafı geçerek yukarı çıkış kapatıldı. Sadece ayak başından giriş çıkış yapılmaya başlandı.

18 - 02 vardiyasında ayak içindeki söküme nezaret ediyordum ve kuyruk tarafında idim. Şilt sökölüp ileri çekilinde arkasından kor halinde alevler dökülüyordu. Elimde cihaz ile de bir taraftan sürekli CO gazını ölçüyor ve olası bir risk durumunda ekibi tahliye edebilecek kadar erken hareket edebilmeyi planlı-yordum. 50 - 100 ppm arasında seyreden CO gazı 50 ler civarından yükselişe geçti ve 100 ppm i geçti. 200 ppm e yaklaştı, bu hızla artarsa kaçmaya zaman olmaz diye düşünerek hemen "ayağı boşaltalım" anonsunu yaparak megafon ile de kumanda merkezine durumu bildirdim. "Ayağı boşaltıyoruz" dediğimde kumanda merkezinden Müessese Müdürümüz Ahmet Papıla'nın sesi geldi. "Hayır, çıkmayın. İşe devam edin" diye bağırdı. Son bir ölçüm yaptım, CO gazı düşmeye başlamıştı. Tekrar kuyruğa doğru gittim. Az önce sıcaktan bunaldığım yerde hava akışı başlamıştı. Kuyruktaki göçükten hava çıkış yolu bulmuş olmalı ki CO seviyesi düşmeye başlamıştı. Vardiya sonuna kadar temkinli bir şekilde çalışarak gelen vardiyaya işi teslim ettik.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Dışarı çıkınca kumanda merkezine gidip ne olduğunu anlamaya çalıştım. Meğerse Müessesese Müdürümüz Ocak ana çıkış bacasındaki havalandırma aspiratörünü kumanda merkezinden stop ettirmiş, yangının hava çıkışı nedeniyle arttığını düşünmüş olmalı ki böyle bir deney yapmış kendince.. Benim itirazım üzerine hemen havalandırmayı çalıştırmış ve bu nedenle de CO gazı normal seviyeye inmiş. Velhasıl-ı kelam canlı canlı deneme tahtası olmak da varmış meslek hayatımızda...

Sadık Ceylan (4163)

Mesleği : Maden Mühendisi, Sorumlu Müdür, İş Güvenliği Uzmanı (A).

Mezun Olduğu Okul : İ.T.Ü, Maden Fakültesi, Maden Mühendisliği.

Mezuniyet Tarihi : 20 Mart 1985

Adres : Osmangazi Mah. Merkez Sk. D8 Blok : 5/E, Daire : 8, Merkez/BİLECİK

Telefon : +90.533.6300988

E-mail : "sdkceylan@hotmail.com"

Mesleki Deneyimleri :

1985 Mataş Madencilik San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kınık Tüneli – Vardiye Mühendisliği,

1986 Tinsa İnş. Madencilik San. ve Tic. Ltd. Şti.

Deliktaş Tüneli – Vardiye Mühendisliği,

Nisan 1986-Temmuz 1987 Askerlik,

1987-1988 (1 yıl) Bilfer Madencilik San. Ve Tic. A. Ş.

Kızılcadağ Krom İşletmesi, İşletme Mühendisliği,

1988-1989 (1 yıl) Cev-Kon-San Ltd. Şti.

Eğirdir Krom İşletmesi, İşletme Mühendisliği,

1989 (3,5 ay) Akdeniz Madencilik San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Yahyalı Krom İşletmesi, İşletme Mühendisliği,

Kasım 1989- Mayıs1990 Oruçoğlu Mermer San. Ve Tic. A.Ş.

Mermer Fabrikası, Kalite Kontrol Müdürlüğü.

Mayıs 1990-Aralık 1990 Sandıklı Mermer San. Ve Tic. A. Ş.

Mermer Üretim-Ekperlik-İhracat Hizmetleri.

Aralık 1990 – 29.11.2011CMM Marsiyas Mermer San. Ve Tic.Ltd.Şti.

(Firma Sahibi) Mühendislik-Müşavirlik Hizmetleri

Nisan 1994–Haziran 2002 TMMOB Maden Mühendisleri Odası, Afyon İl Temsilciliği.

Türkiye I. Mermer Sempozyumu, 6/7 Nisan 1995, Afyon

Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanlığı.

Türkiye II. Mermer Sempozyumu, 1/2 Mayıs 1997, Afyon

Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanlığı.

DPT VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı, M.Ö.İ. Komisyon Üyeliği,

Türkiye III. Mermer Sempozyumu (MERSEM), 3/5 Mayıs 2001 – Afyon

Sempozyum Düzenleme Kurulu Üyeliği.

2000 - 2002 Atamar Maden Mermer Nakl. San.Tic.Ltd.Şti. (Firma Sahibi),

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Mermer Ocak İşletmeciliği.

Ocak 2003-2006 CMM Marsiyas Mermer San. Ve Tic.Ltd.Şti (Firma Sahibi),

Mermer Fabrika İşletmeciliği.

15.01.2008 – 31.01.2014 Temmer Mermer / Natura Mermer Mad. İnş. San. ve Tic.A.Ş.

Hammadde Grubu Koordinatörü.

Mermer Ocak Üretiminde Kanal Açma Yöntemi,

MERSEM2012 8. Uluslararası Mermer ve Doğaltaş Kongresi, 13-15 Aralık 2012, Afyon,

Yurt içi ve yurt dışı bildiri.

01.02.2014 – 31.01.2015 Serbest Mühendislik Müşavirlik Hizmetleri.

15.08.2016- Köylüoğlu Madencilik Müşavirlik San. Tic. Ltd. Şti. (Firma Sahibi),

YTK Mühendislik-Müşavirlik Hizmetleri.

29.08.2016 – TMMOB Maden Mühendisleri Odası, Bilecik İl Temsilciliği.

3.000'nin Üzerinde Saha Etüdü ve Yaklaşık 50 Ocağın Proje ve Yatırım Mühendisliği.

Anı: Yıl 1985, mesleğe başladığım ilk işyerim olan Mataş Madencilik Ltd. Şti'nin Ankara Kınık Tüneli şantiyesi, Evcı Baca bölümünde vardiyeli mühendisi olarak çalışmaya başlamıştım. 186 m. kuyu ile tünele inerek Denge Baca yönünde ilerliyorduk. Önümüze çıkan fay aynasından büyük bir su geliri söz konusuydu. Tüm çabalarımıza rağmen gelen su nedeniyle tüneli ilerletememiştik. Üst yönetimimizdeki tecrübeli mühendislerimiz suyun geldiği tünel aksının üst kısmına suyu direne etmek amacıyla başyukarı açılmasına karar verdiler. Başyukarı yaklaşık 10-12 m. kadar ilerlemişti. Başyukarının kesiti yaklaşık 2,5x2,5m idi. O gün gece vardiyesinde ben görevliydim. Ayna ekibinde 7-8 kadar işçi ile çalışmaya başlamıştık. Tünelin kuyu tarafında acil yapılması gereken bir başka iş çıkmış, ekibi o tarafa kaydırmam gerekti. Yeni görevlendirilen yere ekibi konuşlandırarak, bir saat

kadar sonra başyukarıyı kontrol etmek üzere başyukarıya geri döndüm. Başyukarının içine girdiğimde inanılmaz bir şey oldu. Başım başyukarının tavanına çarptı. Ne olduğunu anlamaya çalışırken bir de baktımki; başyukarının aynası göçmüş ve göçüntüler aşağıya doğru akarak tabanı kaplamış. Eğer işçileri diğer tarafa görevlendirmemiş olsaydım kaç işçi kazalanırdı, bilemiyorum. Böyle bir tehlikeye atlatmış olduk. Hala aklıma geldikçe şükrederim.

Cüneyt Karasıkı (4164)

1964 yılında Balıkesir'de doğdum. 1981 yılında girdiğim İstanbul Teknik Üniversitesi, Maden İşletme Mühendisliği, Maden Bölümünü dönem ve devre kaybına uğramadan 1985 yılı Temmuz döneminde tamamladım. Sınıfımız yabancı öğrenciler dahil 110 kişi idi. Son sınıfa geldiğimizde ise 110 kişiden yanlış hatırlamıyorsam normal dönemde mezun olabilen sayımız 13 kişiye düşmüştü. En korkulan ders Maden Havalandırma idi ve birçok arkadaşın normal dönemde mezuniyetine engel olmuştu. Ben bunun başıma gelmemesi için önlemimi 1 yıl öncesinden almış ve bu dersden Bitirme Ödevi olarak sorunu kökten halletmişim.

8 Mayıs 2020 tarihinde vefat eden Prof. Dr. Erdil AYVAZOĞLU' nu rahmetle anıyorum.

Saygılarımla...

İletişim:

Cep : 0 533 680 44 54

e-posta:cunkar64@gmail.com

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Faruk Tezel (4165)

1960 yılında altı çocuklu bir işçi ailesinin üçüncü çocuğu olarak Kırıkkale’de doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini burada tamamladı. 1979 yılında liseden mezun oldu. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Adalet Meslek Yüksek Okuluna kayıt yaptırdı. Burada bir yıl temel hukuk eğitimi almış oldu. 1980 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünü kazanınca buradaki eğitimini sonlandırdı.

1985 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. Uzun yıllar TTK Genel Müdürlüğü bünyesinde Vardiya Mühendisi, Proje Mühendisi, Etüd Proje Şb Md., Strateji Geliştirme ve İstatistik Şb. Md. gibi görevlerde bulundu. 2005 -2009 yılları arasında DPT Müsteşarlığı bünyesinde AB katılım öncesi mali yardımları kapsamında yürütülen bölgesel kalkınma programlarında program koordinatörü olarak görev yaptı. Kalkınma Ajansları Mevzuat hazırlıkları ve kurulan pilot Kalkınma Ajanslarının personel alım ve eğitimleri süreçlerinde aktif olarak görev aldı. 2009-2015 yılları arasında Batı Karadeniz Kalkınma Ajansı kurucu genel sekreterliğini yürüttü. Gördüğü lüzum üzerine 18 Temmuz 2018 tarihinde emekli oldu.

Yeraltı kömür madenciliği altyapı projeleri, AB proje döngüsü yönetimi, bölgesel kalkınma program-plan-proje yönetimi, proje izleme ve değerlendirme, fizibilite hazırlama konularında tecrübe sahibidir. Görev süresi boyunca çeşitli yurt içi ve yurt dışı meslek içi eğitim programlarına ve teknik eğitim gezilerine katıldı. YTK ve daimi nezaretçi belgeleri mevcuttur.

Anı: 1986 yılında TTK Amasra Müessesesinde vardiya mühendisi olarak göreve başlamıştım. İşe başlamamızın daha ilk aylarında arka tavan oturması sonucu bir işçi kardeşimiz hayatını kaybetmişti. Klasik ahşap tahkimatlı, göcertymeli dönümlü uzun ayak çalışıyorduk. Arka tavanın domuz damı gerisinden kırılarak oturması emniyetli bir çalışma açısından önem arz ediyordu.

Çalıştığımız kalın damar tavanı sert kum taşı idi, kolay kolay kırılmadığı için zaman zaman domuz damı gerisinden tavana delik delerek dinamit patlatmak suretiyle arka tavanın kırılması sağlanırdı. Kartiye vardiya sorumlusunun domuz damı dibinde oturmuş türkü söyleyerek İşine nezaret ettiğini gördüğümde cesaretine hayran olmuştum. Daha bir kaç gün önce bir arkadaşımı benzer bir durumda kaybetmişti oysa. Görevini yapmazsa benzer bir olayın bu ocakta da yaşanılmasının kaçınılmaz olduğunu biliyordu.

Ahmet Hakan Onur (4168)

1963 Muğla doğumluyum. 1985 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Aynı üniversitenin Fen Bilimleri Enstitüsünden 1987 yılında Yüksek Lisansımı tamamladım. Aynı yıl 1453 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı Yurt dışı doktora bursunu kazanarak İngiltere’deki Leeds Üniversitesi, Maden Mühendisliği Bölümünde 1992 yılında “Bilgisayar Destekli Açık Ocak Planlaması” konulu doktoramı tamamladım. 1992 yılında yurda dönerek, Çukurova Üniversitesi, Mühendis-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

lik-Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde Yardımcı Doçent olarak 1995 yılına kadar görev yaptım. 1995 yılında Doçent Ünvanı aldım ve aynı bölüme atandım. 2000 Yılında, Dokuz Eylül Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümüne geçiş yaptım. 2001 yılında Maden İşletme Anabilim Dalında Profesör kadrosuna atandım. Aynı bölümde 2000-2003, 2008-2012 yılları arasında Maden İşletme Anabilim Dalı Başkanlığı, 2011-2014 yılları arası Bölüm Başkanlığı görevlerinde bulundum.

Akademik hayatımda Madencilik Dergisi Editörlüğü, 5 adet ulusal ve uluslararası kongre ve sempozyum Yürütme Kurulu Başkanlığı ve üyeliğinde bulundum. Kongre ve sempozyumlarda sunulmuş 56 adet tebliğ, ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlanmış 47 adet makalesi, Tubitak tarafınca desteklenmiş 2 adet araştırma projesi yöneticiliği ve üniversite sanayii işbirliği altında tamamlanmış 100 ün üzerinde projede yönetici ve çalışan olarak görev yaptım. Danışmanlığım altında 12 adet yüksek lisans tezi, 6 adet doktora tezi tamamlanmıştır. Halen DEÜ Maden Mühendisliği Bölümünde öğretim üyesi görevimi sürdürmekteyim.

Anı: Birçok konuda mahkemelerde bilirkişilik yapmış olmama rağmen, 2014 yılında Soma'da meydana gelen maden işçisi ve Maden Mühendisi 301 kişinin hayatını kaybettiği davada bilirkişi olarak olaydan hemen sonra kazalı ocağa girerek kurtarma çalışmalarındaki telaş ve mücadeleyi, olayın geliştiği yeri hemen olay sonrasında görmek, savcılık tarafınca temin edilen tüm verilere ulaşım olay ile ilgili ilk bilgileri edinmek meslek yaşantımdaki en önemli olaylardan birisidir.

İletişim:

Cep : 0 533 384 25 22

e-posta:ahmet.onur@deu.edu.tr

Alattin Uzaldı (4173)

01.06.1960 tarihinde Çaycuma, Zonguldak'ta doğdum.1985 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum.1986 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Amasra Müessesesinde vardiya mühendisi olarak meslek hayatıma başladım.2003-2013 yılları arasında TTK İş Güvenliği Eğitim Daire Başkanlığı'nda teknik uzman olarak görev yaptım.2013 yılında TTK'deki görevimden emekli oldum. Emeklilik sonrası 2013-2021 yılları arasında özel sektörde iş güvenliği uzmanlığı ve danışmanlık görevlerinde bulundum.

2021 yılından itibaren aktif olarak mesleki faaliyet göstermemeye karar verdim. Bunun en önemli nedenlerinden biri, son yıllarda artan yasal zorunluluklar ve bürokratik süreçlerin giderek karmaşık hale gelmesidir. Özellikle özel sektörde, maden mühendislerinin ve iş güvenliği uzmanlarının işletmelerde etkin görev alması giderek zorlaşmıştır. Mühendislik mesleği yalnızca teknik bilgiyle değil; aynı zamanda saha tecrübesi, insan ilişkileri ve yönetim becerisi ile yürütülmesi gereken bir disiplindir. Ancak son dönemlerdeki uygulamalar, sahada çalışan teknik personelin inisiyatif alanını daraltmakta ve mühendisleri yoğun yasal sorumluluklar ve idari baskılar altında çalışmaya zorlamaktadır. Bu durum, meslektaşlarımızın motivasyonunu olumsuz etkilemekte; özellikle genç mühendislerin sektörde kalıcı olmasını da zorlaştırmaktadır. Mühendislik mesleğinin saygınlığını ve etkinliğini koruyabilmek için, çalışma koşullarının yeniden gözden geçirilmesi ve iyileştirilmesi gerektiğini düşünüyorum.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Erken Çıkışın İtirafı ve Bir Dürüstlük Hikâyesi

(1986, Amasra TTK Kurumu) 1986 yılında Amasra'da, TTK kurumunda sözleşmeli vardiya mühendisi olarak göreve başladım.

Göreve başladığım yıllarda, bir gün Müessesese Müdürümüz Basri Çatma beni makamına çağırırdı. Ellerinde bir tomar izin kâğıdı vardı. Müdür Bey, "Bu işçi neden erken çıkmış, sen mi izin verdin?" diye sordu.

Ben de konuyu bilmediğimi ve o kişiye erken çıkması için izin vermediğimi söyledim. Bunun üzerine izin kağıtlarındaki imzaları gösterdi. Göz attığımda imzaların bana ait olduğunu gördüm ama ben bu imzaları erken çıkmak isteyen işçiye izin vermediğim halde o belgelerdeki izinler verilmiş gibi gösterilmişti.

İşçi Yusuf Gül'ü odama çağırdım. Önüne bu izin belgelerini koyup sordum. Hiç tereddüt etmeden, açık yüreklilikle itiraf etti:

"Evet, imzanızı taklit ettim. Her akşam erken çıkıyordum."

Bu dürüstlüğü ve itirafı karşısında şaşırarak birlikte, **cesaretini ve doğruluğunu takdir ettim**. O an cezai bir işlem uygulamadım. Dürüstlüğüyle yüzleşebilme erdemi, bende cezadan daha etkili bir izlenim bıraktı.

Bu olay üzerine, İşletme Başmühendisi Nedim Özturan imzasını da Yusuf'a taklit ederek malzeme talep formuna imza attırdım. Yusuf, aynı şekilde Nedim Bey'in imzasını da başarıyla taklit etti. Daha sonra Nedim Bey'e bu imzayı gösterip sordum:

"Bu imza senin mi?"

Nedim Bey, bu imzanın kendisine ait olduğunu zannetti. Ancak gerçek, Yusuf'un onun imzasını da taklit etmiş olmasıydı. Durumu anlattım.

Yusuf'un bu durumu hem dürüstçe itiraf etmesi hem de kendi hatasıyla yüzleşmesi, birçok kişiye örnek olacak nitelikteydi. Bu nedenle kendisine ceza verilmedi. Aksine, dürüstlüğünden ve cesaretinden dolayı takdir ettik.

Yakup Kaygusuz (4174)

1983 yılında Ankara'da doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi Ankara Dikmen Lisesinde tamamladım. 1980 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği bölümünü kazandım. 1985 yılında mezun olduktan sonra TKİ-OAL Müessesinde Maden Mühendisi olarak işe başladım. Bu süreçte 1998-2000 yılları arasında ODTÜ yüksek lisans eğitimini tamamladım. 1996 yılında Ciner Grup bünyesine katıldım. İşletme Müdürü, Genel Müdür Yardımcısı ve Maden İşleri Genel Müdürlüğü görevini yaptıktan sonra 2016 yılı sonlarında ayrıldım. Halen serbest danışma olarak Madencilik sektörüne hizmet etmekteyim.

Anı: Özel sektörde Çayırhan havzasında ilk kez kalın damar ekipmanlarının temini, kurulumu ve üretiminde çok sık Ankara'ya evime gidememiştim. Bu süreçte kızım üniversiteye hazırlanıyordu. Eşim kızıma "Baban dağlarda senin için çalışıyor, iyi çalışıp iyi bir üniversiteyi kazanman lazım deyince, bırak anne ayda yılda bir gün eve geliyor söyle huzurumuzu bozmasın demişti." Bu söz gerçekten beni derinden etkilemişti.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Şinasi Ulucan (4178)

03/03/1956 Eskişehir doğumluyum. İlkokul-ortaokul-liseden sonra 1978 yılında Eskişehir Eğitim Enstitüsünden Fen dersleri öğretmeni olarak mezun oldum. Sinop ili Türkeli lisesinde 3 yıl öğretmen olarak görev yaptıktan sonra öğretmenlikten ayrılarak 1981 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Maden bölümüne girerek 1985 yılında mezun oldum. Aynı yıl Mihaliççık Koyunağılı kömür işletmesinde yer altı maden mühendisi olarak göreve başladım. 1986 mart ayında Türk Maadin Şirketi Kavak Krom işletmesine yer altı ve tesis konsantratör mühendisi olarak geçiş yaptım. 6 yıl bu işletmede çalıştıktan sonra aynı şirkete ait Muğla Göçek işletmesine mühendis ve yönetici olarak atandım. Türk Maadin Şirketinde aralıksız 2005 yılına kadar görev yaparak en son Kavak işletmesinden işletme müdürü olarak ayrıldım. Emeklilikten sonra 2007 yılında, Madkim Limited Şirketine ait Bursa ili Mustafa Kemal ilçesinde kurulum aşamasındaki Güdecek krom işletmesinde krom tesis kurulumu ve açık işletme üretimlerinde yönetici olarak görev alarak 2018 yıla kadar fiili olarak Maden mühendisliği görevi yürüttüm. A sınıfı iş güvenliği uzmanı-eğitici olup 3 yıl uzman eğiticiliği yaptım. Eskişehir'de yaşamaktayım. Evliyim iki oğul bir torun sahibiyim.

Bende iz bırakan olaylardan biri;

Türk Maadin Şirketine ait Muğla ili Köyceğiz ilçesi sınırları içersinde kalan Meşebükü krom sahasında yaz aylarında su geliri azalan ancak bahar aylarında su geliri artan

Dalaman çayını besleyen derelerden biri olan Gök derenin çok yakınında yer altı ve kuyu yöntemiyle (%46-48Cr2O3) yüzeyden 65m derinlikte parça cevher üretimi yaptığımız ocak bölgesinde 1999 yılı aralık ayında sabah saat 03:00 sıralarında çok şiddetli sağanak yağış ve ardından derenin üst bölümlerinden sel ve toprak kayması sonucunda yaklaşık 8m derinlikteki dere yatağının gelen taş-toprak-moloz yığınları ile dolması sonucunda dere yatağının gelen seli karşılaya-maması ve selin çevreye taşması ile birlikte ocağımızı su basmış idi. Üç vardiya şeklinde üretim yaptığımız ocakta bir hafta önce kış koşulları nedeniyle üretimi 2 vardiyaya düşürmüş ve 24:00-08:00 vardiyasına ara vermemiz sonucu yaklaşık 24 çalışan arkadaş olası bir kötü olaydan kurtulmuştu. Bu yağışlar sonucu Dalaman çayı üzerinde yapımı süren baraj şantiyesinden birkaç iş makinası (greyder-looder-kamyon) sel sularına kapılmış idi.

Erdoğan İnci (4186)

15.03.1964 yılında doğdum. 1981 yılında Kabataş Erkek Lisesi bitirdim. 1985 yılında İTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Meslek hayatıma Diyarbakır Tuğla ve Kiremit Fabrikaları A.Ş.'de teknik müdür olarak göreve başladım. Daha sonra Katoni Persa Gözetim A.Ş.'de enspektör olarak çalıştım. 1989 yılında Emaş Endüstri Mineralleri A.Ş firmasında ihracat müdür yardımcısı görevini yaptım. 04.1990-03.2017 yılları arasında İstanbul Maden ve Metaller İhracatçı Birlikleri Genel Sekreterliğinde Şube Müdürü olarak,

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

04-2017-07-2019 yılları arasında ise İstanbul Maden İhracatçıları Birliği (İMİB) Yönetim Kurulu Başkan Danışmanı olarak çalıştım.

Anı: 1990 yılında girmiş olduğum İstanbul Maden İhracatçıları Birliği'nin ABD/Orlando'da düzenlenen Mermer Fuarına (Coverings 2005) milli katılım organizasyonuyla iştiraki neticesinde bende adı geçen fuara görevli olarak katılım sağladım. Yurtdışına ilk defa çıkacağım için çok heyecanlıydım.

Söz konusu fuara milli katılım organizasyonu ile 55 firma katılırken bireysel olarak 40 civarında mermer firması da kendi imkânlarıyla iştirak etmişti. Firmalarımızın Orlando'da yapılan fuara ilk olarak bu kadar yüksek sayı ile katılım sağlamaları ve önemli miktarda mermer satışı yapmaları neticesinde fuarın firmalarımız açısından başarılı geçmesi beni ve ekip arkadaşlarımızı oldukça memnun etmişti.

Benim ilk defa yurtdışına çıkmam ile birlikte fuarda da ihracatçılarımızın iyi satışlar yapmalarına bağlı olarak ülkemiz ihracatına pozitif katkı beni oldukça sevindirmişti. Bu durum, fuardaki bütün yorgunluğumuzu almış bizi gururlandırmıştı.

Necati Topalan (4187)

Bir Ömürlük Emek, Bir Mühendisin Yolculuğu: Necati Topalan'ın 40. Meslek Yılı

1957 yılında Diyarbakır'da dünyaya gelen Necati Topalan, çocukluk yıllarından itibaren doğayla, taşla ve üretimle iç içe büyüdü.

Bu ilgisini bir mesleğe dönüştürme kararıyla 1985 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu.

Üniversite yıllarında edindiği disiplin ve çalışma azmi, onu kısa sürede madencilik sektörünün öncü isimlerinden biri haline getirdi. 1988-1990 yılları arasında Eti Maden İşletmeleri Elazığ Etibank Ferrookrom İşletme Müdürlüğü bünyesinde görev alarak yaklaşık 500.000 m³ dekapaj çalışmasını başarıyla yönetti. Bu dönem, onun hem mühendislik becerilerini hem de saha tecrübesini pekiştirdiği, mesleğe olan tutkusunun güçlendiği yıllardı.

Takip eden dönemde, 1993-1994 yıllarında ortağı olduğu Topalan İnşaat firmasıyla Bigadiç Bor Maden İşletme Müdürlüğü sahasında yürüttüğü 1.000.000 m³ dekapaj çalışması, onun vizyoner ve üretken karakterini bir kez daha ortaya koydu.

2003 yılı, Necati Topalan'ın meslek yaşamında yeni bir sayfanın açıldığı yıl oldu. Diyarbakır Havalimanı pist sahasının altyapı çalışmalarını başarıyla tamamladıktan sonra, aynı yıl Diyarbakır Organize Sanayi Bölgesi'nde Dicle Mermer Fabrikası'nı kurdu. Bu girişim, yalnızca bölge sanayisine değil, ülke ekonomisine de değer katacak bir üretim zincirinin başlangıcı oldu. Topalan, maden ocaklarından çıkarılan ham blokları işleyip dünyanın birçok ülkesine ihraç ederek "taşın evrensel dilini" Diyarbakır'dan dünyaya taşıdı.

Yıllar boyunca Adıyaman, Van, Bitlis, Diyarbakır, Hani ve Ergani gibi birçok bölgede farklı maden ocaklarının işletmesini yürüttü. Bugün ise hâlen Çüngüş'teki aktif mermer ocağında, aynı çalışma disiplini ve üretkenliğiyle faaliyetlerine devam etmektedir.

Emekli olmasına rağmen sahadan, üretimden ve taşın hikâyesinden hiç kopmayan Necati Topalan, mesleğine duyduğu sevgi, çalışkanlığı ve bölge ekonomisine yaptığı katkılarla maden mühendisliği camiasında örnek bir isim olarak anılmaktadır.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

40. meslek yılı vesilesiyle, yarım asra yaklaşan bu emek dolu yolculuğunu saygı ve takdirle selamlıyor; başarılarının ve ilham veren hikâyesinin nice yıllar boyunca sürmesini diliyoruz.

Meftuni Yekeler (4200)

Sivas 1962 doğumlu; 1985 yılında İ.T.Ü'den Maden Mühendisi olarak mezun oldu. 2015 yılında da Anadolu Üniversitesi'nden Kamu Yönetimi Lisans mezunu oldu. 1986-1987 yıllarında Eti Maden İşletmeleri Emet Bor İşletmesinde Maden Mühendisi olarak çalıştı. 1987 yılında 1416 sayılı kanunla Milli Eğitim Bakanlığı'nın resmi bursla gönderdiği A.B.D.'den;

1990 yılında Pennsylvania State University'den Yüksek Lisansını, 1993 yılında Colorado School of Mines'dan Doktorasını aldı. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Maden Müh. Bölümü'nde, 1994 yılından itibaren Dr. Öğr. Üyesi, 1997'den itibaren Doçent, 2003'den itibaren Profesör olarak çalıştı. 2021 yılından itibaren de Nanoteknoloji Müh. Bölümünde Profesör olarak çalışmaktadır. 1995 yılında Finlandiya'da Outokumpu Bakır Çinko İşletmesinde ve Küre Eti Bakır İşletmesinde Kurşun-Çinko-Bakır üretimleri konusunda pratik eğitimler aldı. 2003 yılında 1 yıl süreyle New Mexico Institute of Mining and Technology (A.B.D.)'de "Potasyum Cevherinin Flotasyonla Zenginleştirilmesi" projesinde araştırmacı olarak çalıştı. 2004-2007 yılları arasında Cumhuriyet Üniversitesi Sivas Teknik Bilimler Meslek Yüksek Okulu Müdürlüğü yaptı.

2011 yılında Pennsylvania State University (A.B.D.), Energy and Minerals Engineering'de ziyaretçi profesör olarak bulundu. 2008-2012 yıllarında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Rektör Yardımcılığı yaptı. 2011-2013 yıllarında Orta Anadolu Kalkınma Ajansı (ORAN) Kalkınma Kurulu Başkanvekilliği yaptı. 2016 yılından itibaren Yükseköğretim Kalite Kurulu (YÖKAK) tarafından "Kurumsal Dış Değerlendirici" olarak görevlendirilmektedir. 2019-2022 yıllarında Sivas Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Rektör Yardımcılığı ve Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Müdürlüğü görevlerini yaptı. "Madencilikte Cevher Hazırlama ve Zenginleştirme" adıyla 1 kitap ve uluslararası düzeyde 2 adet kitap yazarlığı, 39 adet SCI-exp kapsamında makaleleri ve 41 adet çeşitli ulusal ve uluslararası dergi yayını, kongre ve sempozyum bildirileri olmak üzere toplam 82 adet yayımlanmış çalışmaları bulunmaktadır.

Stanford Üniversitesi ve Elsevier işbirliğiyle yayımlanan "Dünyada % 2 lik dilime giren etkili bilim insanları yıllık listesi" ne 2021, 2022, 2023 yıllarında ve "Kariyer boyu etki sıralamasında dünyanın etkili bilim insanları listesine" ne de 2024 ve 2025 yıllarında girdi.

Anı: İTÜ Maden Fakültesi hocalarının maden mühendisliğini sevmemdeki katkısı çok büyüktür. Onlar benim bir mühendis olarak yetişmemde, iş bulmamda ve sonrasında da yurt dışında lisansüstü eğitim yapmam için öncü ve birer rehber olmalarından dolayı ve akademisyen olmamda ilham kaynağı olmuşlardır. Prof.Dr. lar Senai Saltoğlu, Nuh Bilgin, Cemal Birön, Galip Sağıroğlu, Ahmet Övgün Ercan, Mahir Vardar, Güven Önal, Suna Atak, Gündüz Ateşok, Süha Nizamoglu gibi mesleğimizin önemli kişileridir. Ebediyete intikal edenlere rahmet ve minnet duyar, hayatta olanlara sağlık ve uzun ömürler dilerim.

Öğrenim hayatımda ailemin başta Ömer Yekeler'in abiliği, desteği, teşviği ve özverisi asla unutamayacaklarımdandır.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Çalıştığım işletme Kütahya Emet Bor İşletmesinde tanıştığım Teknik Müdürüm Recep Balcı müstesna bir insan ve profesyonel bir yönetici olarak hep saygı ve vefayı hak ediyor.

A.B.D. de yüksek lisans ve doktora hocalarım Prof.Dr. L.G.Austin ve Prof.Dr. Baki Yarar da akademik hayatımda örnek olmuşlardır.

Umarım bende Sivas Cumhuriyet Üniversitesinde yaklaşık 30 yıllık akademik hayatımda yetiştirdiğim lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerime meslek ve akademik hayatın gerekliliğini, evrenselliğini, profesyonelliğini, gelişmelerini, etik ilkelerini ve başarıya giden yolda yürümleri için çalıştım, katkı olmuşsa mutlu hissederim.

40 yıla sığan işletme mühendisliği, A.B.D. deki lisansüstü öğrenimim, akademik çalışmalarım ve yöneticilik görevlerimde hedeflere ulaşarak başarılı olmamda sevgili eşim Hülya ve biricik kızım Aslıhan'ın bütün bunları benimle yaşamaları, teşvikleri, destekleri ve sevgileri olmadan asla mümkün olamazdı, teşekkürlerim onlara fazlasıyla...

Mühendisliğin yapı taşı oluşturulan bölümlerden biri olan maden mühendisliği ve cevher zenginleştirmenin ülkemiz madenciliğinin ve buna bağlı olan diğer endüstrilerin gelişmesi için önemli rolü olduğunu öğretmenin gururunu ve sorumluluğunu taşıyorum.

Kenan Dikbiyık (4201)

Genel Profil

Yeraltı ve açık maden ocaklarında işçi sağlığı ve iş güvenliği gözetimi ve teknik ve uluslararası ilişkiler danışmanlığında 25, demir çelik fabrikası 2, yeraltı kömür, krom madenlerinde 2 yıllık tecrübe. Sürekli denetim gerektiren ve sürekli gelişen madencilik ve bağlı enerji sektörlerinde sürdürülebilir sonuçların elde edilebilmesine ve uluslararası bağlantıların oluşturulmasına yönelik danışmanlık.

Uzmanlık alanları:

· ICEM (Uluslararası Kimya Maden ve Enerji İşçileri Sendikaları Federasyonu) ve IndustriALL (Küresel Sendika) gibi sekreteryalara, ulusal ve uluslararası kampanyaların düzenlenmesi ve yürütülmesi.

· ILO (Uluslararası Çalışma Ofisi) gibi kurumlarda madencilik, iş güvenliği, isdihdam, kazalar ve iş ilişkileri konularında sunum ve raporlamalar.

· Uluslararası projelerde operasyonel ve stratejik planlamalar.

· Ulusal ve Uluslararası kanun, yönetmelik, tüzük ve tavsiyelerin uygulama, kontrol ve denetimi.

Beceri Özeti MS Office, Networking, Maden Fizibilite Raporları, Maden kaza araştırmaları, Nesnel sunum, Madenlerde iş güvenliği, Toplu sözleşme ve prim

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Temel Başarılar

Proje ve Kampanya Yönetimi: ILO, Madenlerde Sağlık ve Güvenlik Sözleşmesinin onaylanmasıyla sonuçlanan ILO-IndustriAll ortak kampanyası.

Maden işçilerinin ve maden sektörünün haklarını savunmak adına çoğu başarıyla sonuçlanan birçok ulusal ve uluslararası aktivite ve kampanya.

İş Deneyimi

2017 – 2018 KONYA ÇİMENTO, Kil Açık ocak daimi nezaretçiliği

2015 – 2017 MAY-NET TEKNOLOJİ LTD. ŞTİ., Ankara

Genel Müdür

ZEZ-Silko Türkiye Distribütörü, elektrik kapasitörleri, reaktor ve trafolar

Networking, bilişim ve bilgisayar sistemleri satış, kurulum ve teknik destek

1990 - 2015 TÜRKİYE MADEN İŞÇİLERİ SENDİKASI, Ankara

Teknik ve Uluslararası İlişkiler Danışmanı

1989 - 1990 BM HOLDING, Ankara

Madencilik Yatırım ve Proje Mühendisi

Mermer ve Granit üretim ve işleme projesi

1987 - 1988 EREĞLİ DEMİR ÇELİK FABRİKALARI (ERDEMİR), Ereğli

Sistem Mühendisi

Kok Fabrikası

1986 - 1987 GÜRYAPI MADENCİLİK LTD., Erzincan

Yeraltı Ocak Mühendisi,

Yeraltı Kömür ve Krom Ocakları

Eğitim

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü Ankara,

Maden Mühendisliği

Cevher Zenginleştirme

Lüksek Lisans

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi

Ankara,

Maden Mühendisliği

Lisans

Kurs ve Seminerler

- Çeşitli ülkelerde ILO Üçlü Toplantıları, kurslar ve seminerler.

- Çeşitli ülkelerde IndustriAll Küresel Sendikası toplantı, konferans, çalıştay ve seminerleri.

- Değişik ülke sendika ve konfederasyonlarının genel kurul, seminer, çalıştay ve konferansları.

- İşçi sağlığı ve iş güvenliği seminer ve konferansları.

- Yeni Maden kanun ve yönetmelikleri, iş güvenliği kanunları ve madencilik kazalarının araştırılmasına yönelik TBMM bünyesinde oluşturulan komisyonlar.

Yabancı Dil

İngilizce : İyi

Rusça : Orta

Kişisel Bilgiler

Doğum Tarihi : 6/5/1962

MedeniDurum : Evli üç çocuklu

Hobiler

Bilgisayar yazılım ve donanım teknolojileri

İletişim:

Ş.A.S.Yakupoğlu Sk. No : 50 / 38 Dikmen

Harbiye Mah. Çankaya, Ankara 06460

Sabit: +90 312 4815495

Gsm : +90 532 2577172

k.dikbiyik@gmail.com

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Seyfettin Atasoy (4204)

Ben Seyfettin Atasoy. Özgeçmişimi şu şekilde özetleyebilirim.

1985 yılında, İTÜ Maden Fakültesi'nden, maden mühendisi olarak mezun oldum ve Etibank burslusunu aldığım için aynı yıl Alüminum Fabrikası Müessesesi Müdürlüğü'nde işe başladım. Müessesenin çeşitli müdürlüklerinde mühendis olarak çalıştıktan sonra, en son Alümina Fabrikası, Hammadde Hazırlama bölümünde, üretim şefi olarak, fabrika 2005 beşte özelleşene kadar çalışmaya devam ettim ve 2005 te ayrılarak, Ankara MTA Genel Müdürlüğü'ne nakil oldum ve Maden Analizleri, Cevher Zenginleştirme biriminde mühendis olarak görev yaptım. Sonra 2023 yılında emekliye ayrıldım.

Alpaslan Küçükbeydağ (4209)

Maden Mühendisi – Anadolu Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Maden Bölümü (1985 Mezunu)

1985 yılında başladığım maden mühendisliği meslek yaşamımda, askerlik (yedek subay) dönemi dışında 40 yıl boyunca özel sektörde, tamamen mermercilik alanında görev yaptım. Ocak işletmeciliği, fabrika üretimi, işletme ve yönetim kademelerinde çalıştım. Son 15 yılda özellikle mermer Ar-Ge çalışmalarına yoğunlaştım. Emekli olsam da sektöre olan ilgimi ve katkılarımı sürdürmekteyim. Evliyim, iki kız babasıyım.

Anı: Meslek hayatım bana, mermerin sabrını öğretti. Bir ocakta doğru damarı bulmak, zaman, dikkat ve özen ister. Aceleyle atılan her adım, hem taşa hem insanda kırılmalara yol açar. Yıllar içinde gördüm ki, iyi bir mermer kadar iyi bir ekip de sabırla şekillenir. Mermeri işlerken aslında kendimizi de sabırla biçimlendiririz.

İletişim:

Cep : 0 533 558 23 84

e-posta: alpbeydag@hotmail.com

İhsan Özkan (4212)

1963 yılında Eskişehir/İnönü'de doğdum. Evli ve bir çocuk sahibiyim. İlkokul, ortaokul ve lise öğrenimini Konya'da tamamladım. 1981'de Ege Üniversitesi (EÜ) Maden Mühendisliği Bölümünü kazanmış ancak üniversite ikiye bölündüğü için 1985 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Maden Mühendisliği Bölümünde Prof. Dr. Erdal Ünal danışmanlığında 1989 yılında yüksek lisans ve 1995 yılında doktora derecelerini aldım. Kaya kütle sınıflama sistemleri ve tabaka

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

kontrolü konuları üzerinde olan lisansüstü tez çalışmalarım kaya mekaniği alanındadır.

ODTÜ'deki lisansüstü eğitimi sürecinde (1985-1995), 1989-1995 yılları arasını kapsayan son 6 yıl Cumhuriyet Üniversitesi (CÜ) Maden Mühendisliği Bölümü adına 35. madde ile ODTÜ'de Araştırma Görevlisi olarak çalıştım. 1995 yılında CÜ'de Yardımcı Doçent olarak atandım ve 3 yıl görev yaptım. Selçuk Üniversitesi (SÜ) Maden Mühendisliği Bölümünde 1998 yılında Yardımcı Doçent, 2010 yılında Doçent ve 2016 yılında Profesör olarak atandım. 2018 yılında SÜ iki üniversiteye bölününce yeni kurulan Konya Teknik Üniversitesi (KTÜN) Maden Mühendisliği Bölümünde Profesör kadrosunda halen eğitim-öğretim-araştırma çalışmalarına devam etmekteyim.

Ülkemizin önemli bir boksit rezervine sahip Konya iline bağlı Seydişehir ilçesinden olmam dolayısı ile daha çocuk yaşta madencilğe olan merakım başlamıştı. Maden Mühendisliği lisans eğitimi esnasında DEÜ'de çok değerli hocalarımız sayesinde önemli mesleki bilgi birikimleri edinmiş olduk. Akademik alana doğru yönelmeme destek olan ve yön veren Prof. Dr. Ali Akar, Prof. Dr. Halil Köse ve Dr. Ömür Gürkan hocalarımız olmuştu. Anadolu'nun dört bir yanından gelen arkadaşlarımızla unutamayacağımız birçok güzel anılarımız oldu.

Yaklaşık on yıl süren ODTÜ-Maden Mühendisliği bölümündeki lisansüstü eğitim sürecinde, Maden İşletmesi ABD hocalarımın her birinden almış olduğum dersler ve dahil olduğum proje çalışmalarında çok değerli bilgi, beceri ve tecrübeler edinmiş oldum. Bölüm hocalarımın her birine özverili emekleri için çok teşekkür ederken yakın çalışma fırsatı bulduğum akademik çalışma disiplinini, araştırmayı, uygulamalı saha çalışmalarının organizasyon ve idare şeklini, takım çalışması inceliklerini, meslek aşkını ve saygısını, dostluğu öğreten ancak çok erken yaşta kaybettiğimiz tez danışman hocam Prof. Dr. Erdal Ünal'ı burada saygı ile anmak isterim.

Akademik yaşamımda (1995-2025) yaklaşık 1200 lisans öğrencisine ve 100'den fazla lisansüstü öğrencisine ders verme olancağı yakaladım. Kaya mekaniği konularında ağırlık taşıyan derslerde öğrencilerimize bilgi-beceri-tecrübe ile birlikte analitik düşünme yetilerinin güçlendirilmesine önem vermeye çalıştım. Bu süreçte kaya mekaniği disiplini içerisinde yer alan konularda 17 adet yüksek lisans tezi ve 4 adet doktora tezine danışmanlık yaptım. Ayrıca 5 adet TÜBİTAK projesinde yürütücü ve araştırmacı olarak görev aldım. Madencilik sektörünün talep ettiği konularda hazırlanan 30'dan fazla projede yürütücü ve araştırmacı olarak görev aldım. Bu proje çalışmalarında ve ziyarette bulunduğum işletmelerde meslektaşımız olan öğrencilerimizle birlikte çalışma fırsatını yakaladığım için onlarla gurur duydum ve mutlu oldum. Yapmış olduğum akademik araştırmalara dayalı olarak ulusal ve uluslararası platformlarda 60'dan fazla yayımlım olmuştur. Birçok madencilik probleminin çözümüne odaklı araştırmalar içerisinde bulunmuş olmamla birlikte katkı koyduğumuz en sevindirici gelişme, yeraltı kömür madenciliğinde kaya saplamalarının tanıtılması, pilot uygulamalar ile önyargılı endişelerin giderilmesine yönelik çabalarımızın karşılık bulması ve yaygın olarak kullanılmaya başlaması olmuştur.

Yaklaşık 12 yıl bölüm başkan yardımcılığı, bir dönem bölüm başkanlığı ve anabilim dalı başkanlığı yanında üniversite yönetim kurul üyeliği, üniversitenin çeşitli kurul ve komisyonlarında görevlerim oldu.

Anı: 1988-1989 yılları arasında TTK ile ODTÜ Maden Mühendisliği arasında TTK-Asma, Kandilli ve Gelik işletmelerinde karşılaşılan kömür ve kayalarının tahkimat tasarım parametrelerinin çıkartılması başlıklı bir proje çalışması başlatılmıştı. Prof. Dr. Ahmet Günhan Paşamehmetoğlu'nun yürütücü olduğu bu projede, bugünkü ismi ile Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi (ZBEÜ) ve ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü Maden İşletmesi ABD hocalarımız ile biz araştırma görevlileri

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

yer almaktaydık. Bizlerin saha bilgisi, becerisi ve tecrübelerimizin önemli derecede artmasına fırsat veren bu çalışmalar esnasında yaşadığım bir anımı paylaşmak isterim. Asma işletmesinde ölçümlerini takip ettiğimiz bir panoda 00-08 gece vardiyasında o gün için arında üretim yapılmıyordu. Bu panoda bölümden bir asistan arkadaşım ile birlikte yaklaşık 2 saatte bir ayak içerisinde kurulu olan 8 ölçüm noktasından tavan tabakalarının davranışını izlediğimiz konverjans ölçümlerini yapmakla görevliydik. Ayak içerisinde bizden başka kimse yoktu sadece taban yolu üzerinde tarama yapan işçiler vardı. O gün benim biraz başımda ağrı vardı gittikçe de şiddetlendi. Arkadaşım, sanırım ikinci tur ölçümleri tamamladıktan sonra "ihşan sen burada dur, taban yolundaki işçilerde ağrı kesici olabilir hemen gidip-geleyim" diyerek yanımdan ayrıldı. Bu iş için uzun olabilecek bir süre zarfında gelmeyince bende meraklanarak taban yolundan dışarı doğru yürümeye başladım. Bir anda taban yolunun tüm kesitte tamamen kapandığını göçük olduğunu gördüm ve diğer tarafa geçemeyeceğimi anlayınca panikledim. Yığının göremediğim diğer tarafından çok boğuk bir ses geldiğini duydum. Bende sesimi zorda olsa duyurmayı başarabilmişim. Biraz rahatladım. Endişelenme seni kurtaracağız sen nasılsın dediklerini hatırlıyorum. Allahtan uzunca bir mesafede değil yaklaşık 3-4 metrelik bir kısımda bulunan tahkimatlar üzerindeki parçalanmış tavantaşı göçmüş. Yaklaşık 1-2 saatlik bir uğraştan sonra taban yolunun üst kısmında açılan boşluktan sürünerek çıkabilmiş oldum. Meslek yaşantımda tehlikeli durumlar ile karşılaşmış olmakla birlikte bu anı halen beni ürpertir.

Hayatta olan meslektaşlarıma sağlıklı güzel günler diler, aramızdan ayrılan tüm meslektaşlarımızı saygıyla anarım. İş güvenliği ve işçi sağlığı önlemleri altında ülke madenciliğimizin daha çağdaş teknolojilerle yürütülmesini dilerim. Saygılarımla.

İletişim:

E-Posta: iozkan@ktun.edu.tr

Telf: 0533 730 7997

Mehmet Şahin (4215)

1989 yılında MTA Sondaj Dairesinde göreve başladım. Çok sayıda sondajda mühendis ve kamp şefi olarak görev yaptım. 2004-2011 yılları arasında jeotermal sondaj projeleri koordinatörlüğünü yaptım. 2013 yılında MAPEG'e geçtim. 2016 yılında emekli oldum. 2017 yılından itibaren daimi nezaretçilik yapmaktayım.

Anı: MTA'da koordinatör olarak görev yaparken 2007 yılında ABD'den alınan 2500 m. kapasiteli sondaj makinasının kabulü için Kütahya Şaphane'de yapılan jeotermal sondajda yaşadığım bir anımı paylaşmak isterim. 1200 metrelerde rezervuar kayaçta sondaj devam ederken ; gece vardiyasında kaldığımız otele kuyuda problem çıktı haberi geldi. Hemen kule şefi uzman sondörle sondajın başına gittik. Kule şefi makinanın kontrolünü aldı, sondaj dizisi dönmüyor diziyi yukarı çıkarmak için sınır değerde güç uygulayarak çekiyor fakat hiç hareket etmiyordu. Sağlam olmayan kayaçlara gelmiş ve kayaçlar yıkılarak sıkışmaya sebep olmuştu. Kule şefi yüzüme baktı, tereddüt etmeden yukarı işareti yaptım. Sondaj dizisine limit değerler aşılarak çekme kuvveti uygulandı ve takım yukarı çekilebildi. Daha sonra gerekli tedbirler alınarak sondaj tamamlandı. O bakış ne yapalım, limitleri ne kadar zorlayalım anlamındaydı. Sondaj operasyonlarında zaman kaybetmeden doğru karar vermenin ve insiyatif kullanmanın ne kadar önemli olduğunu yaşayarak bir kez daha gördüm.

İletişim:

Cep : 0 544 288 40 23

e-posta: msahin4364@gmail.com

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Nurettin Eren (4218)

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ – 1985

Mustafa Akyel (4220)

1964 de Çorum da doğdum.

İlk, orta ve lise öğrenimimi Çorum da tamamladım.

1980-1981 döneminde ZDMMA Maden Bölümüne başlayıp, 05.07.1985 tarihinde H.Ü Zonguldak Maden Bölümünden mezun oldum.

Yaklaşık 41 senedir Türkiye genelinde çoğunluğu yeraltı kömür işletmesinde Maden Mühendisi olarak görev yaptım.

2015 yılında emekli oldum.

Halen Maden Mühendisi ve A sınıfı iş güvenliği uzmanı olarak danışmanlık ve mühendislik yapmaktayım...

Unutamadığım anım..

1986 yılında bir yeraltı kömür işletmesinde çalışırken, sabah 5 saatlerinde şantiyede ka-

pım hızlı bir şekilde çalındı, ben kaza olduğunu düşünerek tedirgin bir şekilde kapıyı açtım, bir köylü amca ve hamile bir gelin vardı, anısı olduğu anlaşılıyordu. Adam ambulansı istedi gelinini ilçe hastanesine götürmek için, o sırada yeraltında 200 e akın çalışan vardı, kaza olursa diye düşündüm, ama gelinin durumunu görünce ambulansla gönderdim. Yağmur da yağıyordu, kömür sevkiyatı yapan kamyonlar daha gelmemişti. Tam odaya yöneldim telefon geldi, ocakta kaza oldu diye eyvah dedim koşarak ocağa gittim, ayakta bir kavlağın işçinin ayağına düşmesi sonucu ayağının kırıldığını gördüm, sedyeyle dışarı taşırken inşallah kamyonlar gelmiştir diye de içimden dua ediyordum, ocaktan çıktık o sırada bir kamyon gelmişti, hemen çağırıp yaralıyı kamyonu bindirip ilçe hastanesine gönderdik. 2 saat sonra ambulans geldi, yolda doğum olmuş.. Erkek çocuk olmuş, ismini de benim adıma vermişler.. Benim için çok ilginç bir gün olmuştu.

Kadir Ergün Ataköy (4226)

1964 yılında Aydın'da doğdum. 1981 yılında Lise eğitimimi İzmir Atatürk lisesinde tamamladım. Dokuz Eylül Maden Mühendisliği bölümünden 1985 yılında mezun oldum.

1985-1988 yıllarında MTA-İzmir-Sondaj Mühendisliği, 1988-1991 yıllarında Çine Akmaden A.Ş.-Tesis Şefi, 1991-1996 yıllarında Kaltun Madencilik San. Nak. Ve Akaryakıt Tic. A.Ş. -Tesis Şefi/Müdürü, 1996-1998 yıllarında Gürbüz Madencilik A.Ş.- İşletme Müdürü olarak çalıştım.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Şu anda, Kaltun Madencilik San. Nak. Ve Akaryakıt Tic. A.Ş. bünyesinde İş Geliştirme pozisyonunda görev almaktayım.

Anı: Sınıf Arkadaşımdan Yetkili Mühendise 1985 yılının Ağustos ayında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Mezuniyetimin hemen ardından, memleketim Aydın Çine’de özel bir şirkette işe başladım. O dönemde sınıf arkadaşlarımdan bazıları, staj eksiklikleri nedeniyle henüz mezun olamamış ve staj yeri arayışına girmişlerdi. Ben de öneri olarak, çalıştığım şirkette staj yapabileceklerini söyledim. Teklifi kabul ettiler.

Asıl komik taraf ise bundan sonra başladı: Şirkette tek Maden Mühendisi bendim. Yani arkadaşlarımdan staj defterlerini imzalayacak yetkili mühendis bizzat bir ay önce aynı sıralarda omuz omuza ders çalıştıkları arkadaşları bendim! Defterleri bana uzatıyorlar, ben de ciddi bir mühendis edasıyla imza atıyordum. Onlar gülüyor, ben gülüyordum; sonuçta hepimiz biliyorduk ki daha bir ay önce aynı sınıfta birlikte dirsek çürüttüğümüz sınıf arkadaşlarıydık.

Kısacası, bir ayda “sınıf arkadaşından” “yetkili mühendise” geçişim hepimiz için hoş bir sürpriz olmuştu. O günlerden kalan bu küçük olay hâlâ aramızda tatlı bir anı ve espri konusu olarak hatırlanır.

İletişim:

Cep : 0 533 656 76 45

e-posta: ergunatakoy@kaltun.com.tr

Hayati Kaya (4232)

Doğum Yeri ve Tarihi : Ankara 1963

Medeni hali/Cinsiyeti : Evli / Erkek Çocuk Sayısı : 2 (İki)

Eğitimi ve Görevi : Üniversite Mühendis

Yıllar Bitirdiği Okul Adı: 1978-1981 Başkent Lisesi. 1981-1985 İ.T.Ü. Maden Mühendisliği

İş Tecrübesi (Varsa Özel Sektör Dahil)

Yıllar Çalıştığı Kurum ve Kuruluş/Şirket

1986-1994 Türkiye Demir çelik İşl. Gn. Müd. Divriği Madenleri Müessesesi 1994-2003 Türkiye Demir çelik İşl. Gn.Müd. Ankara. 2003-2004 T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Ölç. ve Standartlar Gn. Müd. Müh. 2004-2005 T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Ölç.ve Standartlar Gn. Müd. Şube Müdürü V. 2005-2006 T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Ölç.ve Standartlar Gn. Müd. Daire Başkanı V. 2006-2009 Azerbaycan’da DETAL Holding Baş Uzman Maden İşletmesi. 2009-2011 T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Ölç.ve Standartlar Gn. Müd. Müh. 2011-2012 Şanlıurfa Sanayi ve Ticaret İl Müdürü (01.02.2011 tarihinde göreve başlama) 2012-2018 T.C Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Bakanlık Müşaviri. 2018-2025 T.C Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Sanayi Bölgeleeri Gn. Müd. Müh. 2025-T.C Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Bakanlık Müşaviri

Bu İş yerinde kaç yıldır çalışmaktasınız 22 yıl

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Varsa Hobileriniz: Seyahat etmek, otomobil kullanmak, spor yapmak

Katıldığınız Kurs ve Eğitimler: Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfının Mesleki Bir çok eğitime katıldım (Madencilikte Patlatma, Maden İşletme Yönetimi, Maliyet Muhasebesi vb.)

-TUBİTAK UME'de Genel Metroloji, Kütle, Akışkanlar Mekaniği, Otomatik Olmayan Tartım Cihazları, Hacim, Sayaçlar konusunda 15 günlük eğitime katıldım.

Yabancı Dili ve Derecesi (İyi,Orta/az) İngilizce orta

Bilgisayar Bilgisi: Microsoft Office yazılımları (MS Word, MS Excel, MS PowerPoint, Netcad) kullanma bilgi ve becerisi.

Askerlik Durumu

Kısa dönem olarak yapıldı.

Anı: Daşkesen Demir Madeni'nde Gözlemlediğim Bir Çalışma Kültürü

2006 yılının Ağustos ayında Azerbaycan'ın Daşkesen bölgesinde bulunan Demir Madeni'nde göreve başladım. İşe başladığım ilk günlerde, işletmeyi tanımak amacıyla tesisleri dolaşırken cevher zenginleştirme bölümünde çalışan bir grup işçiyle karşılaştık. Burada tanık olduğum manzara, meslek hayatım boyunca gördüğüm en dikkat çekici uygulamalardan biri oldu.

Türkiye'de, özellikle benim görev yaptığım kurumlarda, kadın işçilerin genellikle ofislerde istihdam edilmesine alışkındım. Fakat Daşkesen'de kazma kürekle ağır işlerde çalışan 6-7 işçinin arasında 2-3 kadın işçi de bulunuyordu. Bu durum, iş kültürü açısından dikkatimi çekti ve merak uyandırdı.

Yanımızda işletmeyi tanıtan Azerbaycanlı jeofizik mühendisi Rasim Süleymanlı Bey'e konuyu sorduğumda, önce şaşkınlık yaşadı, ardından şu açıklamayı yaptı:

"Azerbaycan'da kadınlar hangi kadroda işe alınmışlarsa, o görevde çalıştırılırlar. İş verimliliğinin artırılması için kadınlar erkeklerle aynı şartlarda görev yapar. Ayrıca bölgede alkol tüketiminin yaygın olması, erkek işçilerin randımanını zaman zaman düşürmektedir. Kadın işçilerin varlığı ise disiplinin korunmasına ve üretim verimliliğinin yükselmesine katkı sağlamaktadır."

Bu açıklama, farklı bir çalışma anlayışını ortaya koyuyordu. Kadınların yalnızca idari pozisyonlarda değil, doğrudan üretim sahasında da görev alması, iş gücü verimliliği açısından bilinçli bir tercih olarak öne çıkıyordu. Aynı zamanda, toplumsal alışkanlıkların ve kültürel farklılıkların iş yaşamına nasıl yansıdığını gösteren dikkat çekici bir örnekti.

Sonuç olarak, Daşkesen Demir Madeni'nde edindiğim bu gözlem, iş dünyasında verimlilik, disiplin ve toplumsal faktörler arasındaki ilişkiye dair önemli bir deneyim olarak hafızamda yer etmiştir.

Ahmet Haşim Demirler (4235)

1963 yılında Van' da doğdum, ilk ve orta okul eğitimini Van'da, Liseyi İstanbul'da yatılı okulda tamamladım.

Üniversiteye Zonguldak DMMA da başlayıp, Hacettepe Üniv devam edip, Karaelmas Üniv ile (şimdiki adı Bülent Ecevit) bitirdim.

Çalışma hayatıma gelince,

1986-1991 yılları arası TTK Karadon Müessesesinde;

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Kilimli, Gelik İşletme Müdürlüklerinde Vardiya ve Ocak .Müessesede Etüd ve Büyük Hazırlık Mühendisliği.

1991-2000 yılları arası TTK Kozlu Müessesesinde;

Büyük Hazırlık, Ocak, Kuyu Bakım, Etüd Baş Mühendisliği.

2000-2015 yılları arası TTK Genel Müdürlüğünde;

EPPT Dairesinde Proje Baş. Müh.

APK Dairesinde Ar-Ge Baş Müh. görevlerini yürüttüm.

2015 yılında devletten emekli oldum.

2015- 2023 yılları arasında Soma da Özel Sektörde İmbat Madencilik AŞ de Genel Müd Yrd. olarak görev yaptım.

A sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı

Patlayıcı Uzmanlığı,

Ar-Ge Uzmanlığım vardır.

2024 yılında aktif iş yaşamımı sonlandırmış bulunuyorum.

Anı: Meslek hayatım boyunca Türkiye ve madencilik tarihine gecen çok önemli olayları yaşadım.

Bunlar;

Kozlu 1992 faciası

Büyük Zonguldak Yürüyüşü

Gölcük depremi

Düzce depremi

Van depremi

Hatay Adıyaman K.Maraş depremi

Bu olaylarda çok büyük acılar yaşadım.

Bir ömür , 40 yıl

“ Uğur ola”

“Geçmiş olsun”

cümleleri arasında geçti.

Tüm maden şehitlerimizi saygıyla anıyor, çalışan tüm madencilere sağlıklı kazasız çalışmalar diliyorum.

İletişim:

Cep : 0 542 421 33 81

e-posta: hasimdemirler@hotmail.com

Hacı Bayram Kaya (4237)

1961 Malatya doğumluyum. İlk-orta öğrenimimi burada tamamladım. Üniversiteyi Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliği bölümüne girerek 1985 yılında tamamladım. 1986-91 arası TKİ Çayırhan Yeraltı İşletmesinde çalıştım akabinde 1991-2022 arası TKİ Genel Müdürlüğünde çalıştım ve 2022 yılında emekli oldum.

Metin Onan (4248)

1964 yılında Zonguldak'ta doğdum. İlkokula Üzülmaz İlkokulu'nda başladım, eğitime Rat Cumhuriyet İlkokulu'nda devam ederek mezun oldum. Üzülmaz Ortaokulu'nun ardından, Mehmet Çelikel Lisesi'nden 1981

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

yılında mezun oldum. 1985 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum.

Mezuniyetimin ardından, Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü'nden (MTA) burs aldığım için zorunlu hizmet kapsamında kurumda göreve başladım. 1992 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi'nde Yüksek Lisans eğitimimi tamamladım.

MTA Batı Karadeniz Bölge Müdürlüğü bünyesinde, ülkemizin hemen her bölgesinde yer alan sondaj kamplarında çalıştım. 2013 yılında kamudan emekli oldum. Emeklilik sonrasında çeşitli özel firmalarda görev aldım. Şu anda emeklilik hayatımı sürdürüyorum.

Briç, en önemli hobilerim arasındadır.

Anı 1- Baykan, Siirt (2002)

2002 yılında Siirt'in Baykan ilçesine bağlı bir köyde su sondajı yapıyordum. Seçim öncesiydi ve köyün acil su ihtiyacı vardı. Ancak sondaj henüz tamamlanmamıştı. Seçimlerde mevcut iktidarın kaybetmesinin ardından, kampın derhal kapatılması emri verildi. Bu emre rağmen, köy halkının ihtiyacını düşünerek sondajı tamamladım. Ardından kampı kapattım. Bugün bile, o kararımdan dolayı içim rahattır.

Anı 2 - Siverek, Şanlıurfa (1991)

1991 yılında Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinde su sondajı yapıyordum. Büyük bir köyde ve insanlar içme suyunu hayvanların kullandığı toplama sularından sağlıyordu. O dönemde çektiğim fotoğraflar hâlâ arşivimdedir. Sondaj sonucunda oldukça yüksek debili, kaliteli bir su kaynağına ulaştık. O köydeki insanların yüzlerindeki sevinç, gözyaşlarını ve coşku larını unutamıyorum. Üç gün üç gece bayram havası yaşandı.

Anı 3 - Seyitgazi, Eskişehir (2023)

2023 yılında, özel bir maden firmasına bağlı olarak Eskişehir'in Seyitgazi ilçesinde bentonit sondajları gerçekleştirdik. Daha önce "maden yok" denilerek terk edilmek üzere olan bir sahada, verdiğim sondaj lokasyonunda kaliteli bentonite rastladık. Yüksek rezerv potansiyeliyle dikkat çeken bu sahayı, ülkemiz madenciliğine kazandırmış olmaktan büyük mutluluk ve gurur duyuyorum.

Havva Haldenbilen (4250)

1964 Yılında İstanbul ' da doğdu. İlkokul sonrası orta okul ve liseyi Zonguldak 'da bitirdi.

Zonguldak Devlet Mimarlık Ve Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliği bölümünü 1981 yılında kazandı. Daha sonra Hacettepe Üniversitesine bağlanan Mühendislik Fakültesini 1985 yılında bitirdi.

Daha sonra Denizli' de özel sektörde iş hayatına başladı. Proje ve fenni nezaret alanında çalıştı. Farklı sektörlerde çalışma hayatını sürdürdü ve 2008 yılında emekli oldu.

Bir çocuk annesi olup halen Denizli ' de yaşamını sürdürmektedir.

İletişim:

Cep : 0 555 635 71 29

e-posta: nhaldenbilen@hotmail.com

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Tamer Haldenbilen (4251)

1962 Yılında Muğla' da doğdu. İlkokul .orta okul ve liseyi Türkiye'nin değişik şehirlerinde okudu.

Zonguldak Devlet Mimarlık Ve Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliği bölümünü 1981 yılında kazandı. Daha sonra Hacettepe Üniversitesine bağlanan Mühendislik Fakültesini 1985 yılında bitirdi.

Daha sonra Denizli' de özel sektörde iş hayatına başladı. Proje alanında çalıştı. Daha sonra Türkiye Şişe Cam Fabrikaları bünyesinde Cam sektöründe yaklaşık 30 yıl çalıştı ve emekli oldu . Emeklilik sonrasında Tekstil sektöründe Yönetim Sistemleri ve ,Sürdürülebilirlik alanında çalışma hayatına devam etmektedir.

Bir çocuk babası olup halen Denizli ' de yaşamını sürdürmektedir.

İletişim:

Cep : 0 555 635 71 29

e-posta: nhaldenbilen@hotmail.com

Halil Doğan (4256)

Merhaba Onur Bey,

Tebrikleriniz için teşekkür ederim.

1960 yılı Kars - Sarıkamış doğumluyum.

1977 yılında Ankara Yıldırım Bayazıt Lisesinden (Namı değer Çiçin Koleji) mezun olduktan sonra 1 yıl Gazetecilik ve Halkla ilişkiler Y.Okulunda okudum. Tekrar sınava girerek, 1978 yılında başladığım ODTÜ Maden Mühendisliği eğitimimi bildiğiniz üzere 1985 yılında mezun olarak tamamladım. 1988 yılında ODTÜ Maden Müh. Cevher hazırlama A.B.dalında yüksek lisansımı tamamladım.

1982 yılına kadar devlet memurluğu yaparak eğitimime devam ettim. 1984 yılında, son sınıfta öğrenci iken evlenmem neden ile birçok arkadaşım düğünümüze katılmıştır.

Bölümde HALO Dayı lakabını bana uygun gören arkadaşlarımı ve hocalarımı hiç unutmayacağım.

Anlatacak o kadar çok anı var ki. Hangisini anlatsam bilemiyorum.

Gece santral memurluğu yaptığım için boş saatlerde kütüphaneyi yatakhane gibi kullandığımı mı, evli ve işsiz bir öğrenci olarak tuvaletteki ampulleri çaldığımdan dolayı Nadir Avşaroğlu'nun karanlıkta pantolonuna işediğini mi, arabanın benzin parasını doğrultmak için ODTÜ- Kızılay arası korsan dolmuşçuluk yaptığımı mı, daha neler neler.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Salih Aymak (4260)

1962 yılında Tokat İli Niksar İlçesi Başçiftlik köyünde doğmuşum. İlk ve Orta okulu Başçiftlik'te Liseyi ise Yatılı olarak Erzurum Atatürk Yapı Meslek ve İnşaat Teknik Lisesinde okudum. Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesinde Madencilik, Anadolu Üniversitesinde İktisat eğitimi aldım.

Madencilikte ilk iş yerim Konya-Ermenek oldu, sora Zonguldak Türkiye Taşkömürü Kurumu. Askerlikten sonra Demir Eksport A.Ş yirmi beş yıl çalıştım ve emekli oldum. Emeklilik sonrası iki buçuk yıl Adana Tufanbeyli de EnerjiSa Tufanbeyli Termik Santralinin kömür sahasının üretime hazırlanması projesinde görev aldım. 2015 yılından itibaren Aksa Enenerji de çalışmaya devam ediyorum.

Anı: Henüz meslek hayatımın başındayım. Başında dediğime bakmayın onuncu yıl. İlçe merkezine otuz km mesafede yeraltı bakır-çinko işletmesinde yöneticiyim. Yeraltı işletmesi ve cevher zenginleştirme tesisimiz var. İşe genç bir arkadaş almışız ve işinden gayet memnunuz. Bir gün geldi şefim müsaade edersiniz işten ayrılmak istiyorum dedi. İyi bir şirkette çalışıyorsun, biz senden memnunuz niçin gitmek istiyorsun dedim.

Şefin dedi sen kaç yıldır çalışıyorsun ?

Dedim ki on yıl.

Ben on yıl sonra senin yerinde olmak istiyorum dedi.

Diyecek hiçbir şey bulamadım, yolun açık olsun dedim.

O genç arkadaşım ne iş yapar hangi durumdadır bilmiyorum, ama ben mesleğimin kırkıncı yılında hala yerin altına üstüne getirmekle meşgulüm.

Gürol Başaran (4269)

24.8.1961 tarihinde Ankara'da doğdum.

1985 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum.

1985-1988 yılları arasında Cevher Hazırlama ana bilim dalında yüksek lisans eğitimi sürdürdüm.

1988 yılında mezun oldum.

Mezuniyetimi müteakip sırasıyla Sivas-Koyulhisar Kurşun Çinko maden işletmesinde Mühendis, Ankara da yerleşik özel bir firmada satış mühendisi, Ankaray hafif metro işlemleri yapımında proje mühendisi ve işyeri emniyet mühendisi olarak görev yaptım.

1993 yılında Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı Teşvik ve Uygulama Genel Müdürlüğünde göreve başladım.1998 yılında aynı genel müdürlükte Şube Müdürü,2000 yılında ise Daire Başkanı olarak atandım.

2011 yılında Hazine Müsteşarlığı Yurt Dışı görevine atanarak 2011-2014 yılları arasında Frankfurt Başkonsolosluğu bünyesinde yer alan Frankfurt Ekonomi Ataşeliğinde Ekonomi Ataşesi olarak görev yaptım.

Aynı süre dahilinde Eğitim Ataşeliğine de iki yıl süre ile vekalet ettim.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

2014 yılında Kendi kurumum olan Hazine ve Maliye Bakanlığına görevimin sona ermesi nedeniyle döndüm. Bakanlık Finansal İşler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünde 2021 yılına kadar görev aldım.

2022 yılı başlarında emekli oldum.

Mesleğimle ilgili olarak paylaşabileceğim bir anı olarak ikinci sınıfta bölüm derslerimizden olan Maden İşletme Metotları dersini de alırken hocalarımızın bizi Yeraltı Çayırhan Kömür İşletmesine teknik gezi amaçlı olarak götürdüğünde ilk defa yeraltına inmemle ilgili olarak yaşadığım şaşkınlık diyebilirim.

Sefa Yahşi (4271)

Maden Mühendisi Sefa YAHŞI, 1964 yılında Hatay/Dörtyol'da doğdu. 1985 yılında İTÜ Maden Müh. Bölümünden mezun oldu. Ocak-Ekim 1986 tarihlerinde Etibank Ergani Bakır İşletmesinde Maden Müh. olarak çalıştı. 1987-1990 yıllarında Etibank bursiyeri olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde işletme/pazarlama dalında master (MBA) eğitimi aldı.

1990-1997 yıllarında Etibank'ta Mühendis ve Teknik Uzman olarak, 1997-2004 yıllarında ise Türkiye Kalkınma Bankası'nda Birim Yöneticisi, Uzman ve Müdür olarak görev yaptı.

1999 yılından bu yana TSE'de Maden Teknik Komitesi ve İnşaat Teknik Komitesi'nde komite üyesi ve komite başkan yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Dışişleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı'na bağlı Türkiye Ulusal Ajansı'nda Genel Koordinatör (Başkan Yardımcısı) olarak görevine halen devam etmektedir.

Zeki Serdar Yaprak (4275)

1964 K.Maraş doğumluyum. İlk, orta ve lise tahsilimi aynı ilde tamamladım. 1981 yılında HÜ.Zong Müh.Fak. Maden Mühendisliği bölümünü kazandım ve 1985 yılında mezun oldum. 1986 yılı Mayıs ayında T.T.K. Asma İşl. Müdürlüğünde vardiya mühendisi olarak görev'e başladım. 1994 yılında geçici görevle Maden İşl Genel Müdürlüğünde Maden Mühendisi, BİM'de mühendis ,birim Sorumlusu, koordinatörlük ve Gn. müdür Danışmalığı görevlerinde bulundum. İlk Daimi Nezaretçilik koordinatörlüğü görevini ben yürüttüm. 2018 yılında M.T.A Genel Müdürlüğünde çalışmaya başladım. TÜVEK proje başkanlığı, birim yöneticiliği görevini tamamladıktan sonra 2023 yılında Sondaj biriminde Maden Mühendisi olarak görevlendirildim. Halen aynı birimde çalışmakta olup evli ve iki çocuk babasıyım.

T.T.K. Asma İşletme Müdürlüğünde vardiya mühendisi olarak 1990 yılında gece 24-08 vardiyasında çalışıyordum. Vardiya Nezaretçisi (adını hatırlamıyorum) ile birlikte ana galeride yürüyorduk. Nezaretçi arkadaş rayların arasında ben de kenarda yürüyorduk ve konuşuyorduk. Ben beş tonluk kömür vagonlarının (katarın) geri geri geldiğini gördüm ve nezaretçiyi kaç kaç diye uyardım ancak nezaretçi arkadaş saat kaç olduğunu anlamış ve eğilmiş saatine bakıyor ve vagonların geldiği-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ni görmüyordu (vagonlar geri manevra yaptı-ğından sessizce geliyorlardı). Ben şaşkınlıkla nezaretçiye bakarken vagonların bize doğru çok yaklaştığını gördüm ve nezaretçi arkadaş kolundan çekerek kenara ittim. Nezaretçi arkadaş hala olayın farkında değildi eğer ben çekmesen vagonların altında ezilecekti.

Hüseyin Ankara (4311)

23/05/1963 yılında resmi kayıtlara göre BİLECİK'te, esasen ESKİŞEHİR'de Dünya'ya gelmiştir. İlk ve orta öğretimini sırasıyla 1974 yılında Adalet İlkokulunu (kıymetli öğretmenim Nesrin ARAS), Eskişehir Cumhuriyet ortaokulu ve lisesini (1980) bitirdi.

Bir yıl gecikmeli olarak 1981 yılında Ege Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünü kazandı, fakat 1982 yılında yeni kurulan Dokuz Eylül Üniversitesi Makina Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünü 1985 yılında bitirdi. İş hayatına 1985 yılında özel sektörde başlayacağı zaman, özel sektörde de torpil olduğunu öğrendim, kendimi 1986 yılında Anadolu Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak buldum ve akademik hayatımın ikinci aşaması başladı. Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Maden Mühendisliği Ana Bilim Dalında 1989 yılında yüksek lisansı ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Maden Mühendisliği Ana Bilim Dalında 1997 yılında Doktor ünvanı aldım.

Akademik hayatı: Araştırma görevlisi ola-

rak 1986-1993 ve 1993-1997 yılları arasında sırasıyla Anadolu Üniversitesinde ve 1993 yılında Anadolu Üniversitesinden bölünen Osmangazi Üniversitesinde (sonra, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi), 1997-2011 yılları arasında Yrd. Doç. Dr., 2011-2018 Doçent ve 2018-sonrası Profesör kadrosuna atanmıştır. Hali hazırda 30 ulusal ve uluslararası makale, 54 adet ulusal ve uluslararası bildiri, 1 KOS-KEB, 1 TÜBİTAK ve 3 BAP projesi mevcuttur.

Hüseyin ANKARA evli ve iki kız çocuk babasıdır.

40'nci yılda aklıma gelen, meslekte 40 yılını dolduramamış ve hakkın rahmetine kavuşmuş hocalarım ve arkadaşlarımla anısına, kısa anekdotlar:

Prof. Dr. Yavuz AYTEKİN hocamızdan dönem projesi almak istiyordum, ancak Cevher Hazırlama geçme notum 77 olmasından dolayı alamadım.

Yük. Müh. Orhan SEMERKANT hocam gözetmen olarak girdiği bir dersin dönem sonu sınavında, soruları tam çözen var mı? Sorusunu sordu. Ben elimi kaldırdım, sonrasında sınav cevap kağıdım alındı ve bir daha bana geri dönmedi. Neyse yüzüm kara çıkmadı dersi 90 ile geçtim.

Mustafa GÖZEN: Sınıfımızın medarıiftiharıdır. Yanlış hatırlamıyorsam 87 not ortalaması ile mezun oldu!

Uygur URCUM ve Nevzat ŞENOL: Dünya'da ayrılmaz ikililer vardır. İşte bunlardan biri de Uygur ve Nevzat ikilisidir. Ölümeleri bile birbirine çok benzer olmuş.

Erol KÜÇÜK: Üstün hayalleri olan bir kişiydi. Seramik sektörünü bırakıp okumak için sınıfımıza gelmiştir. Seramik hammaddeleri konusunda oldukça bilgiliydi ve beni de yönlendirdi diyebilirim. Tesadüfler sonrası, 1983-1985 yılları arası Yatağan ve Milas/Muğla bölgesinde Albit (Na-Feldspat) aramaya başladım. Sahada gezdiğim zamanlarda, masraflarımın tümünü yeni kurulmuş holdinge ait

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

madencilik şirketi karşıladı. Eski Hisarardı Köyü bölgesindeki Albit sahasını şirkette yetkili kişiye gösterdim ve aldığı numunelerde alkali miktarı % 7,5 çıktı. İşe yaramayan bir albit sahası olduğunu söyledi. Daha sonra o saha Türkiye'nin sayılı albit ocaklarından biri oldu. Sonuç olarak gençleri yönlendirecek veya akıl verecek madenci abilerimizin geniş görüş sahibi olmasının ne kadar önemli olduğunu yıllar sonra anladım.

Ümit Avni Arslan (4316)

1962 yılında Tokat'ın Artova ilçesinde doğdum. 1985 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Mezuniyetimin ardından özel sektörde çalışmaya başladım. Aynı dönemde Cevher Hazırlama Anabilim Dalı'nda yüksek lisans (master) yaptım.

Çeşitli firmalarda farklı görevlerde bulundum. Kurucu ortağı olduğum ÜS Madencilik A.Ş., Mermadin A.Ş. ve Yaşam Mermer Ltd. Şti. bünyesinde danışmanlık ve mermer üretimi faaliyetlerinde bulunduk.

Anı: İzmir'de, Valilik kontrolünde taş ocaklarının rehabilitasyon çalışmalarının yapıldığı ve saniyeli-gecikmeli elektrikli kapsüllerin yeni yeni kullanılmaya başlandığı yıllardı.

Çimentaş ile çalıştığım firmanın sahasında düzenleme yapılacaktı. Patlatma işini biz üstlenmiş, çıkan malzemenin taşınmasını ise Çimentaş'ın taşeron firması yapacaktı. Patlatma sahasına biz yukarıdan, taşeron firma ise aşağıdan ulaşabiliyordu.

Patlatma gerçekleştirildi. Yukarıdan baktığımızda sonuç mükemmeldi: son kademe düzgün kesilmiş, tane iriliği de son derece uygundu. Taşeron firmaya haber verdik; ancak onlar kademe yüzeyinin hiç bozulmadığını söylüyorlardı. Biz "patlatma başarılı" diyoruz, onlar "patlatma yapılmamış" diyor.

Sonunda buluşup sahayı birlikte inceledik. Gerçekten de onların baktığı yönde kademe aynasında hiçbir bozulma yoktu. Olay sonradan anlaşıldı: bizim ateşçi, ilk sıraya en geç patlayacak kapsülleri yerleştirmiş. Bu nedenle malzeme ortada birikmiş, bizim taraftaki fazla delikler de patlayınca çıkan malzeme ön kademelerin üzerine serpilmişti.

Konu açıklığa kavuşunca tartışmalar sona erdi, dostluklar ise devam etti.

İletişim:

Cep : 0 533 276 65 05

e-posta: arslanua@hotmail.com

İbrahim Durgut (4324)

Mübadil bir ailenin oğlu olarak 1962 Eskişehir doğumluyum. İlk, Orta ve Lise (Endüstri Meslek Lisesi, Tesviye Bölümü) eğitimimi tamamladıktan sonra 1980/81 Öğrenim yılında EDMMA MADEN MÜHENDİSLİĞİ bölümüne girdim. YÖK ile birlikte okulumuz Anadolu Üniversitesi adını aldı ve daha sonra Ağustos 1993 yılında KHK ile Eskişehir Osmaniye Üniversitesi adını aldık. Üç Üniversite Mezunu kabul edilen dönem öğrencilerindenim.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

1986 Yılında GLİ Seyitömer Kömür İşletmeleri Dekopaj şantiyesinde Mesleğimi uygulamaya başladım. 1987-1988 yıllarında Eskişehir de Metalurji firmasında satış mühendisliği yaptıktan sonra, mesleğimi yapmak üzere BERİL Madencilik Mühendislik A.Ş. adı altında kendi şirketimi kurdum. İki yıl Kömür ve mermer üzerine çalıştım. Fakat, o günün ekonomik koşulları nedeni ile sektörümüze Teknik Hizmet ve Sarf Malzeme Satışı yapmak üzere BERİL ENDÜSTRİYEL ÜRÜNLER MÜHENDİSLİK olarak adımızı değiştirerek ticaret alanında çalışmaya başladım. Eskişehir, Kütahya, Bilecik ve Afyon Bölgesi başta olmak üzere Maden ve Endüstriyel Sanayi sektörüne bir kişi ile başladığım işimizde güncel olarak 20-25 kişi ile hizmet vermekteyiz.

Mezuniyetimden başlayarak başta Üniversite Bölümümüz olmak üzere, Maden Mühendisliği Odamız ve sektörümüz ile ilişkilerimi sürdürerek, tüm etkinliklere, sosyal projelere, vs. katılarak meslek ortamında yer almayı sürdürmekteyim.

Evlüyüm. Beril (Endüstri Mühendisi, 34 yaş), Yeşim (Diş hekimi, 31 yaş) ve İbrahim Ata (11 yaş) üç çocuk sahibiyim.Saygılarımla,

Salih Akboğa (4333)

15.11.1961 Antalya doğumluyum. İlk, orta ve lise eğitimimi Antalya da tamamladıktan sonra 1979 yılında Hacettepe Maden Mühendisliği bölümünü kazanarak 1985 yılında mezun oldum.1985-1986 yıllarında Mataş Madencilik Ltd. Şti Ankara D.S.i Kınık

içme suyu tüneline de 1986-1987 yıllarında Dağcan İnşaat Taahhüt Tic. Ltd. Şti ile Diyarbakır Dicle Kral Kızı barajı ve Şanlıurfa sulama tünelleri inşaatında çalıştım. 1987 -1988 yıllarında askerlik görevimi Afyon da yedek subay olarak tamamladıktan sonra Mataş Madencilik Ltd. Şti. ile KBİ Sürmene Kutlular Bakır işletmesinde ocak tüvenan bakır cevheri üretiminde akabinde 1990-1992 yıllarında Eti Maden İşletmeleri Şark Kromları müessesinde Sori bölgesinde Yeraltı Dinamit deposu inşası ve Yunusdere Maden ocağında galeri ve başyukarılar sürerek bölgedeki diğer yeraltı ocakları ile bağlanması sağlanarak ocaklarda yapılan üretimlerin konsantratöre sevkiyatı yeraltından Yunusdere maden ocağından yapılması sağlandı.1992-1994 Yılları arasında Dağcan inşaat Taahhüt A.Ş firması ile Antalya -Isparta Karayolu Kargı Tüneli inşası ve Antalya Manavgat Beşkonak 2 Barajı Gövde inşası jeoteknik tünelleri açımında görev aldım. 1994'den beri Ado Madencilik Elektrik Üretim San. Tic. A.Ş de çeşitli görevlerde bulundum ve halen çalışmaya devam etmekteyim. Evli 2 çocuk babasıyım Kızım makine mühendisi oğlum ise 11.sınıfta okumaktadır.

5 Ocak 1987 günü Dicle Kral kızı barajı derivasyon tüneline -10 derecede kaplama betonu atmıştık. Akşam betonun donup zarar görmemesi için eski iş makinası lastiklerini tünel içinde yakılması için Cat 950 loader ile lastikler tünel içine beton atılan bölüme taşınyordu. Gece yarısı telsizle loader in Dicle nehrine yuvarlandığı haberi geldi. İnşaat mühendisi Erhan Kömürlüoğlu bey ile hemen tünel ağzına gittik. Hava kar yağışına dönmüştü. Tüneller ile Şantiye merkezi arası 2km idi. Olay yerinde karşı sahilde ki tünel de bulunan diğer Cat 950 loader i telsizle anons ederek çağırdık fakat o loader de Dicle nehrin den geçerken yumuşak zeminde batarak yan yattı ve çamura saplandı. Akabinde Makine parkında bulunan Cat 988 loader i telsizle çağırdık olay yerine gelen Cat 988 loader ile iki Cat 950 loaderi düzelterek halat ile çekmeye başladık 2 kez halat klemens sıyrıldı ve loader

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ler tekrar nehre yuvarlandı bu arada Cat 988 loader de manevra yaparken çamura saplandı ve kıpırdayamaz hale geldi saatler ilerliyordu hava da soğuyordu. Telsiz ile Cat 973 paletli loaderi çağırdık fakat ufak makine olduğundan işe yaramadı son olarak gövde inşaatında çalışan Cat D11R dozer i getirerek tüm çamura saplanan iş makinalarını sabah 05 de kurtardık ama bu arada Makine Parkı bekçisi parktan ayrılan iş makinalarının geri gelmesi nedeniyle telsizle Baraj içerisinde bulunan komando bölüğünü arayarak teröristlerin iş makinalarını çaldığını ihbar etmesiyle bir anda etrafımız askerlerle sarıldı hepimiz yere yatarak askerler tarafından kimlik kontrolünden sonra bölük komutanı yüzbaşı ya durumu anlattık bu arada gün de ağarmaya başlamıştı. Ödül olarak operasyon da çalışan tüm operatör ve işçileri yüzbaşı da dahil Ergani ye giderek öğle yemeği yedik. Yıllar sonra bu anımı bir akşam yemeğinde İspanya Malaga da Caterpillar tesislerinde anlatmışım ve fabrika müdürü bana üretim hattımızı bir gecede bize özetledin diye teşekkür etmişti.

Camiamıza sağlık esenlik ve kazasız günler dilerim.

Selami Özdemir (4339)

1964 yılında Ankara'da doğdum.

Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1985 yılında mezun olduktan sonra , aynı bölümde 1988 yılında Yüksek Lisansımı tamamladım.

Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde 1985-1989 yılları arasında, Araştırma Görevlisi olarak çalıştıktan sonra , ticarete atıldım. Halen Ankara 'da , Akaryakıt İstasyonu İşletmeciliği ve İnşaat işiyle uğraşmaktayım.

Evliyim ve 2 çocuk babasıyım.

Ümit Devran (4343)

KİŞİSEL BİLGİLER

Doğum Tarihi 17.04.1964

Doğum Yeri Kırıkkale

EĞİTİM YAŞAMI

1978 – 1981 İzmir Buca Lisesi

1981 – 1985 9 Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü

1985 – 1987 9 Eylül Üniversitesi Maden Müh. Maden İşletmeciliği

Anabilim Dalı Yüksek Lisans

MESLEK YAŞAMI

1987-1997 ETİBANK Genel Müdürlüğü

Görev : Ocak Mühendisi ve Teknik Şef

Konu : Madencilik faaliyetleri/Üretim planlama/Satın alma

İhracat ve gümrük işlemleri

1997 – 2001 AK TİCARET A.Ş.

Görev : Tesisler Müdürü

Planlama ve İşletme faaliyetleri

Konu : Ege Bölgesi'nin en yüksek kapasiteli kum ve mıcır tesisinin planlaması

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Satış ve pazarlama

Açık işletme madencilik faaliyetinin planlanması ve işletmeye alınması

Hazır beton tesisinin planlama kuruluş ve işletmeciliği

2001 – 2004 Mir Madencilik Ltd. Şti.

Görev : Genel Koordinatör

Yapım ve İşletme Faaliyeti

Konu : Madencilik Faaliyetleri

Turgutlu Çaldağ Nikel Madeni

(Türkiye'nin ilk nikel madeni)

Planlama, maliyet, yatırım planlamaları / Tüm yasal izinlerin alınması

Açık işletme madencilik faaliyetinin planlaması ve üretime geçilmesi

Kırma – Eleme tesisinin planlaması, montaj işletmeciliği

Bayındır –Sarıyurt Kurşun Madeni

Planlama ve yasal izinlerinin alınarak faaliyete geçirilmesi

2004 – 2007 Parsa Gıda A.ş.

Görev : Genel Müdür

Konu : 3,000 dönüm arazide ilk defa sulu tarıma geçilen ve

8.500 m2 kapalı alanda faaliyet gösteren firmanın;

Arazi Alımları / Tarımsal Yatırım ve Planlama / Satın alma ve ihracat İnşaat Yatırımları

2007 – 2013 Surtaş İşli Nş. San. Ve Nak. Ltd. Şti

Görev : Söke İşletme Müdürü

Madencilik İşletme Faaliyeti / Gayrimenkul ve İş Geliştirme

Konu : Aydın-Söke Batıçim Çimento Fabrikası'nın tüm madencilik faaliyetleri ve işletmesi

Mıncır Tesisi İşletmeciliği / Beton Santrali / İşletmeciliği / Çimento fabrikasının

hammadde üretim ve nakliye işleri. 95.000 m2 alanda 35.000 m2 kapalı kirala-

nabilir alanı olan NOVADA OUTLET AVM' nin Arazi alımı, imar tadilatları, tüm yasal izinlerinin alınarak açılması ile Şirketin tüm gayrimenkul ve iş geliştirme faaliyetleri.

2013 - 2015 SOCAR TURKEY ENERJİ A.Ş

Görev : Kamu İlişkileri Yöneticisi

2015 - 2016 ALİAĞA BELEDİYESİ

Görev : Başkanlık Proje Danışmanlığı

2021 - YGL NAKLİYAT SAN. VE TİC. A.Ş

Görev : Koordinatör

Soma Çimento ham madde ocakları işletmesi ve fabrika içi faaliyet organizasyonu.

SİVİL TOPLUM ÇALIŞMALARI

KURS VE SEMİNERLER

ALİAĞA SANAYİCİ VE İŞ İNSANLARI DERNEĞİ (ASİD) Kurucu Başkanı. Aliğa'nın sivil toplum örgütleri, sendikalar ve meslek kuruluşları ile muhtarları da içine alan bir sinerji yaratmak üzere yola çıktı. İlçenin ekonomik ve sosyolojik sorunlarının tespiti ve çözüm önerilerine yönelik proje ve raporlar hazırladı. Aliğa Tarımsal Kalkınma Kooperatifi Genel Koordinatörlüğü'nü yürüttü. 'Lavanta Üretim Projesi' uygulanabilir aşamadır. Büyükşehir Belediyesi Meclisi'nce onaylandı.

2005 İSO 22000 Gıda Güvenliği Yönetim Sistemi

1991 TMMOB – İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği

2012 Gayrimenkul Danışmanlığı Sertifikası

2008 Maden Mühendisleri Odası Teknik Nezaretçi Sertifikası

SİYASET YAŞAMI

Cumhuriyet Halk Partisi aktif üyesi

2019 Yerel Seçimleri CHP Aliğa Belediye Başkan Aday Adaylığı

2024 Yerel Seçimleri için çalışmalarını sürdürüyor.

ÖZEL YAŞAMI

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Üniversite yıllarından itibaren oyuncu ve yönetici olarak futbolla ilgileniyor. Turgutlu Spor Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı yaptı. Kültür sanat etkinliklerine ve okumaya özellikle zaman ayırırken, doğa yürüyüşleri ve deniz sporları ile ilgileniyor.

İletişim:

Cep : 0 533 305 19 46

e-posta: devran.u@gmail.com

Hamdi Tunç (4345)

1962 Bulgaristan doğumluyum. 1970 yılında İzmir'e göç ettik. İlk ve ortaöğrenimi Bornova'da tamamladım. 1981 yılında Ege Üniversitesi Maden Mühendisliğine başladım. Bölümün yeni kurulan üniversiteye bağlanmasıyla Dokuz Eylül Üniversitesinden 1985 yılında mezun oldum.

Sırasıyla:

- Gediz Çoban Madencilik Kömür İşletmesi
- Niyazi Ersoyoğulları Mıdır İşletmesi
- Kent Madencilik Kozak Granit İşletmesi
- Erkoç Mıdır İşletmesinde çalıştım.

2006 yılında emekli oldum. Evliyim. 1 kız 1 erkek çocuğum var. Bornova'da oturuyorum. Halen Batıçim AŞ. Müteahhiti Surtaş Limited şirketinde çalışmaktayım.

Anı: Çoban Madencilik Kömür İşletmesinde emniyet mühendisi olarak görev yapıyordum. Şefle birlikte yaptığım ocak turunda baş aşağıda su havuzu bölgesinde yerde bir ışık gördüm. Gaz ölçerek aşağıya doğru indi-

ğimizde ışığa doğru yaklaştığımızda oksijen oranı bir anda %15 seviyesine düştü. Aşağıda havuz kenarında bir pompacı yatıyordu. Geriye çekilip havanın rahatladığı bölgede biraz nefeslenip seri bir şekilde yerde yatan işçiyi sürükleyerek yukarı aldık. Ana yola geldiğimizde kazalı yavaş yavaş kendine geldi. Van-tüpün düğmesine basmadan tulumbayı çalıştırmak üzere aşağıya inmişti.

İletişim:

Cep : 0 533 706 19 14

e-posta: tunchamdi1914@gmail.com

Tuğrul Ünlü (4373)

Prof. Dr. Tuğrul Ünlü, lisans (1985) ve yüksek lisans öğrenimini (1988) Hacettepe Üniversitesi, Zonguldak Mühendislik Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü'nde tamamlamıştır. Doktora öğrenimini 1994 yılında İngiltere, Nottingham Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Mineral Kaynakları Bölümünde "Derin Kömür Ocaklarında Topuk Tasarımı ve Duraylılığı" üzerine bitirdiği tezle tamamlayarak 32 yıl hizmet verdiği Bülent Ecevit Üniversitesi'nden 2018 yılında emekli olmuştur. Bölümde; Lisans ve yüksek lisans dersleri vermiştir. Başlıca verdiği dersler, Uygulamalı ve Kuramsal Kaya ve Zemin mekaniği, Tahkimat-Tabaka Kontrolü, Topuk Tasarımı ve Duraylılığı, Mesleki Yabancı Dil, Madencilere Malzeme Bilgisi, Madencilikte Bilgisayar Uygulamaları'dır.Yerüstü ve yeraltı madenciliği ile ilgili çok sayıda projeler, yerli ve yabancı yayınlar yapmıştır. Maden kazaları üzerine de bilirkşi hizmetleri gerçekleştirmiştir.Günü-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

müze kadar, 700'ün üzerinde uluslararası atfı mevcuttur. Ayrıca "Silindirik Kaya Örneklerinin Doğrudan Çekme Dayanımı" üzerine geliştirdiği bir düzeneğin de patentini almıştır. Çok sayıda bilimsel Kongre ve Sempozyumun başkanlığını, sekreterliğini, yürütme ve danışma kurulu üyeliklerini yapmıştır.

Anı: Bir akademisyen olarak, biriktirdiğim birçok anı içerisinde, benim için en değerli olanlar elbette akademik hayatta yaşadıklarımı içermektedir. Aslında, rahmetli Prof. Dr. Şinasi Eski kaya hocamız ile ilgili de oldukça güzel ve duygulu bir anım vardı, ancak bana ayrılan sayfayı fazla uzatmamak adına burada rahmetli Prof. Dr. Cemal Birön hocam ile ilgili bir anımı sizlerle paylaşmak isterim.

Prof. Dr. Cemal Birön hocamız beyefendi kişiliği ile örnek aldığım bir insandı. Kaya Mekaniği-Tabaka Kontrolü-Tahkimat konusunu seçmem birazda bilinçaltımda onu örnek alma hevesimdendir sanırım.ABD de yaşamasına rağmen, yazışmalarımız sonucu, başkanlığını yaptığım, 2010yılı,Türkiye 17.Kömür Kongresi'ne hem de bir bildiri ile katılmak istemesi beni nasıl heyecanlandırdı ve mutlu etti, sözlerle anlatamam. Cemal Hocam emekli olmuştu, bizlerden çok uzaktaydı ama hissettim ki aklı, gönlü bizlerleydi. Kendisi madenciligi meslek değil yaşam biçimi olarak seçmiş ender şahsiyetlerden biriydi. Onunla Zonguldak'a gelmeden önce de birkaç kez mailleştik.Cemal Hocam vefatından çok kısa bir süre önce son dersini vermeye Zonguldak'a çocuklarının, meslektaşlarının yanına geldi. Hem de ilerlemiş yaşına, rahatsızlıklarına aldırmadan ve çok uzaklardan ABD'den... Geldi ve ölümlerden patlamalardan hayli üzülmüş olsa ki! "Dünün Düşmanı Bugünün Dostu (Metan)" adlı bildirisini sundu. Oldukça ilgi çekici sunumu tüm katılımcılarını takdirini ve hayranlığını kazandı. En çok da kendisine sunum için verdiğimiz ve üzerinde saat ve madenci feneri olan teşekkür plaketi sevdi. Saatler bile değerliydi geriye kalan kısacık yaşamında artık... Aslında "Hoşçakalın çocuklar diyordu

bize, bir daha göremeyeceksiniz beni, En son görevimi de yaptım, Son dersimi de verdim sizlere"Böylece son borcumu da ödedim bu topraklara" "Artık bu görev sizlerin, ben de zaten onu demeye gelmişim""Artık ülkemizde metanlardan ölüm olmasın. Dost edin onu kendinize" Yanaklarınızdan öperim. Prof. Dr. Cemal Bir ön, hocaların hocası...

İstiklal savaşımızın başladığı, Atatürk'ün Samsuna çıktığı yıl olan1919 doğumlu Cemal Hocamızı saygı ve rahmetle anıyor, Ülkemiz ve Maden Mühendisliği camiamıza baş sağlığı diliyorum. Huzur içinde uyuyun güzel hocam...

İletişim:

Cep : 0 535 471 33 96

e-posta: unlutugrul@hotmail.com

Yıldırım İsmail Tosun (4433)

Özgeçmişi: 5 Nisan 1965'te İzmir'de doğdu, 1985'te İzmir'deki DEÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu. Dr. Tosun, 1985 yılında Ankara, Türkiye'deki TMMOB Maden Mühendisliği Bürosu Üyesi oldu. 1986-1989 yılları arasında ODTÜ Metalürji Mühendisliği Bölümü'nde yüksek lisansını yaptı ve ayrıca Asistanlık yaptı, 1989'da Metalürji Mühendisliği alanında Yüksek Lisans derecesi aldı. 1989 yılında İngiltere'deki Birmingham Üniversitesinde doktora başladı ve 1992'de İngiltere'deki Birmingham Üniversitesi Kimya Mühendisliği Bölümü'nde doktorasını tamamladı. Mart 2013'e kadar Isparta'daki Süleyman Demirel Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nde Yrd. Doç.Dr Öğretim

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Üyesi olarak çalıştı, şu anda Türkiye'deki Şırnak Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nde Dr. Öğretim Üyesi olarak çalışmaktadır. Dr. Tosun, kömür işleme, kömürün değerlendirilmesi, demir cevherleri, demir endüstriyel atıklarının işlenmesi, çevre atık prosesleri, temiz enerji teknolojileri, uçucu kül ve baca gazlarının değerlendirilmesi, endüstriyel prosesler, kimya teknolojileri, mikrodalga kataliz ve mikrodalga çamurlar konularında çalışmaktadır.

Cv of Asst. Prof. Dr. Yıldırım İsmail Tosun

He was born on April 5, 1965 in Izmir and graduated from DEU, Department of Mining Engineering in Izmir in 1985. Dr. Tosun became a Member of TMMOB Mining Engineering Bureau in Ankara, Turkey in 1985. He completed his MSc degree in Metallurgical Engineering at METU between 1986-1989 and also worked as an Assistant, receiving his MSc degree in Metallurgical Engineering in 1989. He began his PhD studies at the University of Birmingham, England in 1989 and completed his PhD in Chemical Engineering at the University of Birmingham, England in 1992. He worked as a Assistant Prof. Dr. in the Mining Engineering Department of Süleyman Demirel University, Isparta until March 2013 and currently works in the Mining Engineering Department of Şırnak University, Turkey. Dr. Tosun works on coal processing, coal utilization, iron ores, iron industrial waste processing, environmental waste processes, clean energy technologies, utilization of fly ash and flue gases, industrial processes, and chemical technologies, microwave catalysis and microwave slurries.

Anı: Halıköydeki ETİ Maden e ait Antimuan zenginleştirme tesisinde sene 1984 sınıfça staj yapıyorduk. Bir aylık bir stajdı. Her anını nı dün gibi çocukça hatırlıyorum. Başımızda Ali AKAR vardı. Stajın son haftasıydı. Tikiner filtre devresiyle üç arkadaş ve merhum rahmetle andığım hocamız Prof Dr. Ali Akar vardı. Onu bu anıyla rahmetle anarak toprağında şefaatt dilemek isterim. Tikiner in tepesindeki ızgara

üstündeki iki arkadaşım yukarıdan 3 metrelik tij ile tikiner çamurunu sulandırmaya çamurla tıkanmış altı açmaya çalışıyorlardı. Daha 10 15 dk sonra bizde aşağıda Tikinerin alt çıkışındaki pompayla uğreşiyorduk. Merhum Ali AKAR hocamızın gözü önünde ne olduysa o 3 metrelik ağır tij demiri bir anda benim yanımdaki arkadaşımın ve hocamızın üzerine 4 metre yükseklikten düştü. Ben çömelmiş bir konumdaydım ve arkamdan sıyrıp geçmişti. Merhum Ali AKAR hocamın ve arkadaşlarımın gözü önünde yaşanan bu anıda korkularını hala görebiliyorum. Hele merhum hocamın korkusu hiç gözümde gitmiyor.

Onun için Madencilikle ilgili tüm çalışmalarda yüksek risk var olduğunu genç arkadaşlara hatırlatmak isterim.

Sabri Bayazıt (4504)

1960 yılında Konya'nın Taşkent ilçesinde doğdum. İlköğretime 1966 yılında Sason'da başladım ve 1971 yılında Gediz'de tamamladım. Ortaöğrenimimi Gediz ve Kütahya'da bitirdim. Lise eğitimimi Trabzon Endüstri Meslek Lisesi Elektronik Bölümü'nde tamamladıktan sonra, Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum. 1997-2002 yılları arasında Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenim görerek ikinci lisans eğitimimi tamamladım. Mesleki hayatıma 1989 yılında MTA Malatya Bölge Müdürlüğü'nde başladım. 1999 yılında Ege Bölge Müdürlüğü'ne tayin oldum ve burada görev yaptıktan sonra 2020 yılında emekli oldum. Emekliliğin

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ardından hukuk alanındaki bilgim ve deneyimimle İzmir Barosu'na bağlı serbest avukat olarak çalışmaya başladım. Bugün, hem mühendislik geçmişimin sağladığı analitik düşünme becerilerini hem de hukuk alanındaki uzmanlığımı mesleki hayatıma yansıtmaya devam ediyorum.

Anı: Meslek yaşamımda binlerce anım oldu; ancak ilginç bulduğum birini kısaca anlatmak isterim: 2003 yılında Kütahya'nın Emet ve Hisarcık yöresinde, Türkiye bor rezervlerinin geliştirilmesi projesi kapsamında bor sondajları yaparken bir sondaj işçisi yanıma yaklaştı ve "Şefim, bir soru sorabilir miyim?" dedi. Peşimden gelerek "Şefim, dış güçler bor madenimizi çıkarmamızı engelliyormuş, doğru mu?" dedi. Ben de kendisine "Etrafınıza bir bakın, bizi engelleyen kimse var mı?" diye cevap verdim. Bir süre sohbet ettikten sonra, dedesinin ve babasının da ETİ Bor'dan emekli olduğunu öğrendim. Bunun üzerine kendisine "Deden ve baban ETİ Bor'dan emekli olduğuna göre, dış güçler safatasına nasıl inanıyorsun?" dedim. Ne bileyim şefim televizyonlarda öyle diyorlar dedi. güldüm ve işine dön dedim

İletişim:

Cep : 0 505 689 71 75

e-posta: baymetinsabri@gmail.com

Hakan İçli (4533)

18 Ekim 1962 Ankara doğumluyum. İlkokul, ortaokul ve liseyi Ankara'da okudum. 1979'da girdiğim Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1985'te me-

zun oldum. Aynı yıl girdiğim yüksek lisans ve araştırma görevlisi sınavlarımı kazanarak mezun olduğum bölümde çalışma hayatıma başlamış oldum. 1989 yılında yüksek lisans tezimi verdikten sonra askerlik görevimi tamamladım. Aynı bölümde 1991'de başladığım doktora çalışmam devam ederken, 1993'te üniversiteden ayrılarak Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünde çalışmaya başladım. MTA'da Jeoloji Etütleri, Fizibilite Etütleri ve Maden Analizleri ve Teknoloji Dairelerinde Birim Yöneticiliği, Koordinatörlük, Proje Yürütücülüğü gibi çeşitli görevlerde bulundum. Halen Uluslararası İlişkiler Koordinatörlüğünde çalışmaktayım.

Bu vesileyle, mesleki eğitimime başladığım günden bugüne kadar gerek eğitim dönemi boyunca gerek mesleki hayatımda birlikte olduğum, acı tatlı günlerimizi paylaştığımız tüm arkadaşlarım ve meslektaşlarıma sevgilerimi, üniversite eğitimi döneminde mesleğe hazırlanmamızda emeği geçen değerli öğretim üyesi ve görevlisi büyüklerime şükranlarımı sunuyor, geçen yıllar içerisinde aramızdan ayrılan dostların anısı önünde saygıyla eğiliyorum.

Bu özel bülten sayesinde yeniden bir araya gelmemizi sağlayan odamıza teşekkürlerimle.

Mürvet Kasapoğlu (4543)

1962 yılında Zonguldak'ın Devrek ilçesine bağlı Sofular Köyü'nde doğdum. İlkokulu Sofular Köyü İlkokulu'nda, orta ve lise öğrenimimi Devrek Lisesi'nde tamamladım.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Üniversite tercihlerimde ailevi koşullar nedeniyle Zonguldak dışına çıkma imkanım kısıtlıydı. Bu nedenle, biraz da zorunlu olarak tercih ettiğim ZDMMA Maden Mühendisliği Bölümü'nü 1979 yılında kazandım. 1985 yılında, Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi'nden mezun oldum. Böylece hem köyümün hem de çevre köylerin ilk üniversite mezunu kızı oldum.

1986 yılında, Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Etüd, Plan-Proje ve Tesis Daire Başkanlığı'nda Etüt-Proje Mühendisi olarak göreve başladım. Mühendis olarak 17 yıl görev yaptığım bu birimde, 2003 yılından itibaren Yatırım İşleri Başmühendisi olarak çalışmaya devam ettim. 2019 yılında, kendi isteğimle emekli oldum.

1989 yılından bu yana, üniversiteden sınıf arkadaşım ve meslektaşım olan eşimle evliyim.

Anı: Göreve başladığım ilk yıllarda, TTK'da yürütülen projelerin takibi, çalışmakta olduğum Etüd, Plan-Proje ve Tesis Daire Başkanlığı tarafından yürütülmekteydi. Amirlerimiz, yeni mühendisler arasında görev dağılımı yaparak her birimize bir projenin takibini verirdiler. Bana verilen görev, Üzülmaz TİM Asma İşletme Müdürlüğü'nde yürütülen Asma Rehabilitasyon Projesinin takibiydi.

Bu proje kapsamında, program ve fiili durum karşılaştırması yapmak üzere sık sık müesseseye gitmem ve yeraltına inmem gerekiyordu. Ne kadar sık gitsem de misafir olarak kabul edilir, yeraltına mutlaka işletme çalışanlarından biri eşliğinde girebilirdim.

O yıllarda, bizden önce mezun olan kadın meslektaşlarımız iş hayatına atılmış olsalar da, iş yerlerinde henüz kadınlar için gerekli düzenlemeler yapılmamıştı. Banyo ve tuvaletler ayrılmamış, özel alanlar oluşturulmamıştı. Ocaktan giriş ve çıkışlarda, erkek meslektaşlarımız banyoyu ve tuvaleti kontrol eder, uygun olduğunda bizim kullanmamızı sağlardı.

Biraz gençliğin verdiği heyecan, biraz da meslekte kendimizi ispat etme çabasıyla, eşlik eden arkadaşlarımıza yük olmamak için elimizden gelen gayreti gösterirdik. Bu son derece insani ihtiyacı bile şikayet konusu yapmazdık.

Bir gün, yine Asma İşletme Müdürlüğü'ne gittim. Bana eşlik etmek üzere, ışıklar içinde uyusun, sevgili meslektaşım Avni Cinel görevlendirilmişti. Birlikte ocağa girdik. Bilgi almam gereken yerleri inceledik, bir ayaktan indikten sonra +50 kotunda bir lağımı daha gördük. Artık çıkışa geçecektik.

Üst tabanyolundan girdik, ayaktan indik, ancak alt tabanyoluna inebilmek için yaklaşık 2,5-3 metre kadar yükseklik vardı. Önden giden Avni Bey, "Daha önce burada bir merdiven vardı. Siz bekleyin, hemen alıp geliyorum," diyerek aşağıya atladı.

Hemen ardından seslendim:

- Avni Bey, gerek yok; ben inerim. Ancak beni duymamıştı. Ben de yük olmamak, kendimi ispat etmek için hemen ardından tutunup aşağıya indim.

Küçük bir sorun vardı: 36 numara olan ayaklarıma 40 numara çizme giymiştim. Hal böyle olunca, çizmeler benden önce aşağıya indi! Ardından gelen sesi duyan Avni Bey, heyecanla geri döndü ve hafif sitemli bir sesle,

- Ben size bekleyin demiştim, dedi. Yanıma koştu. Telaşla,

- Bir şeyiniz yok değil mi? diye sordu.

Ben de,

- Teşekkür ederim, hiçbir şeyim yok. Ama acele etmeden önce beni dinleseydiniz, bu telaşa gerek kalmazdı. Bundan sonraki turlerimizde lütfen beni bir kadın olarak değil, meslektaşınız olarak görürseniz, ikimiz de daha rahat ederiz, dedim.

Yıllar geçti... Zaman değişti. Biraz benim ve benim gibi meslektaşlarımın çabasıyla, bi-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

raz da iş yerlerinde çalışanların bizlere alışması sayesinde bugün, aynı iş yerlerinde kadınlar vardiye mühendisi olarak görev yapıyor.

Erdoğan Cihangiroğlu (4746)

Çalışma hayatım, İş Deneyimi, Eğitim ve Seminerler:

1985 yılı İTÜ Maden Fakültesi / Maden Mühendisi

1988 - 2011 yılları arasındaki Eczacıbaşı Doğa Madencilik ve Eczacıbaşı ESAN şirketlerinde çalışmış olup, gerçekleştirilen tüm eğitim ve seminerlere katılmıştır.

2011 - 2014 yıllarında BOYSAN BOYA A.Ş.'de Türkiye'deki, yapı kimyasalları, boya farikaları hammadde satışları.

2014 - 2016 yıllarında AKIM METAL LED ürünleri satışları organizatörü olarak görev aldım.

Çalışma hayatım boyunca Sertifika alınan katılımlar:

Kalder Kalite Derneği / "EFOM Mükemmellik Modeli ve Özdeğerlendirme : KOBİ"

Kalder Kalite Derneği / "Süreç Yönetimi ve İyileştirilmesi"

YÖN Eğitim ve Danışmanlık / Profesyonel Satış Yöntemleri

YES Consultraining / "Problem Çözme ve Karar Alma Teknikleri"

Corbarundum / Ürün uygulama alan ve teknikleri - İngiltere

İST.ÜNİVERSİTESİ İKTİSAT FAK. / "İşletme yönetimi ve Müh. Araş. "Profesyonel Satıcılık Sertifikası"

KALDER / "ISO 9000: 2000 KALİTE YÖNETİM SİSTEMİ"

ECZACIBAŞI / "Güvenli Davranış ve Etkileme Becerileri"

ECZACIBAŞI / "Temel Müzakere Becerileri"

2011-2014 yılları arasındaki Boysan A.Ş. bünyesindeki tüm eğitim ve seminerlere de katılmıştır.

Anı: 1985 yılı İTÜ Maden Fakültesi / Maden Mühendisi

Güzel yıllardı, hiçbir sorumluluğun olmadığı, sorumluluk olarak sadece başarmak zorunda olduğun derslerinin olduğu gençlik yılları... Arkadaşlık, dostluk, paylaşmak. Acı tatlı geçen yıllar, sonrası koşuşturma... Askerlik, iş, evlilik, çocuklar derken hiç acımayan yılların bıraktığı izler.

Hiç unutmam Eczacıbaşı'ndaki görevime yeni başlamıştım, daha bir ay bile olmamıştı bir gün Gn.Md.'üm Yüksel bey beni çağırdı (ALLAH rahmet eylesin) dedi ki;

-Oğlum (böyle hitap ederdi) şimdi sana bir görev vereceğim, şirkete uğramasan da olur, yeter ki bu işi sonuçlandır.

Konu kendilerinin İstanbul Tuzla'da aldıkları villanın bahçesinde yaptırtmak istedikleri kuyuda büyük bir kaya çıkmış, kırmakla mümkün değil işin içinden çıkılmaz. Peki ne yapmak lazım, tabii ki patlatmak.

Patlatma izinlerini almak, dinamit tedariğini gerçekleştirmek, Emniyetten olur almak... daha birçok görev. Tabii konu bana çok yabancı, neyse başladım.

MMO, Emniyet, İtfaiye, Bakanlık derken yaklaşık 2 ay içerisinde gerekli izinler alındı.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Alındı da, peki bu işi kim yapacak?

Neyse, o zaman Eczacıbaşı'nın Balıkesir'de kaolen ocakları var, tabii patlatmalardan sorumlu kişileri de... Artık o iş Yüksel beye düştü, geldiler 2 gün içerisinde gerekli patlatmaları yaparak kayayı parçaladılar da Yüksel bey kuyusuna kavuştu.

Allah'ım kendisine rahmetiyle muamele etsin. Çok bilgili ve çalışkan biriydi...

Beni de oğlu gibi severdi, işle ilgili nereye gitse beni de götürürdü.

Bana bir sözü vardı, hiç unutmam... Derdi ki...

-Nerede çalıştığın hiç önemli değil, Kimin yanında çalıştığın önemlidir.

Sonuçta beraber çalıştığımız 20 küsur yıl içerisinde kendisinden çok şey öğrendiğim bu nadide insana minnet ve sevgilerimle rahmet diliyorum

Çalışma hayatım boyunca tabii ki bende kendimi hep geliştirmeye, yeniliklere açığa yönlendirdim. Boş zamanım diye bir şey yoktu, zira bilginin, öğrenmenin sınırı da yok.

Demek ki mesleğime öylesine aşıkımışım ki, gizli gizli beni izleyen oğlum bile baktım ki aynı mesleği yazmış, inanın haberim yoktu tercihleri doldururken. Şimdi baba oğul madencilik dünyasının iki neferiyiz. Ben artık kenara çekildim ama oğlum izimden gidiyor, takıldığı yerde biliyorsam yardımcı olmaya çalışıyorum, çalışacağım...

Bu vesile ile; Madencilik dünyasının 4 Aralık Madenciler gününü kutlar, sağlıklı, huzurla, kazanımlarla dolu, başarılı çalışma günleri temenni ederim.

Saygı ve sevgilerimle...

İletişim:

Cep tel. :0 532 595 32 19

Dursun Ali Nazik (5762)

Ordu Gökçöy'de 1963 yılında doğdum. İlk ve orta öğrenimi Niksar ve Kdz. Ereğli'de tamamladım. Bolu ve Adapazarı öğretmen lisesinde yatılı olarak okudum 1985 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesinden mezun oldum.

Kasım 1985 te T.K.İ Doğu linyitleri Müessesesi Müdürlüğünde göreve başladım. Oltu, Karlıova ve İspir' de çalıştım. 1996 yılında Konya İlgın , 2003 yılında Bursa Orhaneli' ye tayin oldum.

2015 yılında özelleştirme nedeniyle emekli oldum. Üç çocuk babasıyım, halen özel sektörde Maden Mühendisi olarak çalışmaktayım.

Anı: Göreve başlamamdan henüz bir ay bile dolmadan yeraltı kömür ocağında göçükte kaldığım olayı anlatayım. TKİ Erzurum Oltu bölgesi harmanbaca ocağında günlük ocak turnesi yapıyorduk. Bölüm mühendisi Şenol BAY, Ocak Mühendisleri Mehmet TORUN , Selami LELOĞLU ve ocak nezaretçiler vardı. Ben gurubun en arkasında idim..üretim ayağından aşağı doğru inerken önümdekilerle aram 10 metreye kadar çıktı. Zonguldakta yeraltı ocaklarında yapmış olduğum stajlardan aldığım bilgiler doğrultusunda tahkimatları incelemekteydim. Damar eğimi yaklaşık 30 derece. Birden önümdekiler gözden kayboldu onlar tehlikeyi anlamışlar ve kömür kaydırma oluklarından hızlıca kayarak ayak dibine doğru gitmişler. Ben domuzdamlarının yapı-

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

sına ve sıkılamasına bakıyordum, tavandan un elenir gibi toz dökülmeye başladı. Göçük olacağını anladım ve iki domuzdamı arasına hızlı bir şekilde girdim ve çömeldim. Aniden her taraf göçtü ve lambamım ışığı bile zor gözüktüyordu. bir müddet böyle kaldım. Yapabileceğim hiç bir şey yok, korku endişe ümit duadan başka. Kaldığım yer kedi domuzdamları birbirine yakın kurulmuşlar ve sağlamdılar. Ben aralarına ancak sığdım. bir müddet beni kurtarmalarını bekledim. Çıkış arıyorum yok. Göçük ne kadar bilmiyorum. Bir müddet sonra ayak arkası göçüğün içinde küçük bir boşluk görüldü. Tavan taşı tabana yakın domuzdamlarına yaslanmış altında üçgen şeklinde bir küçük yer kalmıştı. Beklemek yerine buradan çıkabilirim düşüncesi ile ellerimle küçük kömür ve taş parçalarını atarak kendime kurtuluş yolu yapmaya çalıştım. O zaman 82 kg biriydim. Şükür yaradana nasip etti uzun uğraştan sonra ayağın göçmemiş kısmına ulaştım. Göçükten çıktıktan sonra arkadaşların bana sarılmalarını unutamıyorum. Göçük 4 sarma yani 16 m. Ben tam ortasında kalmışım. Sekiz metrelik yerden sürünmem kurtulmam yaklaşık dört saat sürmüş.

Orada beraber çalıştığımız , acı tatlı anılarımızın olduğu, çok güzel bir çalışma ve arkadaşlık kurduğumuz, Bölge müdürümüz Yaşar KAR, Şenol Bay, Mehmet Torun, Selami Leloğlu, Hayrettin Köse, Osman Urhan, ve tüm arkadaşlara selam olsun.

Güliden Bilgiç (4833)

16.06.1963 tarihinde İzmir'de doğdum. İlkokulu Valirahmibey ilkokulunda okudum. Orta ve Liseyi Şirinyer Lisesinde okuduktan sonra 1980 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümüne girdim. Buradan 1985 yılında mezun olduktan sonra aynı yıl Aydın Linyit işletmesinde çalışmaya başladım. Burada plan proje bölümünde yaklaşık 2 yıl çalıştıktan sonra İzmir'de Mehmet Etiman isimli madenci şahsın yanında saha kapatma işlemleri yaptım. Burada da yaklaşık 2 yıl kadar çalıştıktan sonra 1989 yılında evlendim. Böylece madencilik hayatım sona erdi.

1996 yılında İzmir de bir gümrük müşavirlik firmasında çalışmaya başladım. 2004 yılında A karnesi alarak gümrük müşaviri oldum. Halen çalışma hayatıma gümrük müşaviri olarak devam etmekteyim.

İletişim:

Cep : 0 535 986 89 23

e-posta: guldenbilgic@hotmail.com

ARAMIZA YENİ KATILANLAR MADEN MÜHENDİSLERİ

UMUT TEKİN
BANU BÜYÜKDEĞİRMENCİ
PETEK ELBAN
HÜSEYİN BOZKURT
VOLKAN AKIŞ
YAĞIZ TUNÇ
ÜMİT BARAÇ
YASİN YILMAZ
UMUT KABAOĞLU
LEVENT SIRAKAYA
KAĞAN SARI
EYÜP SAMED ELVANOĞLU
MUSTAFA ERYILMAZ
CEYLAN YAMAN
ARMANC DİYAR CİBALI
HÜSEYİN YILMAZ HANÇERLİ
SERKAN YİĞİT
DENİZ KARACA
ALPER BUĞRA ÖCAL
ENES YASİN ÜSTÜN
RUKİYE BÜYÜKÖZTÜRK
GİZEM ALTUN
YASİN SAPMAZ
HALİM RECEP KAYABAŞI
ESRA GEZER
SEÇKİN SARI
SONGÜL GÜLTEPE
MEHMET ALPTUĞ ÖZER
İSMAİL CEM ZENGİN
HASAN UYSAL
TANER KAYA
ALPER CAYMAZ
SEMİH AY
BETÜL ERDOĞAN
AYDIN BEBEK
GİZEM DÜDÜK

ÖZCAN BAL
YASEMİN YILDIZ
BİLGİN YEGANE
ZEHRA OĞUZ
DİYAR RIZA SEVİL
ZEYNEP İSRA KAYA
İSMAİL BULUT
ABDULLAH ARSLAN
ATA RAMAZANİREND
YUNUSEMRE KARADUMAN
ÖZGÜR ÇAĞLAR AKOVA
İLKE ÇANKAYA
YUSUF ULUSOY
MERT CEM TATAR
İSMAİL PEKDEMİR
UĞUR TOPRAK
DOĞAN ŞAHİN
ARGUN ÇİPER
MERİÇ FURKAN KARACA
OĞUZHAN ÇOBAN
MELİKE ATASAY
VEDAT AKZOR
EDA NUR UYAR
SELEN ALTUN
SADIK AHMET GEMİCİ
YEMLİHA SAMAN
MEHMET ÖZSARI
EYÜP YALÇIN
BÜŞRA ATACAN
LATİF ÇİNİBULAK
ENVER ÇAYLAK
ABDULLAH YILMAZ
AHMET BATUHAN ÜZER
TOPRAK DIRBALI
TALHA ÇAKAR
TUNCAY ŞAHİN

ARAMIZA YENİ KATILANLAR MADEN MÜHENDİSLERİ

CEMAL CAN CAGAY
METİN YİĞİT AYAYDIN
YİĞİT ENTOK
ENES ABBAK
METE MERT FIRINCIOĞULLARI
TAN MAHMUTOĞLU
GÖKSU ÇORUHLI
AYSENA AKTUNA
OZAN YILMAZ
HABİBE NUR ŞENTUNA
DOĞA CUMİK
BAYRAM BİRKAN ÇETİNKAYA
YASİN DEMİRCİ
BATUHAN KÜLLÜK
ÖZGÜR GÜNDÜZ
YAHYA İÇTÜZER
HALİL YILDIZ
HÜSEYİN ÜNKOÇ
BAHADIR EFE BAŞARAN
AYDIN ZAFER GÖKÇE
TUĞREL CAN ÖZGAN
ZEYNEP UZUNDURUKAN
MERT ALKAŞ
SERAP CEYLAN
DENİZ CAN BEYAZ
NEMATULLAH AYDIN
SELÇUK TORUN
UYGAR SİPAHİ
BEŞİR BAKKAL
ESER ARSLAN
LÜTFİ BATIKAN KARABİBEROĞLU
EROL HASANOĞLU
EREN KAYA
ONUR YILMAZ
ERSİN ÖZYAŞAR
MUHAMMET EMİN ÖZTÜRK

BURAK ÇİFTÇİ
TAHA YÜCEL
KADİR MÜCAHİT GÖNÜL
SUZAN TURAN ÇETİN
HİMMET ŞAHANOĞLU
HASAN ALY
MEVLANA ESENTÜRK
ERDEM KUYUMCU
MUHAMMED CİHAD ENEZE
DİLAN ÜNAL
EMİR ÖZÇAKICI
BERK PASTIRMA
SAMİ CEBECİOĞLU
MUHAMMET OĞUZ ÇİÇEK
OSMAN KAVAL
RIZA ÖZDEMİR
ALPEREN YILDIZ
OKAN ŞAHİN
MUSTAFA YİĞİT
AHMET ÜZEL
MELTEM ALACA
HABİP CENGİZ
MEHMET UTKU ÖKTEM
HAZAR AYDOĞAN
HALİT ALKOL
FATİH YERLİKAYA
AHMET RAŞİT TORAMAN
CEMİLE AYHAN KIRMA
MERİÇ GÜR
MUSTAFA ÇOKAL
MEHMET MERT İŞİK
BARIŞ ŞÜKRÜ MAKARACI
VOLKAN KAYA
BUSE AŞKIN
KÜRŞAT TEKİN
BURAK YALÇIN

ARAMIZA YENİ KATILANLAR MADEN MÜHENDİSLERİ

MEHMET ERSARI

HAMZA DOĞAN

VAHİT ÇOLAK

FATİH SELİM YILMAZ

UMUT SÖZEN

ARDA UMUT ALPTEKİN

HİRA İBRAHİM GÖKALP

ORHAN ÖZER

DİLAY HİLAL BOLATKOL

ŞAHİN YILDIZ

GÖZDE AYDIN

ŞÜHEDA KOÇAK

ÖMER FARUK BİR

MUSTAFA YILMAZ

ELİF TURHAN

MERT ALİ AVAN

FATİH AKCA

BUĞRAHAN AVTUTAN

KÜBRA SEFA TIKNAZ

ROJDA KOĞANASLAN

RAMAZAN İNAT

OKHAN GEDİK

BERK HASAN AKTAŞ

OĞUZHAN İBRAHİM KARAKUŞ

ENGİN CÖNGE

KORAY BUĞRAHAN AYVALIK

FATİH ARTAN

İRFAN İLTERİŞ KAĞAN ŞAHİN

TUNAHAN GÜNER

BURCU GÜNAY

İBRAHİM İLKAY ERSAN

FATİH DERELİ

SENA EFE GÖKSU

ABDULBAKİ OSMA

MEHMET SALİH YAZICI

ÖMÜR SEZER

KENAN TEOMAN YEĞENCİK

SALİH YILMAZ

ÜMİT ÇAKICI

MERT YETİM

ONUR KOCASARI

EZGİCAN TAKAR GÜLKAYA

ALİHAN TOLGA SITKI

MUSTAFA MERT BÜYÜKÖZTÜRK

TAYYİP EMRE ÇAĞLAYAN

UĞUR POSTALLI

RECEP TAYYİP KİREMİTÇİ

İLKER KARAKOÇ

HAMZA BERKAN TUNÇ

HÜSEYİN PAMUK

KADİR YILDIRIM

EMRE CAN TATLIYER

EFE İLTERİŞ GÖZLER

SERHAT KAYRA UÇAR

SÜLEYMAN AY

FIRAT KAYA

TOLGA ÇETİN

MUSTAFA ÇAĞRI ÖZDEMİR

ALİ TÜRKSEVER

CENK YURDAKUL

MEHMET BİLİM BESLER

MUSTAFA KEMAL SEZGİN

HALİL ÖZKOL

YUSUF ÇAKIR

OZAN KANTARCI

HARUN DAL

TMMOB Maden Mühendisleri Odası

Merkez : Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No: 40 Çankaya 06420 ANKARA
Tel : +90 312 425 10 80
Faks : +90 312 417 52 90
web : www.maden.org.tr
e-posta : maden@maden.org.tr

Sürekli Eğitim Merkezi (SEM) : Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No: 40 Çankaya 06420 ANKARA
Tel : +90 312 425 10 80
Faks : +90 312 417 52 90
e-posta : sem@maden.org.tr

Mesleki Yeterlilik Merkezi (MEYEM) : Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No: 40 Çankaya 06420 ANKARA
Tel : +90 312 425 10 80
Faks : +90 312 417 52 90
e-posta : meyem@maden.org.tr

Adana Şube : Cemal Paşa Mah. Fuzuli Caddesi Egemen Apartmanı
No: 71 Kat: 2 Daire 6 Seyhan / Adana
Tel : +90 322 459 97 60
Faks : +90 322 549 97 61
e-posta : adana@maden.org.tr

Diyarbakır Şube : Yaşar Kemal Cd. (Ekinciler Cd.) Kooperatifler Mh.
Ceysa Plaza Kat:6 No:12 Yenişehir/DİYARBAKIR
Tel : +90 412 228 81 64
e-posta : diyarbakir@maden.org.tr

İstanbul Şube : Büyükdere Cad. No: 95/31 Kat: 8 Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel : +90 212 356 74 10
Faks : +90 212 356 74 12
e-posta : istanbul@maden.org.tr

İzmir Şube : 154. Sokak No: 6/1 35040 Bornova / İZMİR
Tel : +90 232 388 05 20
Faks : +90 232 339 40 64
e-posta : izmir@maden.org.tr

Zonguldak Şube : Liman Caddesi No: 25 67030 ZONGULDAK
Tel : +90 372 251 13 55
Faks : +90 372 253 10 80
e-posta : zonguldak@maden.org.tr

Aydınlık bir gelecek için, karanlığı kazıyoruz...